

Restaurant Supply (Wholesaler)

ਉੱਚ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ, ਪਤੀਲੇ, ਕੁੱਕਵੇਅਰ, ਸਰਵੇਅਰ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਜੂਸਰ, ਐਸਪਰੈਸੋ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

1125 Howard Street, Elk Grove Village, IL 60007

Ph: 847-979-5970, 847-979-5990, 847-228-0150, pragint@aol.com

Prag International
Ravi Kapoor (CEO)

Regal Jewels
773-262-4377 www.RegalJewels.com

FEBRUARY WIN GOLD CHAIN
EVERY PURCHASE, BIG OR SMALL, WILL QUALIFY AS AN ENTRY INTO THE RAFFLE!

22KT 24KT

773-262-4377 2625 W. Devon Ave. Chicago, IL 60659 773-517-0574

Serving Illinois & Wisconsin State.

**Buying Selling
Renting Investing**

ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਘਰ
ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰੋ।

Also get Free Home Inspection
& Attorney Service & Closing
cost (Conditions apply)

WEBSITE: jsingh.remax.com

Jesse Singh
847-606-3664

ਵਾਸ਼ਟੋ
'ਤੇ ਘਰ ਖਰੀਦੋ
ਤੇ ਵੇਚੋ

Twenty-Fifth Year of Publication

ਮਿਡਵੇਸਟ ਐਡੀਸ਼ਨ

Price 50¢

Email: punjabtimes1@gmail.com

ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫਤਾਵਾਰ

www.punjabtimesusa.com

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 26, Issue 37; September 13, 2025

20451 N. Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074

Ph: 847-359-0746, Fax: 847-705-9388

ਹਿੰਸਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅੱਗਜ਼ਨੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੇਪਾਲ ਵਿਚ 'ਰਾਜਪਲਟਾ'

ਸੀ. ਪੀ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਹੋਣਗੇ ਭਾਰਤ ਦੇ 15ਵੇਂ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ

ਕਠਮੰਡੂ: ਦੋ ਦਿਨ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲੀਆਂ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗਜ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਓਪੀ ਸ਼ਰਮਾ ਓਲੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਪਾਂਡੇਲ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਕੈਬਨਿਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਤੀਫਿਆਂ ਨਾਲ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ "ਰਾਜਪਲਟਾ" ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿੰਸਕ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਥੋਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ

ਭਵਨ, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਹਾਊਸ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ, ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ, ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਭੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦਿੱਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਓਲੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ। (ਬਾਕੀ ਸਫ਼ਾ 4 'ਤੇ)

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਐਨ. ਡੀ.

ਏ. ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ. ਪੀ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਗਲਾ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਵੋਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 452 ਵੋਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬੀ. ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਰੈਡੀ ਨੂੰ 300 ਵੋਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਉਹ ਹੁਣ ਰਾਜ ਸਭਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਗੇ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਮੰਗਲਵਾਰ ਰਾਤ ਲਗਭਗ 9.30 ਵਜੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮਿਲੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀਪੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਵੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਪਹੁੰਚੇ।

ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ

ਕਰਾਸ-ਵੋਟਿੰਗ?

ਇੰਡੀਆ ਗੱਠਜੋੜ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ 315 ਵੋਟਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 15 ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਰਾਸ-ਵੋਟਿੰਗ

ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬੀ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਰੈਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਗਣਰਾਜ ਦੀਆਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਟੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।' ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ 'ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਤੀਜਾ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੈ।'

ਮੋਦੀ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦੌਰਾ-1600 ਕਰੋੜ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 2-2 ਲੱਖ ਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ 50-50 ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਤੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਈ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ। ਪੀ. ਐਮ. ਮੋਦੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਰਾਹਤ ਪੈਕੇਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਤੁ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ 1600 ਕਰੋੜ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਸ. ਡੀ. ਆਰ. ਐਫ. ਫੰਡ 12 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 2-2 ਲੱਖ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 50-50 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣਗੇ। (ਬਾਕੀ ਸਫ਼ਾ 4 'ਤੇ)

ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਕਾਲ ਕਰੋ

Buying or Selling Home?

Contact PRADEEP SINGH

COLDWELL BANKER REALTY

SCAN TO BEGIN YOUR HOME SEARCH

847-322-5832

ishowhomes@yahoo.com

1501 E Woodfield Rd Ste 113E, Schaumburg 60173

India Palace Restaurant And Banquet Hall

Best Price Wholesale
Ph: 630-400-0996
Lakhvir S. Johal
Ph: 317-709-7800

Restaurant-Fine Indian Cuisine
(Ph: 317-298-0773)

Banquet Hall Available Up to 550 People
Amber Carmel Ph: 317-580-0828

Amber Indianapolis Ph: 317-578-4400

Royal, Indianapolis, 317-893-2633

Desi Bazar Grocery Store
Restaurant, Ph: 317-888-2040

Desi Bazar Indianapolis,
Ph: 317-709-7800

Singh Auto Group

3983 ST RD 38E
Lafayette, IN 47905
Ph: 765-607-1300
www.singhautosgroup.com

University Motors

3312 Klondike Rd, West Lafayette, IN 47906
Ph: 765-497-1100

www.universitymotors1.com

Serving Indian American community over 30 years in Midwest for their auto needs.

ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਡੀ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ:
Jaspal S. Ghotra: 765-337-5151

Bhaura Transport LLC

Noblesville, IN

ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

*ਵੈਲਿਡ ਸੀ ਡੀ ਐਲ ਏ ਲਾਈਸੈਂਸ
*ਘੱਟੋ ਘੱਟ 2 ਸਾਲ ਦਾ ਤਜਰਬਾ
*ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਲੋਡ ਸਮੇਤ ਮੀਲ .55
ਸੈਂਟ
*ਸਾਈਨ ਐਨ ਬੋਨਸ
*ਹਰ ਵੀਕਐਂਡ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਘਰ
*ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
*ਹਫਤਾਵਾਰ ਮੀਲ 3000 ਤੋਂ 4000
*ਪੀ-ਪਾਸ, ਈ ਜੀ ਪਾਸ ਅਤੇ ਫਿਊਲ ਕਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
*ਇੰਡੀਆਨਾ, ਨਿਊ ਜਰਸੀ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਅਤੇ
ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਦੇ ਪੱਕੇ ਲੋਡ

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 317-403-0493

COME VISIT US

Regal Jewels

773-262-4377 www.RegalJewels.com

LITTLE INDIA CHICAGO

2625 W. Devon Ave. Chicago, IL 60659

www.RegalJewels.com

PH: 773-262-4377 WA: 773-517-0574

ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਦਾ ਰੈਫਰੈਂਡਮ: ਤਿੰਨੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ

ਪੈਲਾਟਾਈਨ: ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਲੰਘੇ ਐਤਵਾਰ ਰੈਫਰੈਂਡਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਪਰਸ਼ਾਦਿਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਜੋ-ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੋਰਗੇਜ ਲੈਨ ਸਬੰਧੀ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਰੈਫਰੈਂਡਮ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਪੂਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ।

ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਤੇ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਵਰਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਪਰਸ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਕੁਆਲਿਟੀ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਵਧ ਰਹੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਲਦ ਪਰਸ਼ਾਦੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਤੱਕ ਦਾ ਖਰਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ 243 ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਮਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ 32 ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਵੋਟ ਪਾਈ।

ਦੂਜੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਐਸ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਜੋ-ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਸੀ। ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੈਲੇਟ ਬੈਂਕਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸੰਗਤ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਤੇ 11 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 259 ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਮਤਾ ਵੀ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

ਤੀਜਾ ਤੇ ਆਖਰੀ ਮਤਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮੋਰਗੇਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ 706,503 ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ 513,156 ਮੁੱਖ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ 193,347 ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ 3.625% ਵਿਆਜ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਗਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਵਲੋਂ ਮਤਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ 50% ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪੈਸੇ ਵਿਚੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ

ਸੰਗਤ ਕੋਲੋਂ ਫੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਗਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੰਗਤ ਦੇ 219 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ 50 ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਵੋਟ ਪਾਈ। 277 ਸੰਗਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵੋਟਿੰਗ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਲੋਂ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਮਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਇਲੈਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਏਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਗਿੱਲ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਵੋਟਾਂ ਪਵਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਜੈਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੈਕਟਿਵ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਅੰਛਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ। ਸੀਆਈਸੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਸੈਕਟਰੀ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ ਅਤੇ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਇਸ ਮੌਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਨੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਹੜ੍ਹ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣਗੇ ਪੀਜੀ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਐੱਨ.ਐੱਮ.ਸੀ.) ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ (ਪੀਜੀ) ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਲਾਕਿਆਂ 'ਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਈ ਉੱਤਰੀ ਸੂਬੇ ਲਗਾਤਾਰ ਮੀਂਹ ਕਾਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕੂਲਰ ਮੁਤਾਬਕ, ਉੱਤਰੀ ਸੂਬਿਆਂ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਜਾਂ ਆਫ਼ਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਨੂੰ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ (ਡੀਆਰਪੀ) ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ

ਡੀਆਰਪੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲੀਆ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਆਫ਼ਤ ਵਰਗੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿਹਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਹਤ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਪਹਿਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਖੇਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੇਗੀ ਸਗੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਨੂੰ ਆਫ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ, ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਜਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦੇਵੇਗੀ।

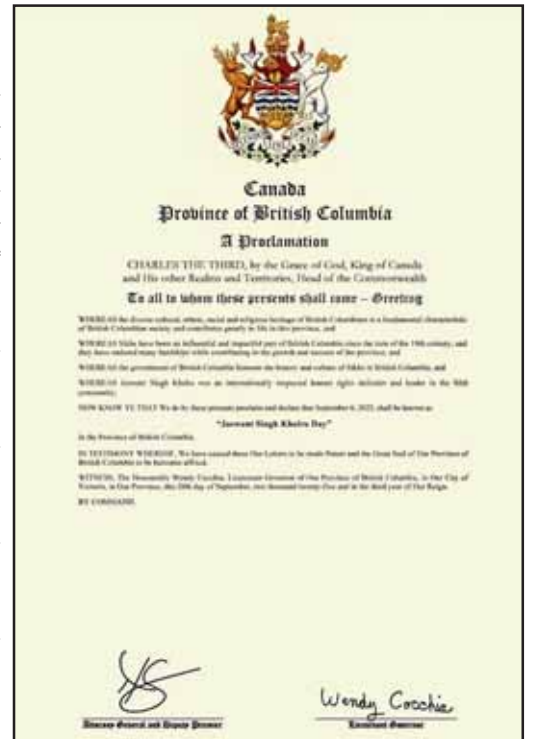
ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 2025 ਨੂੰ 'ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦਿਹਾੜਾ' ਐਲਾਨਿਆ

ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ: ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਖੇ ਸ਼ਹੀਦ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੇ 30ਵੇਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਬੀ.ਸੀ., ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਟੋਰੀਆ, ਬੀ.ਸੀ. ਲੈਜਿਸਲੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਪ੍ਰੋਕਲੇਮੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੀ.ਸੀ. ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਗਵਰਨਰ ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵਿਚ 6 ਸਤੰਬਰ, 2025 ਦਾ ਦਿਨ ਬੀ.ਸੀ. ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ 'ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦਿਹਾੜਾ' ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਇਸ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 30 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਣਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਲਾਵਾਰਸ ਲਾਸ਼ਾਂ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਖ਼ੁਦ ਬੁਰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਕਰਕੇ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਅਗਵਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੀ.ਸੀ. ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਦਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵਿਚ

ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਥੋਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ

ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 2025 ਦਾ ਦਿਨ ਬੀ.ਸੀ. ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ 'ਸ਼ਹੀਦ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦਿਹਾੜਾ' ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

- ਡਾ. ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

MEERA PIND 360, By: FRIENDS OF PUNJAB FOUNDATION

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ! ਪੇਂਡੂ ਪੰਜਾਬ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਮਾਰ ਹੇਠ!

ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਫੰਡ ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਮਦਦ!

SERVING HUMANITY

ਹੁਣ: ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਹੜ੍ਹ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਾਲਾਤ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨਨਿਰਸਵਾਰਥ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਫੰਕਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ।

ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਲਦੀ: ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਲੀਹ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਮਦਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਗੇ।

ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਮਦਦ: ਸਰਗਰਮ ਮੀਡੀਆ, ਕੈਮਰਾ-ਵੀਡੀਓ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਬਣਾ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਸਲੀ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਲੋੜਵੰਦ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ।

ਫੰਡ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸ਼ੁੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਫੰਡ ਅਸਲ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਆਮ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਦਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਹੜੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਿੱਧੀ ਮਦਦ ਪ੍ਰਣਾਲੀ: ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ। ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ 100% ਖਾਸ ਲੋੜਵੰਦ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ 360 ਸਿੱਧੀ ਮਦਦ ਪ੍ਰਣਾਲੀ: ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਿਚਲਗੀ ਦੇ, ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਲੋੜਵੰਦ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਈ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਵੇਰੇ 9:00 ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਟ 'ਤੇ ਸਰਚ ਕਰੋ: ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ 360 ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੇਗੀ।

ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਅਮਲ: ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ 360 ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਲਾਂਘੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇਗਾ। ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਡੇਟਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਲੋੜਵੰਦ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਰੇਕ ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਾਨੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਾਨੀਆਂ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਟਾਫ਼ ਵਾਲੰਟੀਅਰ ਪੂਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 2019 ਦੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪੰਜ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ 52 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

ਕਾਰਵਾਈ: ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਨ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਟੈਕਸਟ ਜਾਂ ਕਾਲ ਕਰੋ। ਲੋੜਵੰਦ ਪਰਿਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧੀ ਫੰਡਿੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰਫੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਲ, ਫੋਨ: 630-802-2179

ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 4300 ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ 42 ਲੱਖ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਤੱਕ 4,300 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿੰਡ ਤੇ ਲਗਭਗ 42 ਲੱਖ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਡੁੱਬਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਵੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਫ਼ਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਥਾਰਿਟੀ (ਐਨ. ਡੀ. ਐੱਮ. ਏ.) ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੰਧੂ ਜਲ ਸੰਧੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭਾਰਤ ਵਲੋਂ ਲਗਭਗ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਸਥਿਤ ਭਾਰਤੀ ਸਫ਼ਾਰਤਖ਼ਾਨੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਕਿ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਐਨ. ਡੀ. ਐੱਮ. ਏ. ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਲੋਂ ਅੱਜ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚਿਤਾਵਨੀ ਮੁਤਾਬਕ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ 'ਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ ਹੋਰ ਵਧੇਗਾ।

ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਹਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਬੀਲ ਜਾਵੇਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲਗਭਗ 21 ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਭੰਡਾਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਗਲਾ ਡੈਮ ਆਪਣੀ ਸਮਰਥਾ ਦੇ 88 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਰਬੇਲਾ ਡੈਮ 100 ਫੀਸਦੀ ਸਮਰਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਨਾਬ ਨਦੀ 'ਚ ਹੈਂਡ ਮਰਾਲਾ ਵਿਖੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ 84,000 ਕਿਊਸਿਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੈਂਡ ਖਾਕੀ ਤੇ ਕਾਦਿਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਵਹਾਅ 145,000 ਕਿਊਸਿਕ ਹੈ। ਚਿਨਿਓਟ ਵਿਖੇ ਲਗਭਗ 95,000 ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ

ਕਿ ਹੈਂਡ ਤ੍ਰਿਮੂ ਵਿਖੇ ਵਹਾਅ 543,000 ਕਿਊਸਿਕ ਤੱਕ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਦਾ ਇਕ ਪਿੰਡਾਵਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੜ੍ਹ ਦਾ ਪੱਧਰ ਹੈ। ਦਰਿਆ ਰਾਵੀ 'ਚ ਜੱਸਰ ਵਿਖੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ 45,000 ਕਿਊਸਿਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਵਿਖੇ ਇਹ ਵਧ ਕੇ 90,000 ਕਿਊਸਿਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੈਂਡ ਬੱਲੋਕੀ ਵਿਖੇ ਵਹਾਅ 139,000 ਕਿਊਸਿਕ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਂਡ ਸਿਧਨਈ ਵਿਖੇ ਇਹ 123,000 ਕਿਊਸਿਕ ਹੈ। ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉੱਚ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੱਲੋਕੀ ਅਤੇ ਸਿਧਨਈ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੜ੍ਹ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਂਡ ਪੰਜਨਦ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ 564,000 ਕਿਊਸਿਕ ਤੱਕ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਚਮੜੀ ਮੋਟੀ ਰੱਖੋ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਇਕਾਈ ਦੀ ਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਚਮੜੀ ਮੋਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ 2024 ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ 'ਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਏ. ਰੇਵੰਤ ਰੈੱਡੀ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਬੀਆਰ ਗਵਈ, ਜਸਟਿਸ ਕੇ ਵਿਨੋਦ ਚੰਦਰਨ ਤੇ ਜਸਟਿਸ ਅਤੁਲ ਐੱਸ ਚੰਦਰਕਰ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਕ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੀ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ 'ਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰੈੱਡੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਇਕਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮਈ, 2024 'ਚ ਰੈੱਡੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਮਾਣਹਾਨੀ ਵਾਲਾ ਤੇ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰੈੱਡੀ ਨੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਝੂਠਾ ਨੈਰੇਟਿਵ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭਾਜਪਾ ਸੱਤਾ 'ਚ ਆਈ ਤਾਂ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਅਗਸਤ 'ਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਤੇ ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈੱਡੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 125 ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਦੋ ਫ਼ਿਰਕਿਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਨਫ਼ਰਤ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਰੈੱਡੀ ਨੇ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

Change of Name

I Gagandeep Kaur D/O Harbans singh,
Residence of Ajit nagar, Jatherewala gurdawara, Nasari wali gali, Kapurthala, Disit Kapurthala Punjab, India.
Now living Aboard at 1820 154th Ave NE Apt. D229, Bellevue, WA, 98007. Declared that I have changed my name **Gagandeep Kaur to Gagandeep Kaur Sandhu.** All Concerned please note. For contact My phone # 2064075018

SUPER TRAVEL

847-676-9090, 773-465-5566

E-mail: supertravel2003@live.com

Lowest Fares With Excellent Service

United Airlines
British Airways

For Emergency
Call anytime at
847-436-9010

EARLY BIRD SALE!!!!

Etihad, Air India,
KLM, Lufthansa,
Delta, Qatar Airlines.

Domestic fares
available

Matrimonials

ਲੜਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Looking for a well-educated and professional Jat Sikh match, preferably a citizen or green card holder, for a 30 years, 5'3" tall, US-based H-1B visa holder, M.Sc. Computer Science professional girl. Currently working as a Data Scientist in an MNC. Family well settled in India. Elder brother green card in USA. Serious inquiries, please contact +1-224-584-8673 (father) or +1-317-500-0470 (brother). Email: nsinghsar@gmail.com

34-37

ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Well settled USA citizen Lubana Sikh divorcee, 52 years, 5,10"ft tall and wears a Turban. He has his own business and home in the USA. Seeking a companion that enjoys family and lives in the USA. Caste is no bar. Please contact us at: 224-422-4773

37-40

Qualified compatible match for sikh Khatri postgraduate IT engineer Nov 86 born 5'8" working near New York on H1B. Green card under process. Father retired as Chief Manager from bank in India. Educated Punjabi family. Contact us at Mobile +1 315 849 6562, Whatsapp +91 8860131363 or E-mail richiewalia@gmail.com

37-40

Gursikh family in USA seeks Amritdhari (Keskidhari/ready to tie Keski), educated, vegetarian, family oriented girl for their Amritdhari son, 1987 born, 5'-11" tall, MS Degree holder from USA, working as Software Product Leader, Green Card petition approved in 2016. Home Owner in San Francisco, Bay Area, California since 2021, innocently divorced, issueless, family oriented. Preference to girls living in USA & CANADA. Marriage Bureau stay away. Please contact us at +1-510-399-4085 or +91-98993-79442 (whatsapp) or email at cjsingh55@gmail.com

35-38

Jat Sikh parents seek U.S. based match for their U.S. born son, 28 years, 6" tall, vegetarian, non-drinker. He has a bachelor's degree from the University of Illinois Urbana-Champaign and is currently working for an automotive company. Please contact us at 773-442-2143 if interested.

34-37

Sikh family seeking a suitable match for their 6'1", 30 year old son, born and raised in the US, and currently a third-year Internal Medicine resident. He is family oriented, and values our cultural traditions who enjoys being physically active, spending time with family and friends as well as traveling. We are looking for a smart and kind girl, born and raised in the US or Canada, who is also professional and shares similar values and is ready to build a life together with our son and is open to living in California. Family is well educated and settled in California for a long time. Contact: Harjit Kaur @ 925-225-1400

34-37

Seeking an educated and professional match (American citizen or Permanent Resident) for a 1992-born in Punjab boy (Ramdasia and others), 5'8" Education: B.Tech, MBA(IIT Delhi), MS in Business Analytics (University of Colorado). Currently working as a Business Analyst in Chicago, USA. Belongs to a well-educated and reputed family. Caste No bar. Please contact at +91-7589242016 (Whatsapp) or +1-7204996020.

32-35

Ramgarhia Family seeks a suitable match for their USA Born and Raised 30 year 5'6.5" Gursikh Boy, PhD. Girl should be Gursikh and educated. Caste no bar. If you are interested please call us at 224-422-4773.

UMA TRAVELS

**2541 W. Devon Ave.,
Chicago, IL 60659**

For Delhi Amritsar-Bombay Ahmedabad, Hyderabad-Madras

Call For Special Sale Fares

Call: 773-338-5603

Punjab Times

Established in 2000
25th Year in Publication

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388

Email: punjabtimes1@gmail.com

www.punjabtimesusa.com

Founder Editor:

Amolak Singh Jammu

Managing Editor

Jaspreet Kaur

Editor

Lakhvinder S. Johal

Astt. Editor

Amrit Pal Kaur

Corrpondents

Chicago

Sukhpal Gill

Photographer

Kamaljit Singh Viridi

Ph. 847-502-2703

Our Columnists

Gurbakhsh Singh Bhandal

Buta Singh

Tarlochan Singh Dupalpur

New York

Iqbal S. Jabowalia

917-375-6395

Postmaster: Please send
address changes to Punjab Times,
20451 N. Plum Grove Rd., Palatine,
IL 60074

Distributed in:

California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky, Kansas.

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 130 ਡਾਲਰ

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ
ਛਪੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ
ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ
ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ
ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਛਪੇ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ
ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ
ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ
ਟਾਈਮਜ਼ ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ
ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer

The views expressed in the
articles published in the columns
of Punjab Times are that of
their writers, and it is not
implied that Punjab Times
endorses them.

Sameway Punjab Times
does not necessarily endorses
the claim made in the
advertisement published in
Punjab Times.

All disputes subject to
Chicago jurisdiction.

ਮੋਦੀ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦੌਰਾ...

(ਪਹਿਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਹਿਮਾਚਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ
ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ
ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਹੜ੍ਹ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ
ਨਾਲ ਮੁਲਕਾਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਸੁਣਿਆ।
ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ
ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਮੋਦੀ ਨੇ
ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਧੂ' ਦੀ ਦੂਜੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਮੰਤਰੀ ਕਿਸਾਨ ਸਨਮਾਨ ਨਿਧੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ
ਕਿਸ਼ਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ
ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਲਈ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਪਹੁੰਚ
'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ
ਆਵਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਧੀਨ ਘਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ,
ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ, ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ
ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ, ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ
ਲਈ ਮਿੰਨੀ ਕਿੱਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਐਲਾਨੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਾਇਤਾ

ਹਿੰਸਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ...

(ਪਹਿਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਤਾਜ਼ਾ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਨਾ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ।
ਕਿਆਸਰਾਈਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ
ਕਾਠਮੰਡੂ ਦੇ ਮੇਅਰ ਬਾਲੇਨ ਸ਼ਾਹ ਜੋ ਬਲੈਂਦਰ ਦੇ
ਨਾਮ ਨਾਲ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਬਲੇਨ ਸ਼ਾਹ ਇੱਕ ਰੈਪਰ
ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫਿਲਮ
ਅਦਾਕਾਰਾ ਮਨੀਸ਼ਾ ਕੋਇਰਾਲਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਵੀ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਗਾਤਾਰ
ਹਿੰਸਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਕੋਪੀ ਸ਼ਰਮਾ
ਓਲੀ ਨੂੰ ਫੌਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਨਰਲ ਅਸ਼ੋਕ ਰਾਜ ਸਿੰਘਭੇਲ
ਨੇ ਕੁਰਸੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ
ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਥਿਤੀ
ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ
ਐਪਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ
ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਦੇ
ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਪੌਡੇਲ
ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਓਲੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖ਼ੁਦ ਵੀ ਅਸਤੀਫ਼ਾ
ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਓਲੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨੇਪਾਲੀ
ਫੌਜ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਇਹ ਵੀ
ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਡੁਬਈ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ
ਜਿਥੋਂ ਉਹ ਚੀਨ ਜਾਣਗੇ।

ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ: ਓਲੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਪੀ ਸ਼ਰਮਾ ਓਲੀ ਨੇ
ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜੈਨ-ਜੀ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਯੋਜਨਾ
ਦੇ ਸੰਬੰਧ 'ਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ
ਜਾਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹਨ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਟਿਊਬਵੈੱਲਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ
ਕ੍ਰਿਸੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। MNRE ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ
ਡੀਜ਼ਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰ ਪੰਪਾਂ ਲਈ ਸੋਲਰ
ਪੈਨਲਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ 'ਪ੍ਰਤੀ ਬੂੰਦ ਹੋਰ ਫਸਲ'
ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਸੂਖਮ ਸਿੰਚਾਈ ਨੂੰ
ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਵਾਸ ਯੋਜਨਾ -
ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ" ਰਾਹੀਂ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ
ਘਰਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ
ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨੇ ਗਏ
ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰ ਸਿੱਖਿਆ
ਅਭਿਆਨ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ
ਜਾਵੇਗੀ। ਜਲ ਸੰਚਯ ਜਨ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ
ਤਹਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ
ਰੀਚਾਰਜ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ
ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ
ਦੀ ਅੰਤਰ-ਮੰਤਰਾਲਾ ਟੀਮ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ

ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ
ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ
ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਰਹੀ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ
ਮੰਤਰੀ ਰਵੀਨੰਦ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ, ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ, ਬੀਜੇਪੀ ਦੇ ਕੌਮੀ ਜਨਰਲ
ਸਕੱਤਰ ਤਰੁਣ ਚੌਘ, ਬੀਜੇਪੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਸ਼ਵਨੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।
ਇਸ ਮੌਕੇ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ ਨਾਲ ਪੀਐਮ ਨੇ ਅੱਧਾ
ਘੰਟਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੀਐਮ ਨੂੰ
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਲ 2023 ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ
ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਦੱਸਿਆ

ਪੰਜਾਬ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਮਨ
ਅਰੋੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ
ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 20,000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ
ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ
ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਲੂਣ ਛਿੜਕਿਆ
ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 12,000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਪੈਕੇਜ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਨ
ਅਰੋੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ
ਇਸ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਰਲ
ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ
ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਵਿਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ !

"ਮਾਨਯੋਗ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 76 (2) ਅਨੁਸਾਰ 31 ਅਸਦ
2081 ਬੀਸੀ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ
ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 (1) (ਏ) ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ
ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ
ਹੱਲ ਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਵੱਲ ਹੋਰ
ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਾਂ।" ਕੋਪੀ ਸ਼ਰਮਾ ਓਲੀ
2015 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ। ਉਹ ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਤੋਂ
ਅਗਸਤ 2016 ਤੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ
ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਸਮਰਥਨ ਗੁਆਉਣ ਕਾਰਨ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ
ਪਿਆ। ਓਲੀ 2018 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ। ਉਹ ਫਰਵਰੀ 2018 ਤੋਂ ਮਈ
2021 ਤੱਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਓਲੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ 3 ਸਾਲ
88 ਦਿਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਓਲੀ ਜੁਲਾਈ 2024 ਤੋਂ ਨੌਂ ਸਤੰਬਰ 2025 ਤੱਕ ਤੀਜੀ ਵਾਰ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ।

ਬਲਕਿ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ
ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹਿੰਸਾ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਿਆ?

ਓਲੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ
ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ
ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਨੌਜਵਾਨ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ,
ਆਰਥਿਕ ਮੰਦੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ
ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ
ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਕਾਠਮੰਡੂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਭਵਨ
ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ
ਤੋਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਬੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ
ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੰਸਦ
ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹਿੰਸਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ
ਭੀੜ ਨੂੰ ਖਿੱਡਾਉਣ ਲਈ ਵਾਟਰ ਕੈਨਨ, ਅੱਥਰੂ
ਗੈਸ ਦੇ ਗੋਲੇ ਅਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ।
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ
ਬੱਚੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਕਮਾਏ ਪੈਸੇ ਦਾ ਆਨੰਦ
ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਨੇਪਾਲ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ 'ਚ
ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਤੇ
ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧ 'ਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ
ਕਾਨਮੰਡੂ ਤੋਂ ਹੋਰਨਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ 'ਚ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰ
ਕੇ ਹਿੰਸਕ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ਜੈਨ-ਜੀ ਦੇ
ਬੈਨਰ ਹੇਠ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ 'ਚ ਯੂਨੀਫਾਰਮ 'ਚ
ਸਕੂਲੀ ਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ
ਸੰਘਰਸ਼ 'ਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 22 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ
ਗਈ ਹੈ, ਜਦਕਿ 250 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੈ।

ਬਜਾਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਿੱਧੇ ਰੁਖ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਤੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸਾਲਾਂ ਚਿੰਤਾ 'ਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀਆਂ
ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਚ ਜਿਹੜੇ ਤੱਥ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ
ਹਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾ ਰਹੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਆਈਪੀਸੀ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ
ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੋਡ (ਬੀਐਨਐੱਸਐੱਸਐੱਸ) 2023 'ਚ
ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਗਿਆ ਹੈ।
ਬੀਐਨਐੱਸਐੱਸਐੱਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ
ਖ਼ਦਸ਼ੇ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ
ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਰਲ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੂਬੇ 'ਚ ਨਹੀਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ। ਅਸੀਂ
ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ
ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਸੁਣਾਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਢਿੱਲੋਂ
ਡਾ. ਇਨਕਲਾਬੀ ਬਾਂਦੀ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ
ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ
ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ
ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਨ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ

ਡਾ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੌੜਾ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ
ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਤਾਨੀ
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ
ਗੁਰਵੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ
ਜਸਕਰਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ
ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ (ਅਮਰ ਕਾਰਪੇਟ)

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ
ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ
ਹਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲੈਲ
ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ
ਸੁਖਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਟਵਾਲ
ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ (ਹੈਪੀ ਹੀਰ)
ਆਗਿਆਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਾਠ
ਪਰਮਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੀਰ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ

ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਨੇ ਕਰਵਾਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਮੁਕਾਬਲੇ

ਸ਼ੋਮਬਰਗ: ਪੰਜਾਬੀ ਕਲਚਰਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ.) ਵਲੋਂ ਲੰਘੀ 7 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸ਼ੋਮਬਰਗ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਡੀਆ ਹੱਥ ਵਿਖੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ 'ਪੰਜਾਬ' ਸੀ ਅਤੇ ਸੌ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ।

ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ ਮੁਕਾਬਲਾ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ, ਮਿਡਲ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਫ਼ਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਭਾਸ਼ਣ ਪ੍ਰਤੀ ਜਨੂੰਨ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਧੀਆ ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਡਾ. ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਸੋਹੀ, ਹਰਿਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਤਿਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮਾਗੋਨੇ ਨਿਭਾਈ, ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਣ ਕਲਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਫੀਡਬੈਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ

ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ ਨਕਦ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਰਗ ਵਿਚ ਅਵਾ ਕੌਰ

ਕੀਤਾ। ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ ਵਰਗ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਨਤਾਲੀਆ ਕੁਮਾਰ, ਦੂਜਾ ਸੁਖਮੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ

ਸਿੰਘ ਮਾਕਨ ਤੀਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਇਲੀਨੋਇਸ ਸਟੇਟ ਰੀਪ੍ਰੈਜ਼ੇਂਟੇਟਿਵ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਸਿਲਵਰਸਟੀਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾ, ਜਸਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸੂਦਨ ਅਤੇ ਅਵਨੀ ਕੌਰ ਨੇ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਹਰਸਿਮਰਨ ਕੌਰ ਨੇ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਤੀਜਾ ਨਵਰੂਪ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ ਵਰਗ ਵਿਚ ਖੇਮ ਕੌਰ ਸੋਹੀ ਪਹਿਲੇ, ਪ੍ਰਭਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮਾਕਨ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਸਿਮਰਦੀਪ

56, ਮਿਸ਼ੇਲ ਮੁਸਮੈਨ ਨੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ

ਸਾਰੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੰਡੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਰਗ ਦੇ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਤ ਵੀ ਕੀਤਾ।

ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਲਈ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਪੀਜ਼ਾ ਡਿਨਰ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਵਤੇਜ ਸਿੰਘ ਸੋਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਹੋਈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ ਕਰਾਊਨ ਪੁਆਇੰਟ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਲੇਠੀ ਪਿਕਨਿਕ

ਕਰਾਊਨ ਪੁਆਇੰਟ (ਇੰਡਿਆਨਾ): ਇੱਥੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂਘਰ ਦੀਆਂ

ਧਾਰਮਿਕ ਸਕੱਤਰ ਮਨਮੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਗੁਰੂਘਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਭਾਈ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ

ਵਾਲਾ ਸੀ। ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਥਰੀ ਲੈਂਗ ਰੇਸ, ਸੈਕ ਰੇਸ, ਕੋਟਲਾ ਛਪਾਕੀ, ਰੱਸਾ ਕਸ਼ੀ, ਵਾਲੀਬਾਲ, ਸੌਕਰ, ਮਿਊਜ਼ੀਕਲ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਮਨਭਾਉਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਖਾ ਕੇ ਚਿੱਤ ਰਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ। ਵਿਰਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪੀਜ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਕੇ ਅੱਜ ਅਨੋਖੀ ਪਿਕਨਿਕ ਮਨਾਈ ਰੋਲ ਸਭ ਦਾ ਸੀ ਪਿਆਰਾ

ਗਰਾਊਂਡਾਂ ਵਿਚ ਹਸਦਿਆਂ-ਖੇਡਦਿਆਂ ਤੇ ਚਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪਲੇਠੀ ਪਿਕਨਿਕ ਮਨਾਈ। ਸਾਰੀ ਗਰਾਊਂਡ ਰੰਗ-ਬਿਰੰਗੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੌ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਵੋ ਕਿ ਗੁਰੂਘਰ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਪਲੇਠੀ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਮਿਲਣੀ ਸੀ।

ਇਸ ਮਿਲਣੀ ਦਾ ਅਰੰਭ ਗੁਰੂਘਰ ਦੇ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਭਾਵਪੂਰਤ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਸ. ਹਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ ਦਿਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਪਿਕਨਿਕ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਚਾਅ ਦੇਖਣ

ਚੇਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੇਡਾਂ ਖੇਡੀਆਂ। ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਰਨ ਦੀ ਤੇ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਫਰਸ਼ ਉਤੇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਉੱਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਪਾਣੀ, ਸੋਢਾ, ਚਿਪਸ, ਫਰੂਟ, ਮਠਿਆਈਆਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਟੇਬਲ ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਖੂਬ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਸਹੀ ਮਾਅਨਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਪਿਕਨਿਕ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਮਿਲਣੀ ਹੋ ਨਿੱਬੜੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਰ ਆਏ ਜੀਅ ਨੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸਾਂਝ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਫੁੱਲ ਖਿੱਤੇ ਤੇ ਮਹਿਕ ਆਈ ਫੁੱਲਾਂ ਵਰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ

ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਨੂਰ ਸੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲੀ ਕੰਮ ਲਈ ਫੋਲਡਰ, ਚਾਕਲੇਟ ਤੇ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਦੇ ਲਿਫਾਫੇ ਵੰਡੇ ਗਏ।

-ਵੇਰਵਾ
ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿਰਾਅ
(ਇੰਚਾਰਜ ਪੰਜਾਬੀ ਸਕੂਲ)

ਵੇਣੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਣੇ ਜੀ.ਐੱਸ.ਟੀ. ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਦੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਚੀਫ ਸੈਕਟਰੀ ਰਹੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਆਈਏਐੱਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ ਵੇਣੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੀਐੱਸਟੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਚੌਪਈ ਮੁਰਮੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮੁਤਾਬਕ ਏ ਵੇਣੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਜਾਂ 67 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾ ਹੋਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੀਐੱਸਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਣੂ ਪ੍ਰਸਾਦ 31 ਜੁਲਾਈ 2023 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। 1991 ਬੈਚ ਦੇ ਆਈਏਐੱਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਹੇ ਵੇਣੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੀ ਟੈਕਸ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਪਕੜ ਹੈ।

ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਅਧੂਰੇ ਵੀਡੀਓ ਕਲਿੱਪ

ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੇਸਬੁੱਕ, ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ, ਯੂ-ਟਿਊਬ ਵਰਗੀਆਂ ਐਪਾਂ 'ਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀਡੀਓ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਕੱਟਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਏ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਈਕਸ ਅਤੇ ਵਿਊਜ਼ ਮਿਲ ਸਕਣ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਵੀਡੀਓ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕੱਟ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅੱਪਲੋਡ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਵੀਡੀਓ ਦੇਖੇ ਹੀ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਕਲਿੱਪ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਵਰਤਦੇ ਸਮੇਂ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਮਰਤਾ, ਸਬਰ, ਸੱਚ ਅਤੇ ਦਇਆ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।

ਸੁਖਪਾਲ ਗਿੱਲ

ਵਿਰਸਾ ਨਾਈਟ-2: ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਨਾਚਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕ ਕੀਲੇ

18 ਟੀਮਾਂ ਤੇ 250 ਦੇ ਕਰੀਬ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਲਿਆ ਹਿੱਸਾ; ਮਲਵਈ ਗਿੱਧਾ ਤੇ ਗਿੱਧੇ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਬਾ-ਕਮਾਲ

ਓਕ ਕਰੀਕ (ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ): ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਪਰਫਾਰਮਿੰਗ ਆਰਟਸ ਐਂਡ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਹਾਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਕਾਂ ਵਿਚ ਸਜੇ ਬੱਚੇ, ਨੌਜਵਾਨ, ਤੇ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਲੋਕ ਨਾਚਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸ਼ੋਅ 'ਵਿਰਸਾ-2' ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। 6 ਸਤੰਬਰ 2025 ਨੂੰ 'ਭੰਗਤਾ ਰਾਈਮਜ਼' ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਇਸ ਭੰਗਤਾ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ 18 ਟੀਮਾਂ ਤੇ 250 ਦੇ ਕਰੀਬ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ

ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। 'ਟੀਮ ਪੰਜਾਬ' ਨੇ ਗੈਸਟ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਢੋਲ ਦੇ ਡਰੋ 'ਤੇ ਭੰਗਤਾ ਪਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਤੀਆਂ ਖੱਟੀਆਂ। ਪਹਿਲੇ ਕਿਡਜ਼ ਗਰੁੱਪ ਵਿਚ ਟੀਮ ਸਤਲੁਜ, ਬਿਆਸ, ਰਾਵੀ ਤੇ ਜਿਹਲਮ ਸਨ। ਟੀਮ ਬਿਆਸ ਦੇ ਨੰਨੇ-ਮੁੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਮੋਹ ਲੈ ਗਈ। 'ਰਾਵੀ', 'ਸਤਲੁਜ', 'ਜਿਹਲਮ' ਟੀਮਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਭੰਗਤਾ ਵੀ ਵੇਖਣਯੋਗ ਸੀ।

ਗੁਰਮੁਖ ਭੁੱਲਰ ਨੇ ਸ਼ੋਅਰ 'ਪੁੱਤਰਾਂ' ਦਾ ਦਾਨੀ ਜਿਹਦੀ ਮਿਲੇ ਨਾ ਮਿਸਾਲ ਕਿਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਦੇ ਹੱਥੀਂ ਬੂਟੇ ਲਾਏ ਹੋ ਪੰਜਾਬੀਓ, ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਿਆਂ, ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਗਰੁੱਪ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਮਾਝਾ, ਮਾਲਵਾ, ਦੁਆਬਾ ਅਤੇ ਪੁਆਧ ਦੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। 'ਟੀਮ ਮਾਝਾ' ਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੇ 'ਦੇਖੀ' ਦੇ ਦੋਖੀ ਛੱਡ ਨਾ ਦਈਂ ਕੱਲੀ ਨੂੰ, 'ਤੇਰੇ

ਉਹ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਕਾਬਿਲ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕੋਚ ਬਣ ਕੇ ਭੰਗਤਾ ਸਾਂਭ ਸਕਣ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਪੁੱਜੇ 'ਹਰਜਿੰਦਰ ਖਹਿਰਾ', ਹੈਪੀ ਹੀਰ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ, ਲੱਕੀ ਸਹੋਤਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਡਾ. ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਕੋਚ ਅਮਨ ਕੁਲਾਰ ਦੀ ਰੱਜਵੀਂ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਦੱਸਿਆ। ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਮਧੂਰੀ ਰਾਜੇਸ਼, ਪ੍ਰਭਜੀਤ

ਸਿੰਘ, ਮੇਘਨਾ ਸੂਦ, ਨਵਜੀਤ, ਪ੍ਰਭਜੋਤ ਕੌਰ, ਰਾਜਬੀਰ ਕੌਰ, ਰਵੀ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੋਨਲ ਸੂਦ, ਸੁਖਪਾਲ ਗਿੱਲ, ਲਖਵੀਰ ਸਿੰਘ ਹਾਂਸੀ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਵਾਲੰਟੀਅਰਜ਼ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਅਮਨ ਕੁਲਾਰ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਮਾਊਂਟੇਨ ਮਾਈਕਸ, ਢਿੱਲੋਂ ਲੀਕਰ, ਗੁਰਸ਼ਾਨ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ, ਨਾਗਰਾ ਫੈਮਿਲੀ (ਰਸੀਨ ਮਿਲਵਾਕੀ), ਕੈਥੇ ਇੰਡੀਆ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੂਰ,

ਲਿਆ। ਕਰੀਬ 4 ਘੰਟੇ ਹੋਈਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਹਾਲ ਤਾਤੀਆਂ ਤੇ ਕੁੱਕਾਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜਦਾ ਰਿਹਾ। ਹਰ ਆਈਟਮ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਚ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਸਾਫ਼ ਝਲਕ ਰਹੀ ਸੀ। 800 ਦੇ ਕਰੀਬ ਦੂਰੋਂ-ਨੇੜਿਓਂ ਪੁੱਜੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਸ਼ੋਅ ਸੋਲਡ ਆਊਟ ਰਿਹਾ। ਲੋਕ ਨਾਚਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਦੋ ਗੈਸਟ ਆਈਟਮਾਂ ਤੇ ਮਲਵਈ ਗਿੱਧਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਾਜਵਾਬ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵਧ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀਲ ਲਿਆ, ਤੇ ਮਾਹੌਲ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਵਾਲਾ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਐਮਸੀਜ਼ ਨੇ 'ਭੰਗਤਾ ਰਾਈਮਜ਼' ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੱਡੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਤੇ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਨ-ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਮਸਰੂਫ਼ ਸਨ, ਤਾਂ ਭੰਗਤੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਨੂੰਨੀ ਗੱਭਰੂ ਅਮਨ ਕੁਲਾਰ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਨਾਚਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਬੱਚੇ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੰਗਤਾ ਰਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਐਨ.ਬੀ.ਏ. ਵਿਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜਲਵੇ ਦਿਖਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਮਨ ਕੁਲਾਰ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਨੂੰ 'ਜੀ ਆਇਆ' ਆਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਅਕੈਡਮੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਖੇਡਾਂ ਵੀ ਖਿਡਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।' ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭੰਗਤਾ ਰਾਈਮਜ਼ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਅਕੈਡਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਬਰਗ, ਨੇਪਰਵਿਲ, ਓਕ ਕਰੀਕ ਤੇ ਬਰੁਕਫੀਲਡ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਕਾ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸੋਹਣੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਕਾਂ, ਤੁਰਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਜਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਿਆਸ ਟੀਮ ਨੇ 'ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਮੋਹ ਤੇਰਾ ਹੋਇਆ ਘੱਟ ਵੇ', 'ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤੋਰ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਤੁਰਦਾ' 'ਤੇ ਭੰਗਤਾ ਪਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀਆਂ ਖੂਬ ਤਾਤੀਆਂ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀਆਂ। 'ਰਾਵੀ ਟੀਮ' ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ 'ਜੱਟ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ', 'ਚੜ੍ਹ ਆਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਯੱਕੇ' ਤੇ 'ਅਸ਼ਕੇ', ਗੀਤਾਂ 'ਤੇ ਬੱਲੇ-ਬੱਲੇ ਕਰਵਾਈ। ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦਾਦ ਦਿੱਤੀ। 'ਸਤਲੁਜ ਟੀਮ' ਨੇ ਗਾਏ 'ਮਿਰਜ਼ਾ', 'ਕਿਰਤਾ ਸਾਡੀ ਪੈਤ ਦੱਬ ਲਊ' 'ਤੇ ਕਮਾਲ ਦਾ ਭੰਗਤਾ ਪਾਇਆ। 'ਜਿਹਲਮ ਟੀਮ' ਨੇ 'ਮੈਂ ਚਿਤੀ ਬਲੋਰੀ ਕੱਚ ਦੀ', 'ਮੁੰਡੇ ਸਰਦਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਨੇ' 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਆਖ਼ਾਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿਚ 11 ਤੋਂ 16 ਸਾਲ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਲਈ ਭੰਗਤਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਕੂਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਤੀਆਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਯੂਥ ਸੌਂਗ ਕੈਟੇਗਰੀ ਵਿਚ 'ਜਲੰਧਰ', 'ਮੁਲਤਾਨ', ਲੁਧਿਆਣਾ, ਤੇ ਯੂਥ ਫੋਲ ਕੈਟੇਗਰੀ ਵਿਚ 'ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ', 'ਲਾਹੌਰ', 'ਸਿਆਲਕੋਟ ਟੀਮ' ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵੀ ਲਾਜਵਾਬ ਸੀ। ਐਮਸੀਜ਼ ਵਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਕ ਰਮਨ ਹਾਂਸੀ, ਮਹਿਕ ਕੌਰ ਗਿੱਲ, ਅਰਜ਼, ਨਤਾਲਿਆ ਨੇ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੁੱਛੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤੇ, ਤੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇ ਛੋਟੇ ਦਰਿਆ ਦਾ ਨਾਂ, ਭੰਗਤੇ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਿੰਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹਨ ਆਦਿ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਧੀਆ ਉਪਰਾਲਾ ਸੀ। ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਇਸ਼ਮੀਤ ਕੌਰ ਧਾਮੀ, ਈਸ਼ਵੀਰ ਕੌਰ, ਅਰਜ਼ਦੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਵੀ ਦਿਤਾ।

ਲਈ ਮੋਰਨੀ ਕੁੱਤੇ' 'ਤੇ ਸੋਹਣਾ ਨਾਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। 'ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਦੇ ਪੈਣਗੇ ਭੰਗਤੇ ਵਿਚ ਪਰਦੇਸਾਂ ਦੇ ਲੈ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਗਿੱਧੇ ਵਿਚ ਕੁੜੀਆਂ ਨੱਚਣਗੀਆਂ, ਢੋਲ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਬਿਰਕਦੇ ਨੇ ਅੱਜ ਪੈਰ ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ, ਨਾਲ ਪੰਜਾਬਣਾਂ ਗਿੱਧਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਗੋਰੀਆਂ ਨੱਚਣਗੀਆਂ। ਸ਼ੋਅਰ ਨਾਲ ਗੁਰਮੁਖ ਭੁੱਲਰ ਨੇ 'ਦੁਆਬਾ ਟੀਮ' ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਟੀਮ ਦੀ ਐਨਰਜੀ ਦੇਖਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਗੱਭਰੂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੇ 'ਸਾਡੀ ਜਿੰਦ ਜਾਨ ਭੰਗਤਾ', 'ਲੈਸਰ' ਗੀਤਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਭੰਗਤਾ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਝੁਮਣ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। 'ਮਾਲਵਾ ਟੀਮ' ਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੇ 'ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸੋਹਣਿਆ', 'ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗਦੀ ਨਾ ਹੋਰ ਵੇ' 'ਤੇ ਭੰਗਤਾ ਪਾ ਕੇ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਖੱਟੀ। ਫੋਕ ਡਾਂਸ ਕੈਟੇਗਰੀ ਵਿਚ 'ਪੁਆਧ ਟੀਮ' ਦੇ ਗੱਭਰੂਆਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਝੂਮਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਕ ਵਜਦ ਵਿਚ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਾਜਵਾਬ ਹੋ ਨਿੱਬੜੀ। 'ਨੱਚਦਾ ਭੰਗਤਾ' ਦੇ ਕੋਚ ਜਸਰਾਜ ਲਾਲੀ ਨੇ ਢੋਲ 'ਤੇ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਏ। 1974 ਵਿਚ ਆਰੀਆ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਕੈਪਟਨ ਵਜੋਂ ਭੰਗਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਪੰਜਾਬ ਟੀਮ ਦੇ ਦੋ ਵਾਰ ਕੈਪਟਨ ਰਹੇ ਅਤੇ 1982 ਵਿਚ ਏਸ਼ੀਅਨ ਗੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ ਭੰਗਤਾ ਪਾ ਚੁੱਕੇ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ. ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਉਪਰਾਲੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਸਾਡੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ। ਅਮਨ ਨੇ ਓਕ ਕਰੀਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਬਰੁਕਫੀਲਡ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ, ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਧਨੋਆ, ਮੀਡੀਆ ਪਾਰਟਨਰ, 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਅਤੇ ਪੀਟੀਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ

ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ, ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋਂ, ਹਰਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਨੇ ਨਿਭਾਈ। ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿਚ 'ਸਤਲੁਜ ਟੀਮ' ਨੇ ਪਹਿਲਾ, 'ਬਿਆਸ' ਨੇ ਦੂਜਾ ਤੇ 'ਰਾਵੀ' ਅਤੇ ਜਿਹਲਮ ਟੀਮਾਂ ਨੇ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿਚ ਟੀਮ 'ਮੁਲਤਾਨ' ਪਹਿਲੇ, 'ਲੁਧਿਆਣਾ' ਦੂਜੇ ਤੇ 'ਟੀਮ ਜਲੰਧਰ' ਤੀਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਹੀ। 'ਯੂਥ ਫੋਲ' ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਸਿਆਲਕੋਟ, ਦੂਜਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਟੀਮਾਂ ਨੇ ਮੱਲਿਆ। ਝੂਮਰ ਟੀਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤੀਜੀ ਕੈਟੇਗਰੀ ਵਿਚ ਮਾਲਵਾ ਟੀਮ ਨੇ ਪਹਿਲੀ, ਦੁਆਬਾ ਨੇ ਦੂਜੀ, ਤੇ ਮਾਝਾ ਨੇ ਤੀਜੀ ਥਾਂ ਮੱਲੀ। ਮਲਵਈ ਗਿੱਧਾ ਅਤੇ ਦੇਵਾ ਗਿੱਧਾ ਟੀਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਤੀਜੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰਹੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਨੂੰ ਟਰਾਫੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਹੈਮਰ ਥਰੋਅ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਵਾਰਡ, ਅਰਜ਼ਨ ਐਵਾਰਡ ਜੇਤੂ ਅਤੇ 'ਗੋਲਡ ਮੈਡਲਿਸਟ ਇਨ ਏਸ਼ੀਅਨ ਟਰੈਕ ਐਂਡ ਫੀਲਡ ਗੇਮਜ਼ ਇਨ ਹੈਮਰ ਥਰੋਅ', ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਅਨ ਗੇਮਜ਼ ਵਿਚ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲਿਸਟ, ਹੈਮਰ ਥਰੋਅ ਦੇ 17 ਵਾਰ ਤੇ ਡਿਸਕਸ ਥਰੋਅ ਦੇ 5 ਵਾਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਚੈਂਪੀਅਨ ਰਹੇ ਅਤੇ 1985 ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੈਮਰ ਥਰੋਅ ਵਿਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਲਡਰ ਆਰ.ਐਸ. ਬਲ ਤੇ 80 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ, ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਹਾਕੀ ਟੀਮ ਦੇ ਪੰਜ ਵਰਲਡ ਕੱਪ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਇਕ ਮੈਚ ਵਿਚ 'ਮੈਨ ਆਫ ਦਿ ਮੈਚ' ਰਹੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਾਲੰਟੀਅਰ ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਧਾਮੀ, ਬਲਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸੋਹੀ, ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਡਾ. ਹਰਪਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਧਾਮੀ, ਹਰਲੀਨ ਕੌਰ, ਹਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਹਰਲੀਨ ਕੌਰ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ, ਕਮਲ ਕੌਰ, ਖੁਸ਼ਦੀਪ ਬਰਾੜ, ਮਨਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਮਨਦੀਪ ਕੁਲਾਰ, ਮਨਪ੍ਰੀਤ

ਐਮ ਐਸ ਤੂਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ), ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਕਲਚਰਲ ਕਲੱਬ ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਐਵਰੈਸਟ ਹੈਲਥ ਕੇਡਰ, ਕਰਾਊਨ ਪਲਾਜ਼ਾ, ਓਮ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ, ਫਾਈਵ ਰਿਵਰਜ਼ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ, ਯੋਰਕ ਟਾਊਨ ਡੈਂਟਲ, ਰਾਜਾ ਬੋਲੀਵੁਡ ਸਟੂਡੀਓ, ਇੰਡੀਆ ਗਾਰਡਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਬਾਰਟਲੈਟ ਲਿਕਰਜ਼, ਡਰੀਮ ਡੈਕੋਰ, ਅਰਾਈਸ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਥੈਰੇਪੀ ਰਾਜਬੀਰ ਕੌਰ, ਸਖੀ ਅਟਾਇਰ-ਰੂਪੀ ਸਿੰਘ, ਵੈਲਗਰੂਮਡ, ਐਗਜ਼ੇਟਿਕ ਸਨੈਕ ਗਾਇਜ਼, ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਧਨੋਆ, ਅਮਰੀਕ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡੈਕੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਰਨ (ਡਰੀਮ ਡੈਕੋਰ) ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਉਂਦੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਜਨਵਰੀ-ਫਰਵਰੀ ਵਿਚ ਐਨ.ਬੀ.ਏ. ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿਚ ਮਿਲਵਾਕੀ ਬਕਸ ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਬੁਲਜ਼ ਦੇ ਮੈਚਾਂ ਵਿਚ ਭੰਗਤਾ ਰਾਈਮਜ਼ ਦੀ ਟੀਮ ਪਰਫਾਰਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਮਨ ਵਲੋਂ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਕਿਰਨ (ਗਿੱਧੇ ਦੀ ਕੋਚ) ਦੀ ਟੀਮ 'ਗਿੱਧਿਆਂ ਦੀ ਰਾਣੀ' ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਗਿੱਧਾ ਕੁਣੀਨ) ਦੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਮਲਵਈ ਗਿੱਧੇ ਨੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਕੁੜੀਆਂ ਰੰਗ-ਬਿਰੰਗੀਆਂ ਰਵਾਇਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਕਾਂ, ਕਵਾਈਦਾਰ ਸੂਟਾਂ, ਚੁੰਨੀਆਂ-ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ, ਰੰਗ-ਬਿਰੰਗੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ, ਡੋਰੀਏ, ਸੱਗੀਫੁਲ ਤੇ ਹੋਰ ਹਾਰ ਹਮੇਲਾਂ ਨਾਲ ਸਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਵਿਰਸੇ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਉਂਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕ ਨਾਚਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਖੱਟੀ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਮਿਲਵਾਕੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਵੀ ਲੋਕ ਹੁਮ-ਹੁਮਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸ. ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫਾਈਵ ਰੀਵਰਜ਼ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਦੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘੂ, ਜਿਗਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਵਿਚਕ, ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮੰਗੀ), ਜਸਵਿੰਦਰ (ਜੱਸੀ), ਵੀ ਰੌਣਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ।

‘ਭੰਗੜਾ ਰਾਈਮਜ਼’ ਵਲੋਂ ਕਰਵਾਈ ਵਿਰਸਾ ਨਾਈਟ-2 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਝਲਕੀਆਂ

ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਨੂੰ 4-1 ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ ਭਾਰਤ ਬਣਿਆ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਸਰਤਾਜ

ਰਾਜਗੀਰ: ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਵਾਲੀ ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਚੈਂਪੀਅਨ ਵਾਂਗ ਖੇਡੀ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਚ ਦਿਲਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ (28ਵੇਂ ਤੇ 45ਵੇਂ ਮਿੰਟ) ਨੇ ਦੋ ਗੋਲ ਕੀਤੇ, ਜਦਕਿ ਸੁਖਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪਹਿਲੇ ਮਿੰਟ) ਅਤੇ ਅਮਿਤ ਰੋਹਿਦਾਸ (50ਵੇਂ ਮਿੰਟ) ਨੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਲਈ ਗੋਲ ਕੀਤੇ।

ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇਕ ਗੋਲ ਡੈਨ ਸੋਨ (51ਵੇਂ ਮਿੰਟ) ਨੇ ਕੀਤਾ। 15-0 ਨਾਲ ਕੁਆਰਟਰਫਾਈਨਲ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਭਾਰਤ ਨੇ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ 'ਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮੁੱਖ ਕੋਚ ਕ੍ਰੇਗ ਫੁਲਟੋਨ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਏਸ਼ੀਆ ਕੱਪ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕੀ ਟੀਮ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਏਸ਼ੀਆ 'ਚ ਚੈਂਪੀਅਨ ਬਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਟੀਮ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ 10 'ਚੋਂ ਸੱਤ ਮੈਚ ਖੇਡਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ, ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੁਲਤਾਨ ਅਜਲਾਨ ਸ਼ਾਹ ਕੱਪ, ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦਾ ਦੌਰਾ, ਹਾਕੀ ਇੰਡੀਆ ਲੀਗ ਅਤੇ ਪਰੋ ਲੀਗ ਖੇਡਣੀ ਹੈ। ਅਗਲੇ 12-14 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ।

Sistar Mortgage
A Nationwide Lender

Over 2 Decades of experience providing high level servicing for new and experienced borrowers!

Residential and Commercial Loans
Available in Most States!

Special loan programs for:

- Jumbo Loans
- Self Employed and with a work permit
- Business loans with or without property

(734) 330-8859
balbir.grewal@sistarmortgage.com
balbirgrewal@sistarmortgage.com
<http://www.nmlsconsumeraccess.org>

Balbir (Bill) Grewal
MORTGAGE LOAN OFFICER
NMLS# 353442

MR IPTV
"Entertainment" is his middle name!

THE ULTIMATE IPTV SERVICES

- *Live TV *4K Channels *Sports
- *Movies *Documentaries
- *PPV *News
- *Bollywood/Hollywood Movies
- *Web Series *Music
- *Local Channels

ਆਈ ਪੀ ਟੀ ਵੀ ਲਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਘਰ ਬੈਠੇ ਦੇਖੋ!
CALL OR TEXT BOBBY: +1-909-278-7147

Infinity Truck Repair

ਮੋਬਾਈਲ ਟਰੱਕ ਰਿਪੇਅਰ ਸੇਵਾ- ਜਿੱਥੇ ਟਰੱਕ ਓਥੇ ਸੇਵਾ!
Serving Chicagoland and surrounding areas!

ਸੇਵਾਵਾਂ/Services

- * Yard PM's/DOT inspections
- * Brakes and wheel seal jobs.
- * Check Engine Light issues
- * Battery and No start Issue
- * Tire swap and replacement
- * Air Leaks and brake chambers
- * Other General Repairs

* ਇਮਾਨਦਾਰ ਕੰਮ,
ਤੇਜ਼ ਸੇਵਾ, ਸਹੀ ਰੇਟ
* ਪੰਜਾਬੀ ਟਰੱਕਰ
ਵੀਰਾਂ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ
ਸੇਵਾ

Contact: Cheema: 224-966-8657

Stay on Track, we have got your back!

GoldenKey
LENDING

Grow your business with our Strategic

COMERCIAL LOAN SOLUTIONS

Partner with us for expert guidance and support

Contact Us at
317-620-4100
www.goldenkeylending.com

We speak your Language
English • ਪੰਜਾਬੀ • ਹਿੰਦੀ • اردو

325 S. College Avenue, Indianapolis, Indiana 46202

ਮਿਲਵਾਕੀ ਅਤੇ ਰਸੀਨ (ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ) ਵਿਚ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਮਿਲਵਾਕੀ ਅਤੇ ਰਸੀਨ (ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ) ਵਿਚ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਕੁੱਕ (ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਸਕੇ),
ਬੈਂਕ੍ਰਿਪਟ ਮੈਨੇਜਰ, ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ, ਆਫਿਸ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਗੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

* ਵਧੀਆ ਤਨਖਾਹ

* ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ

ਫੋਨ: 414-588-0554, E-mail: jasonsingh@aol.com

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਦੇਵੇ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਦਾ ਪੈਕੇਜ: ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ

ਨਕੋਦਰ:ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਅੱਜ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ

ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਹਾਦਰ

ਬੈਂਕਾਂ ਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ

ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਵਾਸਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਪੈਕੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਕਰਜ਼ਾ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਣ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਵੱਲੋਂ ਸੂਬੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ

ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਿਆਂਦੀ ਤੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨਾਜ ਉਤਪਾਦਕ ਸੂਬੇ 'ਚ ਬਦਲਿਆ, ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੁਣ ਸੰਕਟ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਫਸਲੀ ਤੇ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸਫ਼ਾਈ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ 'ਆਪ' ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਬੈਂਕਾਂ ਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਦਿੱਤੇ

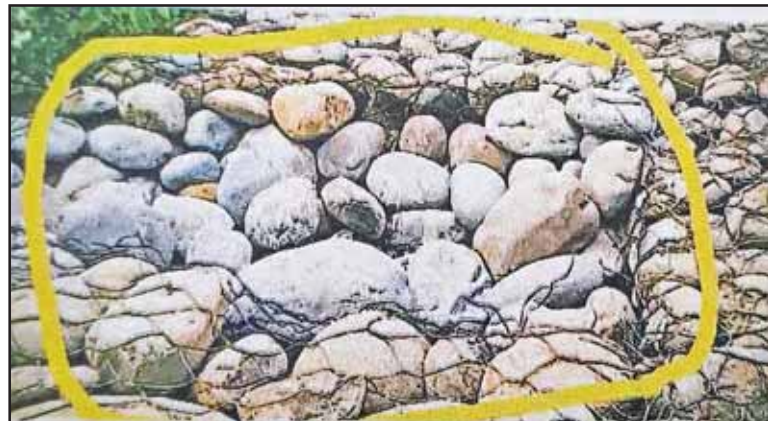

ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਭਲਕੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਅਹਿਮ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਸੱਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਚ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਰੇਤਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿੱਦਤਪਿੰਡੀ, ਦਰੇਵਾਲ, ਗੱਡਾ ਮੁੰਡੀ, ਕਾਸੀ ਤੇ ਬੰਮਵਾਲ ਬੰਨਾ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਾਸਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਦਿੱਤੇ ਤੇ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਡੀਜ਼ਲ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਬਾਦਲ ਨੇ ਨਕੋਦਰ 'ਚ ਸੰਘੇਵਾਲ, ਫਿਲੌਰ 'ਚ ਮਿਓਵਾਲ ਤੇ ਸਾਹਨੇਵਾਲ 'ਚ ਸਸਰਾਲੀ ਦਾ ਵੀ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਕਦ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਭਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਸਤੇ 15 ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਟਰ ਡੀਜ਼ਲ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਤਰ ਸਿੰਘ ਕੋਹਾਤ, ਰਾਜਕਮਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਤੇ ਸਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਨਸ਼ੇੜੀ ਕੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜਾਲ

ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ:ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੇ ਚਿੱਟੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਾਰ ਦੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਡਦਾ ਪੰਜਾਬ 'ਭੁੱਬਦਾ ਤੇ ਰੁੜ੍ਹਦਾ ਪੰਜਾਬ ਬਣਨ ਤੋਂ ਮਸਾਂ ਬਚਿਆ। ਹਿੰਦ ਪਾਕਿ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਰਿਆ ਸਤਲੁਜ ਦੇ 'ਹਬੀਬ ਕੇ' ਬੰਨ੍ਹ ਦੀਆਂ ਨੋਚਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਨਸ਼ੇੜੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਕੱਟ ਕੇ ਕਬਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀਆਂ ਨੋਚਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਟਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਈ 'ਸੇਫਟੀ ਵਾਲ' ਤਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹ ਗਈ। ਹੁਣ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਵਾਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿੱਧਾ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਜਦੋਂ ਪਾਣੀ ਘਾਹ ਪਾਉਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਹਬੀਬ ਕੇ ਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੇਖ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਮਾਮਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਫੌਰੀ ਫੌਜ ਬੁਲਾ ਲਈ ਗਈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ

ਹਰਿਆਣਾ ਤੱਕ ਤੋਂ ਆਈ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹੰਝਲਾ ਮਾਰਦਿਆਂ ਬੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਬੀਬ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਜ਼ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀਆਂ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ ਨੋਚਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੈਫਟੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਕਸਦ

ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀਆਂ ਨੋਚਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣੀ ਸੇਫਟੀ ਵਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਵੱਡੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਲਾਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸੇਫਟੀ ਨੋਚਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਚਾਂ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ

ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇੜੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੱਟ ਕੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਿੰਡ ਹਬੀਬ ਕੇ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸੇਫਟੀ ਵਾਲ ਦਾ ਜਾਲ ਨਸ਼ੇੜੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਟੁੱਕ ਲਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸੇਫਟੀ ਵਾਲ ਦੇ ਪੱਥਰ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀਆਂ ਨੋਚਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਜਾਲ ਕੱਟ ਕੇ ਨਸ਼ੇੜੀ ਲਿਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਕਬਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ

ਜਦੋਂ ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਚੋਰੀ ਦਾ ਮਾਲ ਕਿਸੇ ਕਬਾੜੀਏ ਕੋਲੋਂ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਤੇ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਦਾ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਕਬਾੜੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੋਟਰਾਂ ਤੋਂ ਸਟਾਰਟਰ ਅਤੇ ਸਬਮਰਸੀਬਲ ਮੋਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਆਦਿ ਚੋਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਫੜੇ ਜਾਂਦੇ ਚੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਬਾੜੀਆਂ ਦਾ ਨਾਂ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਭਾਵੇਂ ਸਟਾਰਟਰ, ਮੋਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਚੋਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਹੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੋਰੀ ਪੂਰੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਖੜੇ ਬੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਲੋਹੇ ਦਾ ਜਾਲ ਵੱਢ ਕੇ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਬੰਧੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦੋ

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਘਰ ਬੈਠਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਨਾਵੇਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ

ਡਾ. ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਿਲਗੀਰ ਲਿਖਤ:

- * ਸਿੱਖ ਤਵਾਰੀਖ਼ 1469-2022 (5 ਜਿਲਦਾਂ) US \$ 70 (including courier charges)
- * ਨਵਾਂ ਤੇ ਵੱਡਾ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ 2748 ਸਫ਼ੇ, ਸੈਂਕੜੇ ਰੰਗੀਨ ਤਸਵੀਰਾਂ (4 ਜਿਲਦਾਂ) US \$ 120 (including courier charges)
- * ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ (2 ਜਿਲਦਾਂ) US \$ 40 (including courier charges) * 100 ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ US \$ 20 (including courier charges)
- * ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਤੇ ਹੋਰ ਲੇਖ US \$ 20 (including courier charges) * ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ, ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ, 40 ਮੁਕੱਤੇ US \$ 20 (including courier charges)
- * ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਟੀਕਾ US \$ 20 (including courier charges) * ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਇਤਿਹਾਸ US \$ 20 (including courier charges)

ਬੀਬੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਪ੍ਰਯਾਗਰਾਜ ਲਿਖਤ

*101 ਮਹਾਨ ਹਸਤੀਆਂ: ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਿਆ US \$ 25 (including courier charges)

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕਿਰਨਜੀਤ ਰੰਧਾਵਾ ਲਿਖਤ

* 550 ਸਵਾਲ (ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਬੰਧੀ) US \$ 20 (including courier charges)

English books: (by Dr Harjinder Singh Dilgeer)

- * Guru Granth Sahib (English translation) 7 volumes. US \$ 125 (including courier charges)
- * Sikh History in 10 Volumes. US \$ 100 (including courier charges)
- * Amritsar & Darbar Sahib (Illustrated. with dozens of precious coloured photos of Darbar Sahib) US\$ 40 (including courier charges)
- * Heritage of the Punjab (with dozens of precious photos of historical buildings of Punjab) US \$ 50 (including courier charges)
- * Encyclopedia of Jalandhar District (with dozens of precious photos of historical buildings of Punjab) US \$ 50 (including courier charges)
- * Historical Sikh Shrines (with hundreds of precious photos of historical Gurdwaras of all the Gurus) US \$ 125 (including courier charges)

All books will be delivered to you at your door.

ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਫੋਨ: 224-422-4773, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਿਲਗੀਰ ਫੋਨ: +44 777 549 9320

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

13 ਸਤੰਬਰ, ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ

ਮੋਦੀ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦੌਰਾ

ਲਗਪਗ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬੇ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਵੀ ਉੱਤਰ ਚੁੱਕੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਈ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਪੈਕੇਜ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ 1600 ਕਰੋੜ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਸ.ਡੀ.ਆਰ.ਐਫ. ਫੰਡ ਦੇ 12 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 2-2 ਲੱਖ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 50-50 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਐਲਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਕਾਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ। ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 2023 ਵਿਚ ਆਏ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਸਨਮਾਨ ਨਿਧੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਕਿਸ਼ਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਲਈ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਪਹੁੰਚ ‘ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ - ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਵਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅਧੀਨ ਘਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ, ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ, ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਮਿੰਨੀ ਕਿੱਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿਚ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਿਜਲੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਟਿਊਬਵੈੱਲਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਸੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਡੀਜ਼ਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬੋਰ ਪੰਪਾਂ ਲਈ ਸੋਲਰ ਪੈਨਲਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ‘ਪ੍ਰਤੀ ਬੂੰਦ ਹੋਰ ਫਸਲ’ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਸੂਖਮ ਸਿੰਚਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਵਾਸ ਯੋਜਨਾ - ਗੁਾਮੀਣ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ “ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ” ਰਾਹੀਂ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਘਰਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਭਿਆਨ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਲ ਸੰਰਯ ਜਨ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਰੀਚਾਰਜ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਮੰਤਰਾਲਾ ਟੀਮ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਟੀਮ ਵਲੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ, ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ, ਬੀਜੇਪੀ ਦੇ ਕੌਮੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਤਰੁਣ ਚੁੱਘ, ਬੀਜੇਪੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਸ਼ਵਨੀ ਸ਼ਰਮਾ ਆਦਿ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸੰਕਟ ਵਿਚੀਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਫੇਰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਵਲੋਂ ਐਲਾਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਨਿਗੂਣੀਆਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨਾਂ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵਲੋਂ ਤਿੱਖੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਵੜਿੰਗ ਨੇ ਸੂਬੇ ਲਈ 1600 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਰਾਹਤ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ “ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ” ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਜੀਰੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਵੜਿੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ 1600 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮੁੰਗਫਲੀ ਦੇ ਦਾਣਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਬਾ ਭਗਵਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਹੈ।

ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਮਨ ਅਰੋੜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ “ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 20,000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ‘ਤੇ ਲੂਣ ਛਿੜਕਿਆ ਹੈ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਰਾਸ਼ੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਈ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਖਰਚਣ ਉੱਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਾਹਿਬ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਫ਼ਿਤਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੁਰੀ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਸਾਬਤ-ਸਬੂਤ ਨਿਕਲ ਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਅੱਡਣਾ ਇਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਪੂਤਾਂ ਨੇ, ਸਾਧੂਆਂ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹੰਤਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਮਾਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜਿੰਨਾ ਮਾਣ ਕਰੇ ਬੋੜਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਏਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪੇਟ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾਬ, ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਤਪਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾਬ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਲਈ ਮਰ ਮਿਟਣ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾਬ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਖੁਦ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੇਲਿਹਾਜ਼

ਹੜ੍ਹਾਂ ‘ਚ ਸੇਵਾਦਾਰ!

ਦਿਨ-ਰਾਤ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਮਘਨ ਹੋਏ, ਦਰਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰਿਆਂ ਦਾ।
ਮੱਦਦ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿਸਦੇ ਨੇ ਕਈ ਭਾਵੇਂ, ਮਕਸਦ ਇਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ।
ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸ਼ੋਹਰਤਾਂ ਚਾਹੁਣ ਜਿਹੜੇ, ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਝੱਲ ਖਿਲਾਰਿਆਂ ਦਾ।
ਬਿਨਾਂ ਫੋਟੋ ਖਿਚਵਾਇਆਂ ਜੋ ਛਟੇ ਹੋਏ, ਕਰੀਏ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਗੁਰੂ ਸਵਾਰਿਆਂ ਦਾ।
ਕਰੇ ‘ਫੰਡ’ ਇਕੱਠਾ ਕਈ ਕਹਿਣ ਕਾਹਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਾ ਛੱਡਣੀ ਜੀ।
‘ਬੀਅ ਵੋਟਾਂ’ ਦੇ ਬੀਜਦੇ ਸਿਆਸਤੀ ਵੀ, ‘ਫਸਲ’ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਤਾਈ ਵਿਚ ਵੱਢਣੀ ਜੀ!

ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਹੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ!

ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਖ਼ਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਇਸ ਵੇਲੇ ਭਿਆਨਕ ਤਰਾਸਦੀ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਵੀ ਇਸ ਤਰਾਸਦੀ ਵਿਚ ਫਸੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਰ ਕੇ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਹਰ ਦਿਨ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਸੈਂਕੜੇ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਡੰਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਨੇ

ਮਦਨਦੀਪ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ: 85918-59124

ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਰੇ-ਭਰੇ ਖੇਤ ਡੁੱਬ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਏਕੜ ਫਸਲ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀ ਸਾਲ ਭਰ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਇਕ ਪਲ ਵਿਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹੱਕੇ-ਬੱਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਡੇਢ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿੰਡ, ਕਾਰਾਂ, ਟਰੈਕਟਰ, ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਕੇ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਾਹਨਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਿਸਾਨੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਰੁਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਤਰਾਸਦੀ ਸਿਰਫ ਕੁਦਰਤੀ ਕਹਿਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੜ੍ਹ ਇਕ ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਰ ਸਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਨਾਕਸ ਇੰਤਜ਼ਾਮ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਅਣ-ਮੁਨੱਖੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤਰਾਸਦੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਾ ਵਧਦੀ।

ਹੜ੍ਹ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਤਕਨੀਕ ਨਾਲ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਨਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ, ਚੋਆਂ ਉੱਤੇ ਮਾਫੀਆ ਦੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ, ਬੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਰਸਾਤੀ ਸੀਜ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨੀ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰਾਹ ਬਣਾਉਣ ਵਰਗੇ ਕਦਮ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸਭ ਕੰਮ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ‘ਤੇ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬੇਦਰਦੀ ਨਾਲ ਲੁੱਟ-ਖਸ਼ੁੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਨਾਂਅ ‘ਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਜਟਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਾ ਤਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਹ ਨਵੇਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੱਡਾ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਲਹਿਰ ਰਸਤੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵੱਲ ਵਗ ਤੁਰਦੀ ਤੇ ਪਿੰਡ-ਸ਼ਹਿਰ ‘ਚ ਵਸਦੇ ਲੋਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਈ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਬਚਾਅ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਵੱਡੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਲਾਨ ਸਿਰਫ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਰਖੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਬੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਵੀ ਢੇਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਤੁਫ਼ਾਨੀ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬੰਨ੍ਹ ਟੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹਾ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰਾਸਦੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁੱਖਦਾਈ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ

ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਗੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ। ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟਾਂ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਸਮੱਗਰੀ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਵੇਖਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਾਕਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਿਆਸੀ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਵਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੜ੍ਹ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਹੱਲ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਸੋਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇਹ ਤਰਾਸਦੀ ਸਿਰਫ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਮੌਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਡੁੱਬਿਆ ਦੁਧਾਰੂ ਪਸ਼ੂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਹਰ ਏਕੜ ਫਸਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਜੁੜਿਆ ਸੀ। ਮੀਂਹ ਤਾਂ ਰੁਕ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੱਖਾਂ ਏਕੜ ਫਸਲ ਬਰਬਾਦ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਉੱਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਹਿਰ ਵਰੂਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਰਾਹ ‘ਤੇ ਵੀ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰਾਸਦੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੀਂਹ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੜਾਈ ਮੰਨ ਕੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸੱਚੀ ਨਿਭਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਦ ਤੱਕ ਇਹ ਤਬਾਹੀਆਂ ਹਰ ਸਾਲ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਕਹਿਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਹਰ ਸਾਲ ਇਹੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਵੇਗੀ—ਮਨੁੱਖੀ ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਵਧਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਡੰਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਸੜਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਵੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁੱਬਦੀਆਂ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਸਿਆਸੀ ਦਿਖਾਵੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਕੇ ਹਕੀਕੀ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇਹ ਤਰਾਸਦੀ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਹੋਰ ਡਰਾਉਣਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਹਰ ਸਾਲ ਪੰਜਾਬ ਇਸ ਤਰਾਸਦੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਸਲਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਘਰ ਢਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਨਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਸ਼ੂ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ 43 ਮੌਤਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਹਾਲੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਚਾਰ ਲੱਖ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਸਲ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਗਲੀ ਬਿਜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਲਾਬੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਦੋਂ ਫਸਲਾਂ ਤੇ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਾਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਚਰਚਾ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਇਸ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਆਖਰ ਮੀਂਹਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੁੱਬਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਪੰਜਾਬ ਹਰ ਸਾਲ ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਲੱਖਾਂ ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਜਦੋਂ ਹੇਠਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਲੋਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਉਸਦੀ ਭਰਪਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਜੁਝਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਪੈਰ ਸਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਗਲਾ ਮੀਂਹ ਆਉਣ ਦਾ ਸੀਜ਼ਨ ਮੁੜ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੁੜ ਡੋਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਹੱਲ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਐਸੀ ਰਣਨੀਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਕਿਰਤਕ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟਿਕਾਊ ਹੋਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਰਿਆ ਪਹਾੜਾਂ ‘ਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਰਸ਼ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਚਾਨਕ ਵੱਧ ਪਾਣੀ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਕਟ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਚੈਨਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ Desilting and dredging ਵਰਗੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤਕਨੀਕਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਤਕਨੀਕਾਂ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਖੇਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਾੜੀ ਢਲਾਨਾਂ ਅਤੇ ਚੋਆਂ ਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ‘ਤੇ ਚੈਕ ਡੈਮ ਬਣਾਉਣੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਚੈਕ ਡੈਮ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ/ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬੈਂਡ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਕਟਾਈ ਰੁਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਸੁੱਕੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਪਤਲੇ ਹੋਣ, ਉੱਥੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਡੈਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੱਕੜਾਂ ਵਰਤ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਤਰੀਕੇ ਘੱਟ ਖਰਚ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇੰਫਰਾਸਟਰਕਚਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ permeable pavements, green spaces ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾ ਕੇ ਬਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ observe ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੀਤਾ ਪਾਣੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਵੀ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੱਖ ਸਾਂਝਾ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ (Integrated Flood Management - IFM) ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੂਹਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ, ਤਕਨੀਕੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤਹਿਤ ਛੱਪੜਾਂ ਅਤੇ ਦਲਦਲ ਦੀ ਮੁੜ ਸਥਾਪਨਾ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਤਿਆਰੀ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ, ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦੋਵੇਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖ-ਨਿਰਮਿਤ ਢਾਂਚਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁਦਰਤੀ ਹੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਾਧਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਹੀ ਪਹਾੜੀ ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਿੱਤੂ-ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਮਬੰਦੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਕੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਅਮਲ ‘ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਉਮਰ ਖਾਲਿਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਮਾਇਨੇ

3 ਸਤੰਬਰ, 2025 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜੇ.ਐੱਨ.ਯੂ. ਦੇ ਪੀਐੱਚ.ਡੀ. ਸਕਾਲਰ ਉਮਰ ਖਾਲਿਦ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਛੇਵੀਂ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਏ.ਏ. (ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ) ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼-ਵਿਆਪੀ ਲੋਕ ਅੰਦੋਲਨ ਸਮੇਂ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਹੋਈ ਹਿੰਸਾ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਡੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਨ.ਯੂ. ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਗੂ ਉਮਰ ਖਾਲਿਦ ਸਤੰਬਰ 2020 ਤੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਫਰਵਰੀ 2020 'ਚ ਉਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਜੋ ਫਿਰਕੂ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ, ਉਹ ਉਸ 'ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼' ਦੇ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। ਜਦਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਜੀਲ ਇਮਾਮ ਵੀ ਹੋਣਹਾਰ ਵਿਦਵਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਬੰਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ 2020 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੀਰਾਨ ਹੈਦਰ ਅਪ੍ਰੈਲ 2020 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਤਸਲੀਮ ਅਹਿਮਦ ਜੂਨ 2020 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤਹਰ ਖਾਨ ਜੁਲਾਈ 2020 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਖਾਲਿਦ ਸੈਫੀ ਮਾਰਚ 2020 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਸ਼ਿਫਾ ਉਰ ਰਹਮਾਨ ਅਪ੍ਰੈਲ 2020 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਸ਼ਿਫਾ ਉਰ ਰਹਮਾਨ ਅਪ੍ਰੈਲ 2020 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਲੀਮ ਖਾਨ ਜੂਨ 2020 'ਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦੇ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨਵੰਬਰ 2019 'ਚ ਮੋਦੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਐੱਨ.ਆਰ.ਸੀ. (ਨਾਗਰਿਕਤਾ) ਦਾ ਕੌਮੀ ਰਜਿਸਟਰ) ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਾਲ ਦਸੰਬਰ 'ਚ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੀ.ਏ.ਏ. ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਵਾਇਦ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਿਰਵਾ ਕਰਕੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬੋਲਬਾਲੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰਹਿਮੇ-ਕਰਮ ਦੇ ਮੁਹਤਾਜ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਚਿੰਬੜੀ ਸਿਉਂਦੀ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ.ਏ.ਏ. ਦਰਅਸਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧਤ ਫਿਰਕੂ ਹਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰਕੂ ਪਾਲਾਬੰਦੀ ਦੇ ਹਿੰਦੁਤਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਇਸ ਫਿਰਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਲੋਕ-ਅੰਦੋਲਨ ਉਠਿਆ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸਾਹੀਨ ਬਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਰੋਧ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬੱਝਲਾਈ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਘੜ ਕੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਝੋਕ ਦਿੱਤੀ। ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਕੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮੱਦਦ ਨਾਲ ਜਨੂੰਨੀ ਭੀੜਾਂ ਕੋਲੋਂ ਹਿੰਸਕ ਹਮਲੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਅੰਦੋਲਨ ਦੀਆਂ ਆਗੂ ਟੀਮਾਂ ਨੇ ਹੁਕੂਮਤ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬੁੱਝ ਲਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੜਕਾਹਟ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਮਾਮ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਕੇ ਮੋਰਚੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਗਏ। ਟਰੰਪ ਦੀ ਭਾਰਤ ਫੇਰੀ ਮੌਕੇ ਸੰਘੀ ਲਾਣੇ ਵੱਲੋਂ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਖਿਡਾਉਣ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਉੱਪਰ ਆਲਮੀ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਪਵੇ। ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਕਪਿਲ ਮਿਸ਼ਰੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਅਨੁਰਾਗ ਠਾਕੁਰ, ਪਰਵੇਸ਼ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਵਰਮਾ

ਉਮਰ ਖਾਲਿਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਨਿਆਂਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ 'ਚ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤੀ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੱਕਾਂ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਸਪੇਸ ਉੱਪਰ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਅਸਰਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਸਾਡੇ ਕਾਲਮ-ਨਵੀਸ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਮਹਿਮੂਦਪੁਰ ਨੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।—ਸੰਪਾਦਕ॥

ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੰਘੀ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਭੜਕਾਉ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਅਤੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹਜ਼ੂਮ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਉੱਪਰ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾ ਕੇ ਮਾਹੌਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਮੁਜਰਿਮ ਗਰੋਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੁਰਬ-ਉਤਰ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਗਿਣੀ-ਮਿੱਥੀ ਹਿੰਸਾ ਵਿਚ 53 ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਨ।

ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੜਕੇ-ਲੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ 'ਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੰਦੁਤਵ ਹਮਾਇਤੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਭੜਕਾਉ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ ਉਕਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰ-ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਕਾਰਕੁਨਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਇਨਸਾਫ਼ਪਸੰਦਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਘੜਨ ਉੱਪਰ ਝੋਕ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਫਿਰਕੂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਖਿਲਾਫ ਅਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫਿਰਕੂ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਦੇ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਏਜੰਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੀਮਾ-ਕੋਰੇਗਾਓਂ ਕਥਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ 'ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕੇਸ' ਘੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਫਿਰਕੂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਕਾਰਕੁਨਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਹਿਨ ਲੜਕੇ-ਲੜਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਹੱਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਕੇ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਫਿਰਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਰਅਮਨ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਪਰ ਹਿੰਸਕ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਠੱਪਾ ਲਗਾ ਕੇ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. (ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਰੋਕੂ) ਕਾਨੂੰਨ) ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਸੰਗੀਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਾੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੜ੍ਹੀਆਂ-ਲਿਖੀਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਹਕੂਮਤੀ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੁਅਰਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ।

ਉਮਰ ਖਾਲਿਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੜਕੇ-ਲੜਕੀਆਂ ਇਸੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਚਾਰ-ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਕੈਦ ਹਨ। ਹਿੰਸਾ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਾਸ਼ਣਾਂ, ਵੱਟਸਐਪ ਗਰੁੱਪਾਂ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸੱਦਿਆਂ ਨੂੰ 'ਸਾਜ਼ਿਸ਼' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਗੀਨ ਜੁਰਮਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਹੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸੱਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਹੱਕ ਖੋਹ ਕੇ ਇਸ ਸਥਾਪਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਰੋਅਮ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜੇਲ੍ਹ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਿਯਮ ਹੈ।' ਆਲਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਪਵਾਦ!

ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਬਣਾਇਆ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਰਕੱਢ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਰਅਸਲ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਪੱਕੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਗਿਣ-ਮਿੱਥ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਜਾਬਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਮ ਫੌਜਦਾਰੀ ਨਿਆਂਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ

ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43(ਡੀ) (5) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੋਸ਼ 'ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਹੀ' ਜਾਪਦੇ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰ ਅਸਲ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਲੰਮੀ-ਚੌੜੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼

ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਿਸ 'ਚ ਅਟਕਲਾਂ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਾਤਰ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਹੀ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੇਮਿਆਦੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ.ਐੱਨ.ਯੂ., ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਜ਼ਹਿਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਰੋਅਮ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰਕੂ ਵਰਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤ ਦੀ ਜਾਬਰ ਮਨਸ਼ਾ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਉੱਘੜਵੀਂ ਮਿਸਾਲ ਹੈ।

ਨਿਆਂਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਦੀਆਂ ਮਨਮਾਨੀਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ 2014 'ਚ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸੱਤਾ 'ਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਦੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਆਂਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਸੁਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਲਟਾ ਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਉੱਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੋਹਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਕੇਸ 'ਚ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦਾਨਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਝੂਠੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਠੋਸ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕਤਰਫ਼ਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਤੀਰਾ ਦਿਖਾਇਆ।

ਸਰਸਰੀ ਝਾਤ ਮਾਰਿਆਂ ਹੀ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ 'ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼' ਦਾ ਇਹ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਅਟਕਲਾਂ, ਕਲਪਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮਨੋਰਥ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਜਨਤਕ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਸੀ.ਏ.ਏ. ਵਿਰੋਧੀ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਵੱਟਸਐਪ ਗਰੁੱਪ ਅਤੇ ਮੈਸੇਜ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਰੋਧ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਾਲ-ਮੇਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਕਥਿਤ 'ਗੁਪਤ ਮੀਟਿੰਗਾਂ' ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਗਿਆਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ 'ਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਸੰਬਰ 'ਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਦਕਿ ਟਰੰਪ ਦੀ 24 ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਗੁਜਰਾਤ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਫੇਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਕ ਐਲਾਨ 11 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਤੱਥ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ 'ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼' ਦੀ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬੇਪਰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਨਘੜਤ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਖ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਸੱਚ ਮੰਨ ਲਿਆ।

ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਦੀ ਇਹ ਮਨਘੜਤ ਕਹਾਣੀ ਮੰਨ ਲਈ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਹਿੰਸਾ 'ਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜਦਕਿ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ

ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ 'ਚ ਗੈਰਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਗੁਲਫਿਸ਼ਾ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਆਦਿ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਮਿਰਚ ਪਾਊਡਰ, ਬੋਤਲਾਂ ਆਦਿ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ 'ਚ ਕੋਈ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਬੂਤ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀਡੀਓ

ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਸੜ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੌਧਨਾਕ ਮਿਸਾਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਔਰਤਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ, ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਨਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ੁਅਰਤ ਨਾ ਕਰਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਜੀਲ ਇਮਾਮ ਅਤੇ ਉਮਰ ਖਾਲਿਦ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਭੜਕਾਉ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਤੇ ਫਿਰਕੂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਮੈਸੇਜ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਜਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਆਦਿ ਇਕ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਟਕਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ।

ਨਿਆਂਇਕ ਰਵੱਈਏ 'ਚ ਪੱਖਪਾਤ ਸਾਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਲਗਾ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਸਾੜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਹੁਕਮਰਾਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਹ ਆਗੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਹਿੰਸਾ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਅਰੇ ਦਿੱਤੇ- ਅਨੁਰਾਗ ਠਾਕੁਰ ਨੇ ਸਰੋਅਮ ਨਾਅਰਾ ਲਾਇਆ ਸੀ 'ਦੇਸ਼ ਕੇ ਗਦਾਰੋ ਕੋ, ਗੋਲੀ ਮਾਰੇ ਸਾਲੋ ਕੋ'- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਬੋਝ ਹੋ ਕੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉੱਚ ਹਕੂਮਤੀ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜ਼ੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਗਵਾ ਦਹਿਸ਼ਤਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਲਾਈਵ ਨਫ਼ਰਤ ਭੜਕਾਉ ਬਿਆਨ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਾਰਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੇ ਦੇਖੇ। ਗੋਪਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਉੱਪਰ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਭੜਕਾਉ ਨਾਅਰੇ ਲਾਏ। ਕਪਿਲ ਗੁੱਜਰ ਨੇ ਸਾਹੀਨ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਉੱਪਰ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪੱਖੀ ਨਾਅਰੇ ਲਾਏ। ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਜਰਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਤਮਾਮ ਵੀਡੀਓ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਕੇ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਪਿਲ ਗੁੱਜਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਭਾਜਪਾ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ. ਮੁਰਲੀਧਰਨ ਨੇ ਕਪਿਲ ਮਿਸ਼ਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਸ਼ਨ ਲੈਣ 'ਚ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉੱਪਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਭੀੜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਹਿੰਸਾ, ਸਾੜਫੂਕ ਅਤੇ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੰਬੰਧਤ ਜੱਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤ ਪੱਖੀ ਖਾਸੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਦੇਹਰੇ

ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਮਰ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ, 2021 ਦੇ ਉਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿਸ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇਵਾਂਗਨਾ ਕਲਿਤਾ, ਨਤਾਸ਼ਾ ਨਰਵਾਲ ਅਤੇ ਆਸਿਫ਼ ਇਕਬਾਲ ਤਨਹਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦਰਮਿਆਨ ਦੀ ਲਕੀਰ ਧੁੰਦਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਭੜਕਾਉ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੱਚ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸਮਝੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਸੰਘ ਦੀ ਸਾਖਾ ਬਣ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੰਸਾ ਭੜਕਾਉ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ 'ਚ ਨਿਆਂਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਐਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਿਉਂ ਹੈ।

ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬੇਗੁਨਾਹ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਰੱਖ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਹੀ ਸਜ਼ਾ 'ਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਭਵਿੱਖ 'ਚ ਉਹ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਣ, ਪਰ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ। ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾ ਦੇਣਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਹੱਥ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਦਲਾ-ਲਊ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਰਾਜ ਤਹਿਤ ਸਿਲਸਿਲੇਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਮਹੂਰੀ ਸਪੇਸ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਫ਼ੈਸਲੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਵਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੱਤਾ ਵੱਲੋਂ ਚੋਣਵੇਂ ਰੂਪ 'ਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਮਹਿਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਆਮ ਹੋ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੀ.ਏ.ਏ.-ਐੱਨ.ਆਰ.ਸੀ. ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਦੋਲਨ ਹਾਲੀਆ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਲੋਕ-ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਆਂਪਸੰਦ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੇ ਵੱਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੰਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੱਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ, ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਹਕੂਮਤ ਦੀਆਂ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੇ ਜਮਹੂਰੀ ਹੱਕ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਆਗੂ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਮੁਜਰਿਮ ਬਣਾ ਕੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪਾਉਂਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼-ਦ੍ਰੋਹ, ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੱਤਾ ਦੇ ਖੌਫ਼ ਦਾ ਇਹ ਮਾਹੌਲ ਜਮਹੂਰੀ ਵਿਰੋਧ 'ਚ ਜਨਤਕ ਹਿੰਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਹੋਸਲੇ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਗਿਣ-ਮਿੱਥੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦੇ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜਮਹੂਰੀ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਡੱਟਣ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗੱਦੀ ਹਥਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਖਤਰਨਾਕ

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ 130ਵੀਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਕਮੇਟੀ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੋਧ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮੰਤਰੀ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਕ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੋ ਜਾਏ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਹੜਾ ਤੀਹ ਦਿਨ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪਲਾਹੀ
ਫੋਨ: 98158-02070

ਉਪਰੋਕਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਸ਼ਰਤ ਅਧੀਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ 'ਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਪੱਤਰ, ਨਾ ਕੋਈ ਮੁੱਕਦਮਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ 31ਵੇਂ ਦਿਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਤਰੀ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਦੱਸ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏਗਾ। ਪਰ ਇਥੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਬਿੱਲ/ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਕੀ ਹਾਸੇਰੀਆ ਨਹੀਂ?

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 368 ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 368 ਦੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ 2 ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਬਿੱਲ ਦੋਹਾਂ ਸਦਨਾਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਸਦਨ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚਲੀ ਇਹ ਸੋਧ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਉ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਹ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਮਤ ਹੈ? ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਕਮਾਂ ਭਾਜਪਾ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸੰਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਕੁੱਲ 543 ਵਿਚੋਂ ਰਾਜਗ ਦੇ 293 ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ 245 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ 133 ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਦੋਹਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਸਦਨ 'ਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਖਿਆ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

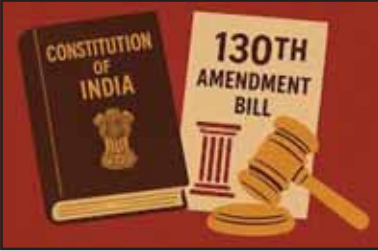
ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਹਾਰ 'ਚ ਚੋਣਾਂ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਆਪੀ ਦੋਸ਼ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਜਪਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਕੋਈ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ। ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਬਿੱਲ ਲਈ ਹਾਮੀ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਹਨ। ਜੋ 'ਨਾਂਹ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਣੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਕਸਲੀ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਏਜੰਟ ਹਨ।

ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਾਝੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਾਂਗਰ ਬਿਹਾਰ (2025) ਅਤੇ ਅਸਾਮ, ਕੇਰਲ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (2026) 'ਚ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਨੂੰ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੋਏਗਾ?

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਖਬਾਰ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈੱਸ ਨੇ 22 ਅਗਸਤ 2025 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਛਾਪੀ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 2014 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ 12 ਵਿਰੋਧੀ ਦਲ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਤੁੜਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਵੀ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ 2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ 25 ਨੇਤਾ, ਜੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਨ ਭਾਜਪਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 23 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਂ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ 2014 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਜਪਾ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ (ਏ.ਡੀ.ਆਰ.) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ 302 ਮੰਤਰੀ (ਲਗਭਗ 47%) ਆਪਣੇ

ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧਕ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 174 ਮੰਤਰੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਤਿਆ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 72 ਮੰਤਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ 29 (40%) ਨੇ ਅਪਰਾਧਕ ਕੇਸ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਏ.ਡੀ.ਆਰ. ਨੇ 27 ਰਾਜਾਂ 3 ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸ਼ਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੁੱਲ 643 ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ 2020 ਤੋਂ 2025 ਦੌਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਦੇ 336 ਮੰਤਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ 136 ਉੱਤੇ, ਅਪਰਾਧਕ ਕੇਸ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 88 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ (ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਜਿਹੇ) ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ 61 ਵਿਚੋਂ 45 'ਤੇ ਕੇਸ ਹਨ ਅਤੇ 18 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਡੀ.ਐੱਮ.ਕੇ. ਦੇ 31 ਵਿਚੋਂ 27 ਮੰਤਰੀ ਆਰੋਪੀ ਹਨ ਜਿਸਦੇ 14 ਮੰਤਰੀਆਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਟੀ.ਐੱਮ.ਸੀ. ਦੇ 40 ਵਿਚੋਂ 13 'ਤੇ ਕੇਸ ਹਨ ਤੇ 8 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕੇਸ ਹਨ। ਤੈਲਗੂ ਦੇਸ਼ਮ ਪਾਰਟੀ ਦੇ 23 ਵਿਚੋਂ 22 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 22 ਮੰਤਰੀ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ 16 ਵਿਚੋਂ 11 ਮੰਤਰੀ ਆਰੋਪੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 5 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ 130 ਵੀਂ ਸੋਧ ਲਿਆ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜੇਗੀ ਆਪਣਿਆਂ ਸਮੇਤ।

ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਗ੍ਰਾਫ਼ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਾਤਾਰ ਘਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਭਰ 'ਚ ਕਿਸਾਨ, ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਇੱਕਮੁੱਠ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਕਮ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀਕਰਨ, ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਡ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਠੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਗੁੱਸਾ ਹੈ। ਹਾਕਮ ਇਸ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭਾਪ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਹਿਲਾ ਵਰਤ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੱਦੀ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਦੇਸ਼ ਵਿਚ 21 ਰਾਜਾਂ 'ਚ ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿਮਾਇਤੀ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਝਾਰਖੰਡ, ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ 'ਚ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ 'ਚ ਉਮਰ ਅਬਦੁੱਲਾ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ 'ਚ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਸਾਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਜਪਾ ਉਪਰ-ਬੱਲੇ ਸਾਰੇ ਸੂਬਿਆਂ 'ਚ ਆਪ ਸ਼ਾਸ਼ਨ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਹਿੰਦੀ, ਹਿੰਦੂ, ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ 'ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਚੋਣ' ਦਾ ਨਾਹਰਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਨਾਮੋ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਟਾਉਣ ਦਾ ਉਸਨੇ ਟੀਚਾ ਮਿਥਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਦਲ ਕੇ, ਸਮੁੱਚੀ ਤਾਕਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਕਰਨਾ ਉਪਰਲੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸੁਪਨਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ 11 ਸਾਲ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ 'ਚ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਤਿੰਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਚਾਰ ਕਿਰਤ ਕੋਡ, ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਅਫਸਪਾ, ਪਬਲਿਕ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੀ.ਐੱਸ.ਟੀ. ਘਟਾ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤੇ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ। ਨਵੇਂ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਰੰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਵਰੰਟ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਇਰ ਦੇ ਇਸ ਕਥਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੇਲ੍ਹ ਬੁਰਾਈ ਹੈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਕਸਰ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ 'ਚ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਇਸ

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਿਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਚ 60 ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ 'ਚ ਫਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੀ ਸਹਾਰਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਕੇਸ ਉਥੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੰਤਰੀ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਦਲੀਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁੱਜਣਗੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 130ਵੀਂ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਹਾਕਮ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਵੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੈਂਕੜ ਵੀ ਪੁਰਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿੱਲ ਵਿਰੋਧੀਆਂ 'ਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

'ਇੰਡੀਆ' ਗਠਜੋਤ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਣਮੂਲ ਕਾਂਗਰਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਹਥਿਆਰ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਕਮ, ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਣਮੂਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਹਰ ਹਿੱਲੇ ਖੁੰਜੇ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਡੀਆ ਗਠਜੋਤ ਤੇ ਤ੍ਰਿਣਮੂਲ ਕਾਂਗਰਸ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿਖਾ ਕੇ ਇਸ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜਗ (ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਕੱਢ ਹੀ ਲੈਣਗੇ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦੋਨਾਂ ਸਦਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਖ 'ਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਢੰਗ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਦੀ ਤਰਕੀਬ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਯੋਜਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਰਣਨੀਤੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋਵੇ।

ਪਰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬਿੱਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਜਾਣਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹਿੰਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੱਦੀ ਹਥਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ 'ਚ ਤੇਲ ਦੇਣ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਟੇਟਰਾਨਾ ਰੁਚੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਤੁਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਿੱਲ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵੀ ਬੋਲਾਰੂਸ, ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼, ਕੰਬੋਡੀਆ, ਕੈਮਰੂਨ, ਕਾਂਗੋ (ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ), ਮਿਆਂਮਾਰ, ਨਿਕਾਰਾਗੁਆ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਰੂਸ, ਰਿਵਾਂਡਾ, ਯੂਗਾਂਡਾ, ਵੈਨਜ਼ੁਏਲਾ, ਜਾਂਬੀਆ ਅਤੇ ਜਿੰਬਾਬਵੇ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ ਇਹ ਵੀਡੀਓ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਜਲਾਈ ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿਚ 35 ਸਾਲ ਦਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸੜਕ ਵਿਚਕਾਰ ਗਤਕਾ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਨਾ ਰੁਕਿਆ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੈਮਰੇ ਵਿਚ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਈ ਵੀਡੀਓ ਨਸ਼ਰ ਹੋਈ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਬਾਅਦ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਉੱਪਰ ਆਏ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੋਸਟਾਂ ਹੇਠ ਬਹੁਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੀ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ- "ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਗਿਆ", "ਹਵਾਖੋਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ", "ਪੰਜਾਬ ਸਮਝੀ ਬੈਠਾ ਸੀ", "ਲਗਦਾ ਭੰਗ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀ ਲਈ" ਅਤੇ ਕਈ ਤਾਂ "ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕੀਤਾ" ਆਖ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਬਾਝਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਆਪੂ ਬਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜੱਗੋਂ ਤੇਰੂਵੀਂ ਗੱਲ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਤਲ ਉੱਪਰ ਹਮਦਰਦੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੀ ਰੀਲ ਚਲਾਈ ਕਿ, "ਇਹ ਜੋ ਕਰ ਰਿਹਾ ਉਹ ਗਤਕਾ

ਕਤਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਮਰੀਕੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ।"

ਉਹ ਜੋ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਗਲਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੀਡੀਓ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਉਸਨੂੰ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇਉਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੂਆਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦੀ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਆਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੀਡੀਓ ਦੇਖ ਕੇ ਵੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਸਹੀ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਕਤਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੰਗੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਵਾ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਲਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਕੋਈ ਸੱਭਿਅਕ ਮੁਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰੇ, ਝੂਠੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ, ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮੋਹਰੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਪੁਲਿਸ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ

ਅੰਕੜੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਾਲਾ ਦੌਰ ਚੇਤੇ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਸਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਕਰੀਬ

1300-1500 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗੋਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 3 ਗੁਣਾ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਵਿਚ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੀਬ 14 ਫੀਸਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਰੀਬ ਇੰਨੇ ਕੁ ਹੀ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਹਨ। 2020 ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਾਰਜ ਫਲਾਇਡ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਮੌਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਮਗਰੋਂ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ

ਇਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅੰਨ੍ਹੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੜਕਾਂ ਮੱਲੀ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਪੁਲਿਸ ਜਿੰਨਾ ਵਿਰੋਧ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਲਕ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। (ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕੁੱਝ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਦੇ ਰਿਹਾਂ)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਅਮਰੀਕਾ ਵਰਗੇ ਮੁਲਕਾਂ ਅੱਗੇ ਕੋਡੇ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੈ - ਕਿ ਉਹ ਵੱਧ ਸਿਆਣੇ ਤੇ ਸੱਭਿਅਕ ਹਨ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਹੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਕ ਵੀ ਕੈਨੇਡਾ, ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਰਗੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਸੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਤੇ ਸਗੋਂ ਉਸ ਵਿਚ ਮਦਦ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕ-ਵਿਰੋਧੀ ਪੌਂਡਤਿਆਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਬੇੜੀਆਂ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸਨ - ਸਿੱਖ, ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਨਾਸਤਿਕ, ਭਾਰਤੀ, ਗੈਰ-ਭਾਰਤੀ। ਲਗਭਗ ਸਭ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਸੋਚ ਝਲਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਆਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਹੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਅਤੇ ਹੁੱਲਤਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ

ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ!

ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੋਚਣ ਜੇ ਭਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕੀ ਫੇਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਹੁੰਦਾ?

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਈ ਅਮਰੀਕੀ ਗੋਰਾ ਸੜਕ ਉੱਪਰ ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹੁੱਲਤਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਐਵੇਂ ਹੀ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨੀ ਸੀ?

ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰ ਲਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਛੱਡੋ ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਕ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲੈ ਕੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਗੋਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਰੇ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨਾ ਅਮਰੀਕਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮੀਡੀਆ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਖਰੇਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਫੇਰ ਵਿਵਾਦ ਛੇੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।' ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਸਲੇ ਦੀ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਅੱਗੇ ਕੋਡੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕੋਪ – ਸਥਾਈ ਹੱਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜੰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤ ਨਾਲ ਸਿੰਝਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ, ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਂ ਤਰਾਸਦੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਲ 2023 ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਇਆ ਸੀ।

ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਾਰਨ ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਮੁਸਲਾਧਾਰ ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਫਟਣ ਦੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਬਰਸਾਤਾਂ ਦੇ ਚੁਮਾਸੇ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਆਉਣ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਦੋਂ ਸਣੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਰਸਾਤ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ 1955, 1988 ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੰਨ

4 ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਹੈਡਵਰਕਸ 628 1028 1.12 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ

5 ਸੁਲੇਮਾਨਕੀ ਹੈਡਵਰਕਸ (ਪਾਕਿ) (ਸੰਨ 1928) 555 950 1.00 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ

ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਪੜ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਫਲੌਰ ਦੇ ਪੁੱਲ ਤੱਕ 55 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਦੀ ਨਿਵਾਣ 1.78 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹਰੀਕੇ ਹੈਡਵਰਕ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਵਾਣ 1.50 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੀਕੇ ਤੋਂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੱਕ

ਫੁੱਟ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੀਕੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਜੋ 1955 ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਣੀ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 67,900 ਏਕੜ ਫੁੱਟ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਲਗਾਤਾਰ ਗਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲਗਭਗ 10,000 ਏਕੜ ਫੁੱਟ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ।

ਦਰਿਆ ਅਤੇ ਡੈਮ:

ਭਾਰੀ ਬਰਸਾਤਾਂ ਸਮੇਂ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਤੇ ਬਣੇ ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ, ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ 'ਤੇ ਬਣੇ ਪੋਂਗ ਡੈਮ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਣਜੀਤ ਸਾਗਰ ਡੈਮ ਵੱਲੋਂ ਫਾਲਤੂ ਪਾਣੀ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਣਕਿਆਸੀਆਂ ਭਾਰੀ

32 ਮੀਲ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਵਾਣ 1.1 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਹੁਸੈਨੀਵਾਲਾ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਸੁਲੇਮਾਨਕੀ ਹੈਡਵਰਕਸ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਤੱਕ 78 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਇਹ ਨਿਵਾਣ ਲਗਭਗ 1.00 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਣ/ਵਲਾਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਰੇਤਾ-ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ-ਇੱਕ ਮੌਕਾ:

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਡੈਮ/ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਦਰਿਆ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦੂਜੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਵੱਲ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦਰਿਆ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਖੋਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (retrogression) ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪੀਡ ਘਟਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਦਾ ਇਹ ਪਾਣੀ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਉਥੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (accretion)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਦੇ ਗੇਟਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣੀ ਝੀਲ ਵਿਚ ਮਿੱਟੀ/ਗਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਉਪਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਹੈਡਵਰਕਸ ਦੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੇਠਲੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਉਪਰਲੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਮਿੱਟੀ ਇਕ ਬਰਾਬਰ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਧੁੱਸੀ ਬੰਨ ਟੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਣੀ ਲੰਘਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ।

ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਦਾ ਨੰਗਲ ਡੈਮ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਪਾਣੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇੜਲੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਰੇਤਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਰਿਆ ਦਾ ਤਲਾ ਉੱਚਾ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੇ ਸਵਾਂ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਕਾਰਨ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਮਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਰੋਪੜ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਛੱਡਿਆ ਦਰਿਆ ਸਤਲੁਜ ਦਾ ਪਾਣੀ ਫਿਲੌਰ ਤੱਕ ਦਰਿਆ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਖੋਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲੌਰ ਤੋਂ ਗਿੱਦਤਪਿੰਡੀ ਤੱਕ ਕੁਝ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਉਪਰ ਤੱਕ ਸਾਂਤ ਚਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਗਿੱਦਤਪਿੰਡੀ ਅਤੇ ਯੂਸਫਪੁਰ ਪਿੰਡ ਨੇੜੇ ਆਪਣੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਦੀ ਸਤਹਿ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਹਰੀਕੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਗਿੱਦਤ ਪਿੰਡੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡੀ ਮਿੱਟੀ ਕਾਰਨ ਉੱਚਾ ਹੋਇਆ ਦਰਿਆ ਦਾ ਤਲ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿੱਦਤ ਪਿੰਡੀ ਵਾਲੇ ਰੇਲਵੇ ਪੁੱਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਿਛਲੇ 50 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ 20 ਫੁੱਟ ਦੇ ਕਰੀਬ ਰੇਤਾ ਜਮਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੁਲ ਅਤੇ ਘਰਕਾ, ਮੁੰਡਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਵਗਦੇ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਕਈ ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਹਰੀਕੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੇਤਾ ਜਮਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰੀ ਬਰਸਾਤਾਂ ਵਿਚ ਪੋਂਗ ਡੈਮ ਵਿਚੋਂ ਛੱਡੇ ਪਾਣੀ ਕਰਨ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਮੰਜਰ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਹੈਡਵਰਕਸ ਜੋ ਕਿ ਸੰਨ 1928 ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਪਾਣੀ ਭੰਡਾਰਨ ਸਮਰੱਥਾ 24,000 ਏਕੜ ਫੁੱਟ (ਇੱਕ ਏਕੜ ਵਿਚ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਪਾਣੀ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਏਕੜ ਫੁੱਟ ਬਣਦਾ ਹੈ) ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਲਗਾਤਾਰ ਗਾਰ/ਰੇਤ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸਦੀ ਪਾਣੀ ਭੰਡਾਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਘੱਟ ਕੇ ਕੇਵਲ 5000 ਏਕੜ

ਬਰਸਾਤਾਂ ਸਮੇਂ ਜੇਕਰ ਡੈਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰੋਟੋਕੋਲ ਮੁਤਾਬਕ ਪਾਣੀ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਡੈਮ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੱਡੀ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1947, 1955, 1988 ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਹੈਡ ਵਰਕਸ/ ਡੈਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਿਕਦਾਰ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਤਬਾਹੀ ਬਾਰੇ ਤਸਵੀਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤੰਬਰ 1947 ਵਿਚ ਪਈ ਭਾਰੀ ਬਰਸਾਤ ਕਰਕੇ 26 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਦੇ ਰੋਪੜ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ 4.90 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਲੰਘਿਆ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ 28 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਹੈਡ ਵਰਕਸ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵੇਲੇ 6.36 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਲੇਮਾਨਕੀ ਹੈਡਵਰਕ ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ 7.38 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਲੰਘਿਆ। ਰੋਪੜ ਹੈਡਵਰਕ ਤੋਂ ਲੰਘੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਤੇ ਸੁਲੇਮਾਨਕੀ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੇ ਪਾਣੀ ਵਧਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਤਲੁਜ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਹਰੀਕੇ ਵਿਖੇ ਬਿਆਸ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਰਲਣਾ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵਧੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਨਦੀਆਂ-ਨਾਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਣਾ ਸੀ।

1955 ਦੇ ਅਕਤੂਬਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਆਏ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੀਕੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਬਣ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਤਲੁਜ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਦਾ 8.00 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ 2 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਲੰਘਿਆ ਜੋ ਕਿ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਲੋਕਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜਮਾ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਹੈਡ ਵਰਕਸ ਤੋਂ 9 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲੰਘਾਅ ਹੋਇਆ।

ਸੰਨ 1988 ਦੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰੋਪੜ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਮਿਤੀ 26 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ 4.78 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਲੰਘਿਆ ਜੋ ਕਿ ਹਰੀਕੇ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਮਿਤੀ 28 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਸਮੇਂ 5.74 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੱਕ ਇਹ ਮਿਤੀ 29 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ 9.00 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਨ 1993 ਦੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਰੋਪੜ ਹੈਡਵਰਕਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 4.00 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਲੰਘਿਆ ਸੀ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ 1988 ਤੇ 1993 ਵਿਚ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ 1947 ਅਤੇ 1955 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ 1988 ਅਤੇ 1993 ਵਾਲੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਆਪਕ ਤਬਾਹੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਗਾਰ/ ਰੇਤਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਵਗਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ।

ਹੁਣ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਤਲੁਜ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਜੇਕਰ 1.5 ਲੱਖ ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਵੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਭਿਆਨਕ ਤਬਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਲਾਜ:

ਜਦੋਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਡਾਕਟਰ ਹੀ ਇਲਾਜ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

'ਹਰੇਕ ਚਾਰਾਗਰ (ਡਾਕਟਰ) ਕੋ ਚਾਰਾਗਰੀ ਸੇ ਗੁਰੇਜ਼ ਥਾ, ਵਰਨਾ ਯੋਜੇ ਹਮਾਰੇ ਦੁੱਖ ਥੇ ਯੇ ਲਾ-ਦਵਾ (ਬੋਇਲਜ਼) ਨਾ ਥੇ' ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਕਾਰਗਰ ਤਰੀਕਾਕਾਰ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਤਲ ਪੱਧਰ ਸਾਫ ਰੱਖਣਾ ਤੇ ਧੁੱਸੀ ਬੰਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ

ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਦਰਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡੈਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢਾਂਚਾ ਨਾ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਕੁੱਝ ਇੰਚਾਂ ਤੱਕ ਰੇਤ/ਮਿੱਟੀ ਪੈ ਕੇ 50-60 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਦਰਿਆ ਦਾ ਤਲਾ ਉੱਚਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦਰਿਆਵਾਂ ਤੇ ਡੈਮ, ਹੈਡਵਰਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿੰਧ ਘਾਟੀ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਮਿੱਟੀ: ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਕੰਢੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਘੁੰਗ ਵਸਦੀ ਸਿੰਧ ਘਾਟੀ ਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੌਹਨ ਮਾਰਸ਼ਲ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਗਿਆਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ 'ਤੇ ਵਸਿਆ ਮਹਿੰਦਜੋਦੜੋ ਸ਼ਹਿਰ 1930 ਵਿਚ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਸਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਿਆ 'ਤੇ 6-7 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਪਰ 1300 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਖੁਦਾਈ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਲਗਭਗ 7 ਵਾਰੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਚੱਕ ਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 1930 ਵਿਚ ਖੁਦਾਈ ਸਮੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ 50 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 5000 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਦਰਿਆ ਰਾਵੀ ਵਿਚ 50 ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਰੇਤਾ ਵਿਛਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕੀ ਦਰਿਆ ਕੰਢੇ ਘੁੰਗ ਵਸਦੀ ਇਹ ਸਭਿਅਤਾ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਹੋਈ ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਮਿੱਟੀ ਚੜਨ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਾਰ ਸਹਿਣੀ ਪਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਣੇ ਘੱਗਰ ਚਾਰੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਫ ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਬਣਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਗਾਰ/ਮਿੱਟੀ ਕੱਢ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਤਹਿ ਅਤੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਹਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਕੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਚੈਨੇਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਫੈਦੇ ਜਾਂ ਪਾਪੂਲਰ ਵਰਗੇ ਜੰਗਲਾਤੀ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਹਾਅ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਟੋਕ ਨਾ ਆਵੇ।

ਵੱਡੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ:

ਉਕਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਭਾਖੜਾ ਬਿਆਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਜੋ ਕਿ ਭਾਖੜਾ ਤੇ ਪੋਂਗ ਡੈਮ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵਾ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰੱਖ ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਸਟੇਟਾਂ (ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ) ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਿੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੈਮਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਡੈਮਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵਗਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵੀ ਡੈਮਾਂ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਤਲੁਜ ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮੁਫਤ ਬਿਜਲੀ ਤੇ ਸੈਂਸ ਲਗਾ ਕੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਿਰਫ ਡੈਮਾਂ 'ਤੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸਗੋਂ ਡੈਮਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਜਾਂਦੇ ਪਾਣੀ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਇਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੀਆਂ ਸਟੇਟਾਂ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਮੁਫਤ ਬਿਜਲੀ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੈਮਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ।

ਡੈਮਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਛੱਡਣ ਦੇ ਪਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਕਣ:

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡੈਮਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ, ਸਿੰਚਾਈ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਪਾਣੀ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰੋਟੋਕੋਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਵਿਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਾਰਨ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਅਚਾਨਕ ਆਉਂਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਿਕਦਾਰ ਅਤੇ ਵੇਗ ਕਾਰਨ ਪਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਕਣ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਤੱਤ ਸਾਰ:

ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਇਰਾਦੇ ਵੱਡੇ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਰਬਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ

1955 ਦੇ ਤਿੰਨ, ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਈ ਬਰਸਾਤ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਗਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਤੁਰਿਆ ਦਰਿਆਨੁਮਾ ਪਾਣੀ ਜਦੋਂ ਫਰੀਦਕੋਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੇ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਛੱਲ ਦੇ ਗਜ਼ ਉੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਣੀ, ਜੋ ਵੀ ਰਸਤੇ 'ਚ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਹਾ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਕਹਾਵਤ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ 'ਪਾਣੀ ਆ ਗਿਆ ਮੱਲੂ ਮਲੂਕੇ, ਕੁੱਤੇ ਚੰਦ ਭਾਨ ਦੇ ਕੂਕੇ'। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੱਲੂ ਮਲੂਕੇ ਤੋਂ ਚੰਦ ਭਾਨ ਦੀ ਦੂਰੀ 11 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਰਸ਼ਰਾਹਟ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਸੀ ਕਿ 11 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। 1947 ਦੇ ਸਤੰਬਰ ਹੜ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1955 ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੜ੍ਹ ਸੀ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਡੈਮ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਜਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਤਬਾਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

1955 ਦੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕੈਰੋ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਕੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਡਰੇਨਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਧੁੱਸੀ ਬੰਨ ਬਣਾਏ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖਿੱਤਾ ਇਸ ਦੇ ਚਾਰ ਦਰਿਆਵਾਂ- ਰਾਵੀ, ਬਿਆਸ, ਸਤਲੁਜ ਅਤੇ ਘੱਗਰ ਦਾ ਬੇਸਿਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਹਾਅ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤ-ਨਾਲੇ, ਡਰੇਨਾਂ, ਚੋਆਂ, ਰਾਉ ਆਦਿ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਮੌਸਮੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਹਾੜੀ ਕੈਚਮੈਂਟ ਏਰੀਆ- ਜੋ ਹਿਮਾਚਲ ਅਤੇ ਜੰਮੂ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ- ਉਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਕਦਮ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੀਂਹ ਪੈ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਇਕਦਮ ਅਥਾਹ ਪਾਣੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 28 ਅਗਸਤ 2025 ਨੂੰ ਜੰਮੂ 'ਚ 380 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਬਰਸਾਤ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿਚ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ ਪੂਰੇ ਉਫਾਨ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਔਸਤ 550 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਬਰਸਾਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਕਦਮ ਅਣਕਿਆਸੀ ਬਰਸਾਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਫੁੱਟਣਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਦੇ ਕੁੱਲ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇੜੇ ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ ਕਈ ਵੇਰ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਪਾਣੀ ਆਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗਿਆ ਅਸਮਾਨੀ ਦਿਓ ਰੂਪੀ ਪਾਣੀ ਦਾ ਗੁਬਾਰਾ ਪਹਾੜੀ ਗਾਰ ਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਧੱਕਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡੈਮਾਂ 'ਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੋਂ ਫਲੱਡ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੈਦਾਨੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਧੁੱਸੀ ਬੰਨਾਂ ਅਤੇ ਕੰਢਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਭਰਪੂਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਰੇਕ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਰੋਕ ਨੂੰ ਵਹਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਹਾਅ ਦੀ ਸਾਇੰਸ: ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵਗਦਾ ਪਾਣੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਾਇੰਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਦਰੁਸਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਨ 1926 ਵਿਚ ਸਤਲੁਜ ਵੈਲੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਵਾਣਾਂ ਅਤੇ ਦੂਰੀ ਸਬੰਧੀ ਅੰਕੜੇ ਉਪਲੱਬਧ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:

ਲੜੀ ਨੰ. ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਦੇ ਗੇਜ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤਲ ਤੋਂ ਉਚਾਈ

(ਫੁੱਟਾਂ ਵਿਚ) ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਦੂਰੀ

(ਮੀਲਾਂ ਵਿਚ) ਨਿਵਾਣ ਦਾ ਪੱਧਰ

1 ਰੋਪੜ ਹੈਡਵਰਕਸ

(ਸੰਨ 1878) 860 1180 0

2 ਫਲੌਰ 762 1125 1.78 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ

3 ਹਰੀਕੇ ਹੈਡਵਰਕਸ

(ਸੰਨ 1955) 664 1060 1.50 ਫੁੱਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ

ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਬਾਣੇ ਦੀ ਯਾਦ ਇੱਕ ਗਹਿਰਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਬਣ ਕੇ ਮੇਰੀ ਘਰਵਾਲੀ ਦੇ ਕਲੇਜੇ ਵਿਚ ਖੁਭੀ ਤੇ ਖਿੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸਕੂਨ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਦੁੱਖ ਤੇ ਪੀੜ ਵੀ। ਉਹਦੀ ਵਿਲਕਦੀ ਰੀਝ ਸੀ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਉਸ ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਉਹਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਡੇ ਬਾਣੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਬਾਣੇ ਦੇ ਇਨਚਾਰਜ! ਇਸ ਬਾਣੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਵੈਰਾਗੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹਦਾ ਗੱਚ ਭਰ ਆਉਂਦਾ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਏ ਭਿੰਜ ਜਾਂਦੇ। ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਦਫ਼ਤਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਵਰਦੀ ਪਾਈ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕੁਆਟਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਤੇ ਉਹਦੇ ਵੱਡੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

2001 ਵਿਚ ਮੈਂ 'ਆਲਮੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ' ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਲਾਹੌਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਪੀ. ਦੇ ਦਫ਼ਤਰੋਂ ਆਪਣੀ 'ਆਮਦ' ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ

ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਫੋਨ: 647-535-1539

ਬਾਣੇ ਵਿਚ, ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਸਾਂ, ਦਰਜ ਕਰਾਉਣੇ ਸਨ। ਡਾ. ਜਗਤਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਪੀ. ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਵੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਣ ਕਰ ਕੇ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਅੱਪੜੇ ਸਾਂ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਓਥੇ ਹੀ ਰਾਤ ਉਤਰ ਆਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੋ ਨਿਆਜ਼ੀ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਪੀ. ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਬਾਣੇ ਅੱਗੇ ਉਤਾਰ ਗਿਆ।

ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਬਾਣਾ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ। ਬਾਣੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਖਲੋਤਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸ. ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਯਾਦ ਆਇਆ। ਉਹੋ ਕਈ ਦਹਾਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਨਿੱਕੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ। ਤਾਂ ਏਥੇ ਸੀ ਰਜਵੰਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵੱਡਾ ਬਾਣੇਦਾਰ! ਇਸ ਬਾਣੇ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਇਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਫੱਥ ਕੇ ਬਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਰੇ 'ਤੇ ਖਲੋਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਦਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਹਵਾਲਦਾਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪੁਲਸੀਆਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਆਦਰ-ਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਛਕਾ ਕੇ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਐੱਸ.ਐੱਚ.ਓ. ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਰੀਝ ਦੱਬੀ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਨੇਰਾ ਉਤਰ ਆਉਣ ਕਰ ਕੇ ਜਗਤਾਰ ਮੈਨੂੰ ਛੇਤੀ ਹੋਟਲ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਰਜਵੰਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ 'ਭਾਪਾ ਜੀ' ਦੇ ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਗਿਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਉਹ ਕੁਰਸੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਦੋ ਕੁ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਦੋਬਾਰਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣ ਗਿਆ। ਰਜਵੰਤ ਕਹਿੰਦੀ, 'ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਤਾਂ ਘੁਮਾਉਣ ਫਿਰਾਉਣ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਗਏ, ਕਦੀ ਲਾਹੌਰ ਈ ਵਿਖਾ ਲਿਆਓ!'

ਲਾਹੌਰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਉਹਦੀ ਮੁਰਾਦ ਬਾਣਾ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ। ਉਹਦੀ ਇਸ ਦੱਬੀ ਤਾਂਘ ਨੂੰ ਹਵਾਲਦਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੋਰ ਜੁੱਥਿਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਹਵਾਲਦਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਕਾਰਡ-ਹੋਲਡਰ ਸੀ ਪਰ ਉਹਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਕਲਾਵਾ ਏਨਾ ਮੋਕਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਹਰ ਖ਼ਿਆਲ, ਹਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੁਹਿਰਦ ਲੋਕ ਆ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਹਵਾਲਦਾਰ 'ਪ੍ਰੀਤ-ਲੜੀ' ਦਾ ਪੱਕਾ ਪਾਠਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਥੋਂ ਹੀ ਉਹਨੂੰ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਗ ਲੱਗੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੋਟੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਣਾ ਲਈ ਤਾਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੁਲਿਸ ਨੇਮਾਂ

ਜਦੋਂ 'ਕਿਲੇ' ਨੇ ਸਾਨੂੰ 'ਜਿੱਤ' ਲਿਆ!

ਮੁਤਾਬਿਕ ਅਜਿਹੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਬਨਾਉਣੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਜ਼ਰਮ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖ਼ਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਦੀ ਇਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਸੀ। ਬੜਾ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਬੰਦਾ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਕਈ ਸਕੂਲ-ਕਾਲਜ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ।

ਮੁਹੱਬਤੀ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਦੀ-ਕਦੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਅੱਜ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਪੀ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ, 'ਸੰਧੂ ਸਾਹਿਬ! ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਿਨ ਲੈਕਚਰ ਕਰਦਿਆਂ 'ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੇਂ'... ਵਾਲਾ 'ਸ਼ਿਅਰ' ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ' ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ... ਮੈਂ ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ!'

ਮੈਂ ਹੱਸ ਪਿਆ। ਆਪਣੀ ਅਕਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਅਰਥ ਦੱਸਣ ਲੱਗਾ। ਡਰਾਇੰਗ ਰੂਮ ਦੇ ਜਿਸ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਹਵਾਲਦਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਥੋਂ ਐਨ ਸਾਹਮਣੇ ਲੋਬੀ ਵਿਚ ਸਰਦਾਰ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਾ-ਵਰਦੀ ਵੱਡੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਸਦੀ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਬੜੇ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਔਹ ਤਾਂ ਸਰਦਾਰ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ! ਹੈ ਨਾ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੀ ਲੱਗਦੇ ਸਨ?'

ਮੈਂ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਵਾਲਦਾਰ ਸ. ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਗਿਆਂ ਦਹਾਕੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। 'ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਓ?'

ਉਹਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਚਿਰ-ਵਿਛੜਿਆ ਕੋਈ ਡਾਢਾ ਹੀ ਮਿੱਤਰ-ਪਿਆਰਾ ਮਿਲ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਉਹਨੇ ਐਨਕ ਲਾਹ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਲ੍ਹ ਪੁੰਝੀ ਤੇ ਦੱਸਣ ਲੱਗਾ, 'ਸੰਧੂ ਸਾਹਿਬ! ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਫ਼ਸਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਕਸੀਮ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਕਿਆ ਬਾਤਾਂ ਸਨ ਸਰਦਾਰ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ! ਏਨਾ ਨੇਕ, ਏਨਾ ਮਿਲਣਸਾਰ, ਏਨਾ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਅਫ਼ਸਰ! ਬੜਾ ਹੀ ਨਿਆਂ-ਪਸੰਦ! ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀ ਨਾ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਕਿਸੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗੋੜੇ ਲਵਾਉਂਦਾ। ਅਗਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਿਤ ਦੀ ਸਦਾਕਤ ਸਮਝ ਕੇ ਤੁਰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਨਾ ਪੈਸਾ, ਉਹਦੇ ਈਮਾਨ ਨੂੰ ਡੁਲਾ ਸਕਦੇ। ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਬੜੀ ਪੈਂਠ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਰਗੇ ਬੰਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵੇਖੇ ਨੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਬਾਣੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਲਾਹੌਰ ਵਰਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ! ਨਿੱਤ ਨਿੱਤ ਨਹੀਂ ਜੰਮਦੇ ਐਸੇ ਬੰਦੇ!'

ਰਜਵੰਤ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਅਕਸਰ ਹੀ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਕਰਦੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਨੇ। ਸਵਾਦ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੰਦਾ ਵੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰੇ। ਉਹੋ ਅਸਲ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਹਵਾਲਦਾਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਹੋਰ ਬੁਲੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ, 'ਰਜਵੰਤ, ਆਈ ਭੱਜ ਕੇ। ਹੌਲਦਾਰ ਹੁਰੀਂ ਭਾਪਾ ਜੀ ਨਾਲ ਲਾਹੌਰ ਇੱਕੋ ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਨੇ!'

ਉਹ ਹੱਥ ਧੋ ਕੇ ਤੁਰਤ ਡਰਾਇੰਗ ਰੂਮ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾਲਦਾਰ ਦੀ 'ਭਾਪਾ ਜੀ' ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਦਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਪੈ ਗਈ। ਹਵਾਲਦਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ। ਭਾਪਾ ਜੀ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ।

'ਬੀਬੀ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕੋਲ?'

'ਨਹੀਂ ਜੀ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੰਮੀ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਬਾਣੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੇ ਵੱਡੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣੀਆਂ ਨੇ!'

'ਅੱਹ ਤਸਵੀਰ ਐਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਪਦੀ ਐ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਰਦੀ ਵਿਚ ਸੱਜਿਆ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਰਦਾਰ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ!'

'ਸਰਦਾਰ ਸੋਹਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਉੱਚਾ ਲੰਮਾ, ਦਰਸ਼ਨੀ ਜਵਾਨ! ਘੋੜ-ਸਵਾਰ ਵੀ ਕਮਾਲ ਦਾ। ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਤਗਮੇ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਦੀ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦਾ। ਜਚ ਜਚ ਪੈਂਦਾ! ਏਸੇ ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟਾ ਬਾਣੇਦਾਰ ਸੀ। ਘੋੜਾ ਟਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਵਿਚ ਬੜਾ ਮਾਹਿਰ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਤਮਗਾ ਜਿੱਤਿਆ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਫ਼ਸਰ ਖੇਡਾਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਹਨੇ ਉਹਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬਾਣੇਦਾਰ

ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਤੇ ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਉਹਨੇ ਬਾਣੇ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਹਨੂੰ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਚੇਤੇ ਆ ਗਈ।

'ਸਰਦਾਰ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ!' ਹਵਾਲਦਾਰ ਨੇ ਹਾਉਕਾ ਭਰਿਆ।

ਰਜਵੰਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਿੰਜ ਗਈਆਂ।

'ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਰਦਾਰ ਹੁਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ, 'ਦਰਸ਼ਨ ਸਿਹਾਂ! ਮੈਂ ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਕਦਰਦਾਨ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਨੇ। ਇਹ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨੇ! ਹੋਣ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਅਕਸ ਵਧੀਆ ਬਣਦਾ ਏ!'

ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਵਾਲਦਾਰ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਬੰਦਾ ਹੀ ਤਾਂ ਸੀ! ਉਹਦਾ ਕਦਰਦਾਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਹੁੰਦਾ!

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਯਾਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਵਾਲਦਾਰ ਜਾਣ ਲਈ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਤੇ ਰਜਵੰਤ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, 'ਬੀਬੀ! ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੰਧੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮੋਹਸਿਨ ਦੀ, ਮੇਰੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਵੀ ਧੀ ਹੋਈ!'

ਹਵਾਲਦਾਰ ਦੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਰਜਵੰਤ ਆਪਣੇ ਭਾਪਾ ਜੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਸਨੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹਦੀ ਦਰਦ-ਦਾਸਤਾਂ ਸੁਣਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਪਿਘਲ ਜਾਂਦਾ।

ਆਉ ਆਪਾਂ ਰਜਵੰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ-ਚਿਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, 'ਸਾਡੀ ਬੀਬੀ-ਸਾਡੀ ਮਾਂ'-ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਓਸੇ ਲਿਖਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

... ਜਦੋਂ ਬੀਬੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਫੌਜ ਵਿਚ ਸੀ। ਫਿਰ ਫੌਜ ਛੱਡ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਛੇਤੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦਾ ਵੱਡਾ ਬਾਣੇਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਬੀਬੀ ਘਰ ਬੈਠੀ ਬਾਣੇਦਾਰਨੀ ਬਣ ਗਈ। ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਕਾ ਨੌਕਰ। ਖਾਣ-ਪੀਣ, ਪਹਿਨਣ ਦੀਆਂ ਮੋਜ਼ਾਂ। ਉਹਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਇਹ ਸਰਦਾਰੀਆਂ ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕਰ ਕੇ ਮਿਲੀਆਂ ਨੇ। ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਏਥੇ ਉਹ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਬਾਣੇ ਦਾ ਇਨਚਾਰਜ ਸੀ। ਮਾਂ ਲਈ ਇਹ ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਲੇ ਦਿਨ ਸਨ।

ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਤੇ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦੇ। ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਕੁਆਟਰਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ। ਕਿਵੇਂ ਬਾਣੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾਡ ਲਡਾਉਂਦੇ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਹੋਰ ਵੀ ਚੇਤੇ ਆਉਂਦੀ।

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਓਸੇ ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਟੱਬਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਵੀ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਲੱਦ ਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਆਪ ਉਹਦੀ ਡਿਊਟੀ ਫ਼ਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਲੱਗ ਗਈ। ਬੀਬੀ ਆਪਣੇ ਪੁਤ-ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਬਝਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗੀ।

ਬੀਬੀ ਦੱਸਦੀ, 'ਤੇਰੇ ਭਾਪਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ। ਇਕ ਵਾਰ ਤੇਰੇ ਗਾਜ਼ਰੀ ਰੰਗ ਦੀ ਫਰਾਕ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਤੇਰੇ ਭਾਪਾ ਜੀ ਛੁੱਟੀ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਲਾਡ ਆਇਆ ਤੇ

ਕੁੱਛਤ ਚੁੱਕ ਕੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਉਲਾਰ ਕੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਚ ਬੋਚ ਕੇ ਆਖਣ, 'ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਰੰਗ ਤਾਂ ਵੇਖ। ਲਾਲ, ਦਗ ਦਗ ਕਰਦਾ। ਫਰਾਕ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਈ ਰਲੀ ਪਈ ਏ। ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹਦਾ ਰੰਗ ਵੱਧ ਲਾਲ ਤੇ ਗੋਰਾ।'

ਬੀਬੀ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਤਾਈ ਦੱਸਦੀ ਹੁੰਦੀ, 'ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਬੜੀ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਉਮਰ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹੀ ਆਈ। ਬੜੀ ਸੋਹਣੀ, ਲਾਲ ਦਗਦਾ ਮਘਦਾ ਰੰਗ। ਜਦੋਂ ਸਾਲੂ ਵਿਚੋਂ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਗੋਰੇ ਚਿੱਟੇ ਹੱਥ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਪਿਓ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗਾ, 'ਭਾਬੀ ਇਹਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਟੋਹ ਟੋਹ ਕੇ ਨਾ ਵੇਖ। ਵੇਖੀ ਕਿਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਇਹਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਇਹਦੇ ਹੱਥ ਮੈਲੇ ਕਰ ਦਏ।'

ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਮੈਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹੋਣ ਦਿੱਤੇ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਬਾਬਾ ਜਬਰੂ, ਇਕ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ, ਸਾਡੇ ਘਰ ਦਾ ਰੋਟੀ ਟੁੱਕ ਵੀ ਕਰਦਾ। ਹੱਟੀ ਭੱਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਦਾ। ਬੀਬੀ ਸਾਨੂੰ ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹਾਉਂਦੀ, ਧੁਆਉਂਦੀ। ਸਾਂਭਦੀ, ਸਜਾਉਂਦੀ ਸਵਾਰਦੀ।

ਤੇ ਫਿਰ ਅਚਨਚੇਤ ਬਿਜਲੀ ਡਿੱਗੀ। ਛੱਬੀ ਜਨਵਰੀ 1950 ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਬਝਾਲ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੀ। ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਨਾਮਵਰ ਘੋੜ-ਸਵਾਰ ਸੀ। ਘੋੜ-ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਤਗਮੇ ਜਿੱਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਲਾਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਸੀਆਂ ਦੱਸਿਆ...

ਅੱਜ ਵੀ ਗਣਤੰਤਰ ਦਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਘੋੜ-ਸਵਾਰ ਕਰਤੱਵ ਵਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਿਤਾ ਦਾ ਘੋੜਾ ਉਛਲ ਉਛਲ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਰੁਕਾਵਟ 'ਤੇ ਘੋੜਾ ਬੋਤਾ ਕੁ ਝਿਜਕਿਆ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਹੱਲਾ-ਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਗਮ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਡੀ ਛੁਹਾਈ। ਘੋੜੇ ਨੇ ਕੌੜ ਮੰਨੀ। ਘੋੜਾ ਸਿੱਧਾ ਸੀਖ-ਪੋ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗੜ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਪਿੱਠ ਪਰਨੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਘੋੜੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੀ ਸਭਨਾਂ ਦੀ, ਮਾਂ ਤੇ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੀ, ਕਿਸਮਤ ਵੀ ਦੱਬੀ ਗਈ। ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਡਿੱਗਾ, ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਪਹਾੜ ਢਹਿ ਪਿਆ ਸੀ। ਉੱਚੇ ਬੁਰਜ ਦੇ ਕਿੰਗਰੇ ਢਹਿ ਗਏ ਸਨ।

ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਰ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ। ਡੇਢ ਸਾਲ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸੀ ਮੇਰੀ। ਪਰ ਮਾਂ ਦੇ ਚੇਤੇ ਵਿਚ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਖਦਾਈ ਘੜੀਆਂ ਸਦਾ ਜਿਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਕਿੰਨੇ ਸਾਲ, ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਹਨੇ ਹਉਂਕੇ ਭਰਦਿਆਂ, ਅੱਥਰੂ ਵਹਾਉਂਦਿਆਂ ਇਹ ਦੁਖਦ-ਕਥਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਪਥਰਾਈ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਹੰਝੂ ਹਉਂਕਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂ ਹਉਂਕੇ ਰਲਾਏ ਸਨ। ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਗਹਿਰਾ ਗ਼ਮ ਸੀਨੇ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਚੁੱਪ-ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ। ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਾਂ ਖੇਡਣੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਨਾ ਲੱਗਦੀਆਂ।

ਲੋਕ ਤਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਇਹ

ਕਥਨ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਇਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਆਖਦੀ, 'ਛੱਬੀ ਜਨਵਰੀ ਦਾ ਉਹ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਇ ਕਿਸੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਦਿਨ, ਪਰ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ।'

ਅਸੀਂ ਭੈਣਾਂ ਹਰ ਸਾਲ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਛੱਬੀ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਅੱਜ ਛੱਬੀ ਜਨਵਰੀ ਹੈ। ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਦਿਹਾੜੀ ਵੈਣ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਹਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹਦਾ ਪਤੀ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣੇ ਮਰਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਭੀੜ ਦੀ ਕੁਰਲਾਹਟ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਫ਼ੀਰੋਜ਼ਪੁਰੋਂ ਅੱਪੜੀ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੋਵੇ।

ਇਕ ਵਾਰ ਸਕਿਆ 'ਚੋਂ ਸਾਡੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਤਾਏ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੇ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਹੰਝੂ ਭਰ ਲਏ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਸਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਰੋਂਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਸੋਚ ਕੇ ਮੇਰਾ ਹਾਸਾ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਖਿਆ, 'ਤਾਇਆ ਜੀ, ਅੱਜ ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ ਹੈ, ਛੱਬੀ ਜਨਵਰੀ ਨਹੀਂ।' ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤਾਏ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਸ਼ਾਇਦ ਏਸ, ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ ਵਾਲੇ 'ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿਹਾੜੇ' ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ ਕਿ ਏਨੇ ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦਾ ਦਰਦ ਉਹਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਤਰੇ-ਤਾਜ਼ਾ ਸੀ।

ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਰਦ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਚੀਸ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਬਚਪਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਬੀਤਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹਵਾਂਗੀ। ਤਰਸ ਜਾਂ ਹਮਦਰਦੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੱਚ ਬਿਆਨਣ ਲਈ। ਪੰਝੀ ਕੁ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਵੇਗੀ ਮਾਂ ਦੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਗਈ। ਜਿਓਂ ਜੰਮੀ ਤੇ ਬੋਦੀਓਂ ਲੰਮੀ ਵਾਲੀ ਕਹਾਵਤ ਸਾਡੀ ਮਾਂ 'ਤੇ ਢੁਕਦੀ ਹੈ। ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਤੇਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰਿਆਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਰਾਰ-ਪਾਰ ਉਹਦੇ ਲਈ ਭੁੱਖਣਾ ਹੋਇਆ ਮਾਰੂਥਲ ਸੀ। ਤਪਦੀ ਰੇਤ, ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਛਾਲੇ, ਹੋਠਾਂ 'ਤੇ ਤਪਦੀ ਪਿਆਸ। ਪਰ ਉਹਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਵੀ ਤਾਂ ਤੁਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬੋਟਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਚਾਰ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਤਪਸ ਵਿਚ ਭੁੱਜਣ ਦਿੰਦੀ! ਉਹ ਡਿਗਦੀ-ਢਹਿੰਦੀ ਉਠਦੀ ਤੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪੈਂਦੀ। ਸਿਰ ਦੇ ਸਾਈਂ ਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਰਦਾਰੀਆਂ ਵੀ ਤੁਰ ਗਈਆਂ। ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਮਾਂ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਾਰੀ ਕੁਦਰਤ ਭੁੱਲ ਕੇ ਪੁਤਰ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ ਦੇਵੇ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਇਕ ਧੀ ਹੋਰ ਆ ਗਈ ਸੀ।

ਮਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਈ। ਭਰ ਜਵਾਨ ਵਿਧਵਾ ਔਰਤ! ਚਾਰ ਧੀਆਂ ਦਾ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬੋਝ!

ਮੈਂ ਬੱਚੀ ਸਾਂ। ਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਰੋਂਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੀ। ਆਪ ਵੀ ਰੋਣ ਲੱਗਦੀ। ਦਰੱਖਤਾਂ 'ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਪੰਛੀ ਵੀ ਰੋਂਦੇ ਲੱਗਦੇ। ਚਰਖੇ ਦੀ ਘੁੰ-ਘੁੰ ਵੀ ਵੈਣ ਪਾਉਂਦੀ ਲੱਗਦੀ। ਹਰ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਮੰਦਾ ਵਾਪਰ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਆਸਰਾ ਭਾਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਆਖਦੀ। ਬੀਬੀ ਨਾਲੋਂ ਰੋਂਦੀ ਨਾਲੋਂ ਦੱਸਦੀ, 'ਤੇਰੇ ਭਾਪਾ ਜੀ ਜਦੋਂ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹੱਸਦੇ-ਗਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ। ਬੂਹਾ ਲੰਘਦਿਆਂ ਮਖੌਲ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ, 'ਘਰ ਆਏ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਤੇ ਆਲ੍ਹ-ਵੜੀਆਂ ਬਨਾਉਣੇ।' ਗਲੀ-ਗਵਾਂਢ ਦੇ ਨਿਆਣੇ ਭੱਜੇ ਆਉਂਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਲੇ ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਰੋਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਤੇ ਲਾਡ ਲਡਾਉਂਦੇ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੈਸੇ, ਫਲ ਤੇ ਮਠਿਆਈਆਂ ਵੰਡਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।'

ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕਲੇਜੇ ਦਾ ਹੁਣ ਵੀ ਰੁੱਗ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਏਦਾਂ ਲਾਡ ਨਾ ਲਡਾਏ। ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਡ ਲਡਾਉਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਹਾਉਕਾ ਚੀਰ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਰੋਂਦੀ, 'ਹਾਇ! ਭਾਪਾ ਜੀ!'

—
ਇਹ ਸੀ ਰਜਵੰਤ ਦਾ ਰਿਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ। 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਿਸੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

2023 ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਨੇ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ। ਸਾਡਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਵੀ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਕਾਰਨ ਕਾਨਫਰੰਸ 'ਤੇ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਜਨਵਰੀ 2024 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਗਏ ਤਾਂ ਰਜਵੰਤ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਮਿਲੇ ਵੀਜ਼ੇ ਦੇ ਦਿਨ ਬਚਦੇ ਨੇ। ਚੱਲੀਏ ਪਾਕਿਸਤਾਨ!

ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਅੱਧ ਫਰਵਰੀ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮੌਸਮ ਸੀ। ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਹੁਰੀਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਰਡਰ ਤੋਂ ਲੈ ਗਏ ਤੇ ਸਾਡਾ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਉ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਸਾਥੀ ਅੰਜੁਮ ਗਿੱਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੱਤ ਸੀਟਾਂ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹਵਾਂਗੇ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਣਗੇ। ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਵੀ ਰਹਾਂਗੇ, ਹਰ ਪਤਾ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਤਾਪ ਵਿਛੜੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ-ਦੀਦਾਰੇ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਸੀ ਹੀ, ਪਰ ਉਸਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਬਲ ਤਾਪ ਮੇਰੇ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ, ਜੱਦੀ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਸੀ ਤੇ ਰਜਵੰਤ ਦੀ ਤਾਪ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਫ਼ੋਹ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਤਾਪ-ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਭਡਾਣਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੀ ਪੀੜ ਤੇ ਹਸਰਤ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾ ਆਇਆ ਸਾਂ, ਪਰ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਸੋ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਕਿਸੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਦਾ ਜਾਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਵਲ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਐਵੇਂ ਹੀ ਵਤ ਕੇ ਥਾਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਾਜਬ ਇੱਛਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜਾਹਿਰ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਵੀ, ਅਗਲੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਉਲਝਣਾਂ ਵਿਚ ਫਸਣੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਹਿਜੇ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਜੇ ਥਾਣੇ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ 'ਜੀ ਆਇਆਂ ਵਾਲਾ' ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਨੇ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਹੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ।

'ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ' ਵਾਲੇ ਰਾਇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਉਲੂ ਖਾਨ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਮਿੱਤਰ ਹਨ। ਰਾਇਕੋਟ ਦੇ ਰਾਇ ਕੱਲੂ ਦੀ ਉਹ ਨੌਵੀਂ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜਦੋਂ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਦੇ-ਬਚਾਉਂਦੇ ਰਾਇ ਕੱਲੂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕੱਲੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਆਦਰ-ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਠਾਹਰ ਦਿੱਤੀ। ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਬਾਗ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਠਾਹਰ ਦੇਣਾ ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਦਿਲ-ਗੁਰਦੇ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਇ ਕੱਲੂ ਨੇ ਹਕੂਮਤੀ ਕਹਿਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਥੋਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਨੂਰੇ ਮਾਹੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਵੇ ਤੇ ਪਤਾ ਕਰ ਕੇ ਆਵੇ ਕਿ ਸਰਸਾ ਨਦੀ 'ਤੇ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰ-ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਤੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਕਿੱਥੇ ਤੇ ਕਿਸ ਹਾਲ ਵਿਚ ਹਨ। ਏਥੇ ਹੀ ਨੂਰੇ ਮਾਹੀ ਨੇ ਛੋਟੇ ਦੋਵਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਖਬਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਕੋਟ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਇ ਕੱਲੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਯਾਦ-ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਸੋਗਾਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਤਾਬੇ ਦਾ ਲੋਟਾ-ਨੁਮਾ ਬਰਤਨ 'ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ' ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਬਰਤਨ ਵਿਚ ਬਾਰੀਕ ਛੇਕ ਹਨ। ਇਹਦੀ ਬਣਤਰ ਕੁਝ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਡੁੱਲਦਾ, ਰੇਤ ਪਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਛੇਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਗਾਤ ਰਾਇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਨੌਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਬਰਤਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਛੋਹ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਇਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਪ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਰਾਇ ਕੱਲੂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵੀ ਤੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਉਦਮ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਾਇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਉਲੂ ਖਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵੀ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਸਿੱਖ-ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਕਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਹੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸੋਭਾ ਹੈ।

ਇਮਰਾਨ ਖਾਨ ਦੇ ਦੋਸਤ ਤੇ ਜਮਾਤੀ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਮਰਾਨ ਖਾਨ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਨਾਲ ਗੁੜ੍ਹੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ। ਉਹ ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਆਪ ਤਾਂ ਕਨੇਡਾ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸਰੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਕੋਲ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦ ਖਾਲਿਦ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਤਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲ-ਮੇਲ ਕਰ ਕੇ ਸਾਡਾ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦ ਖਾਲਿਦ ਵੀ ਰਸੂਖ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੈ। ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਜ਼ਿਮ ਵੀ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦ ਖਾਲਿਦ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਉਹਦੀ ਉਤਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਥਾਣੇ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਹੁਲਤ ਮੁਤਾਬਕ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦ ਖਾਲਿਦ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸਚਿਤ ਕਰ ਲੈਣ।

ਤੇ ਲਉ ਜੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਹੀ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਜੀਅ ਥਾਣਾ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖਲੋਤੇ ਸਾਂ। ਥਾਣੇ ਦੇ ਅੱਧ-ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ ਵੇਖਿਆ, ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਗਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ 2001 ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਉਸਰੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਇਮਾਰਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਆ ਗਏ!

ਇੱਥੇ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਸੁਦਾਮੇ ਵਾਲੀ ਕਥਾ ਸਜਿਦ ਹੋ ਉੱਠੀ ਹੋਵੇ! ਓਧਰ ਆਪਣੀ ਗਰੀਬੀ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਜੋਦਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਦਾਮਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਦਿਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ-ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਜੁੱਟਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿਆਦ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੁਦਾਮਾ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਮੰਗੇ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਗਰੀਬਤੋਂ ਘਰ ਦੀ ਥਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮਹੱਲ ਬਣਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਨੇ ਮੇਰਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗੜ੍ਹੀ ਸ਼ਾਹੂ ਦੀ ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਾਣਾ ਥਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਖਸਤਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੀਂ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਇਮਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਕੀ ਨਵੇਂ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੇਗਾ! ਸਾਡੇ ਖਲੋਤਿਆਂ ਹੀ ਰਾਇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦ ਖਾਲਿਦ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿਚੋਂ ਉਤਰਿਆ। ਮੁਢਲੀ 'ਸਾਹਬ-ਸਲਾਮ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲੰਘ ਕੇ ਥਾਣੇ ਦੀ ਹਦੂਦ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤਹ ਤੋਂ ਦਸ-ਪੰਦਰਾਂ ਫੁੱਟ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪੌੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਦੋ ਵਰਦੀ ਧਾਰੀ ਅਫਸਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਫੜੀ ਖਲੋਤੇ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੰਜੁਮ ਗਿੱਲ ਤੇ ਫ਼ੈਸਲ ਅਲੀ ਨੇ ਸਾਡੀ ਲਾਈਵ ਵੀਡੀਓ ਬਨਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਤੇ ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਨੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:-

'ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਮਿੱਤਰੋ! ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਾ ਵਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕਿਲਾ ਗੁਜਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਮੈਂ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਰਜਵੰਤ ਕੌਰ ਜੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਥਾਂ ਨਾਲ, ਇਸ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਖਾਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ ਰਜਵੰਤ ਕੌਰ ਮਾਂ ਜੀ ਹੋਰਾਂ ਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਬਾਪੂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਥੋਂ ਦੇ ਥਾਣੇਦਰ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਸੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਆਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇਹੀ ਬਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਛੋਟੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਬਾਪੂ ਜੀ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੋਚਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਨ। ਸੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਅੱਜ ਇਥੇ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਖੜੇ ਹਾਂ ਥਾਣਾ ਗੁਜਰ ਸਿੰਘ ਗੜ੍ਹੀ ਸ਼ਾਹੂ ਦੇ ਵਿਚ ਔਰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀ ਜਜ਼ਬਾਤ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਸੁਣਵਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਉ ਚਲੀਏ ਜੀ...'

ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਹਮਣੇ ਖਾਕੀ ਵਰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਜਚਦੇ ਦੋ ਗੱਭਰੂ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਖਲੋਤੇ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਛੋਟੇ ਥਾਣੇਦਾਰ ਮੁਖੱਸਰ ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਫੜਾਇਆ ਤੇ ਉਹਨੇ ਵੱਡੇ ਥਾਣੇਦਾਰ ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਨੂੰ ਉਹ ਗੁਲਦਸਤਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਗੁਲਦਸਤਾ ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਰਜਵੰਤ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਫੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਪੁਰ-ਖਲੂਸ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਵੈਲਕਮ ਜੀ!'

ਅੱਜ ਦੀ 'ਮਹਿਮਾਨ-ਏ-ਖਾਸੂਸੀ' ਤਾਂ ਉਹੋ ਹੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕੀ ਕੀ ਖਿਆਲ ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ! ਕੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਹਦੀ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਲਿਸ਼ਕ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ!... ਇਸਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਨੀਮ ਗੁਲਾਬੀ ਸੂਟ ਪਹਿਨੀ ਰਜਵੰਤ ਨੇ ਜਦੋਂ ਪੀਲੇ ਤੇ ਗੁਲਾਬੀ ਫੁੱਲ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਘੁੱਟੇ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿਚ ਵੀ ਗੁਲਾਬ ਘੁਲ ਗਿਆ।

ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, 'ਇਹ ਨੇ

ਜੀ ਜਨਾਬ ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਸਾਹਿਬ, ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੇ ਜਨਾਬ ਮੁਖੱਸਰ ਸਾਹਿਬ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਹੈ... ਬੜੀ ਮੁਹੱਬਤ ਹੈ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਤੁਹਾਡੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਤਨਾ ਪਿਆਰਾ ਵੈਲਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੀ ਮਾਂ ਰਜਵੰਤ ਕੌਰ ਜੀ ਦਾ। ...'

ਰਜਵੰਤ ਗੁਲਦਸਤਾ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਦੇ ਕੇ ਝੁਕ ਕੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨਮਸਕਾਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਘੁੱਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਏ ਹੋਣ।

'ਕਿੱਥੇ ਚਲੀਏ ਸਰ...?'

ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਐਸ.ਐਚ.ਓ. ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਆਉ! ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਹੀ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ।'

ਵਰਾਂਡੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਤੇ ਫੇਰ ਅੰਦਰਲੇ ਹਾਲ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਥਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪੰਜ-ਤਾਰਾ ਹੋਟਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਲਾ-ਭਵਨ। ਚਮਕਦਾਰ ਸੰਗਮਰਮਰੀ ਫਰਸ਼। ਕੰਮ-ਕਾਰ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹਿਣ ਲਈ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਡਰਾਇੰਗ ਰੂਮ। ਕੀਮਤੀ ਸੋਫੇ ਤੇ ਕਾਲੀਨ। ਸੋਫਿਆਂ ਅੱਗੇ ਚਮਕਦੇ ਮੇਜ਼। ਦੀਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟੰਗੀਆਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਪੇਂਟਿੰਗਜ਼!

ਅਸੀਂ ਥਾਣੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੋਏ ਵੱਡੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਸੀਸੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਮੇਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਡੱਠੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਅੱਗੇ ਖਲੋ ਗਿਆ। ਉਹਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਕਲੈਂਡਰ ਪਿਆ ਹੈ ਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਝੰਡਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਪਈਆਂ ਦੇ ਗੱਦੇਦਾਰ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਵੰਤ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਮੇਜ਼ ਦੀ ਨੁੱਕਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਗੁਲਦਸਤੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਿਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਛੇ ਫੁੱਟ ਦੇ ਲਗ ਭਗ ਉੱਚਾ-ਲੰਮਾ, ਚੰਗੀ ਸੋਹਣੀ 'ਕਮਾਈ' ਹੋਈ ਸਿਹਤ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਪਈਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਰਜਵੰਤ ਤੇ ਮੈਂ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਜ਼ ਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦ ਖਾਲਿਦ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਅੰਜੁਮ ਗਿੱਲ ਤੇ ਫ਼ੈਸਲ ਅਲੀ ਆਪਣੇ ਕੈਮਰਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀਡੀਓ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ। ਹਰ

ਪਲ ਨੂੰ ਕੈਮਰੇ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੈਮਰਾ ਘੁੰਮ ਕੇ ਦੀਵਾਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਰ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਪੱਥਰ ਦੀ ਸਿਲ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨੀਂਹ-ਪੱਥਰ 27 ਅਕਤੂਬਰ 2022 ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਿਛਲੀ ਦੀਵਾਰ ਦੀ ਸੱਜੀ ਨੁਕਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਥਾਣਾ ਕਿਲਾ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਦੇ 'ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ' ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੂਚੀ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 36 ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ 45ਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 24-08-2023 ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜ-ਭਾਰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਵਲ 45ਵਾਂ ਥਾਣਾ-ਮੁਖੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ! ਹੋ ਸਕਦਾ ਏ ਕਿ ਇਹ ਸੂਚੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ! ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਇਹ ਸੂਚੀ ਪਿਛੇ ਨੂੰ ਤੁਰਦੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ- ਥਾਣਾ ਮੁਖੀ, ਸ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ...

ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਜਵੰਤ ਵੱਲ ਆਦਰ ਤੇ ਮੋਹ ਭਿੰਜੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਗੱਲ ਕਿੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ! ਅਚਨਚੇਤ ਰਜਵੰਤ ਕੌਰ ਉੱਠ ਖਲੋਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਥਾਣੇਦਾਰ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬੇਟੇ! ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ?'

ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠ ਖਲੋਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਭਰਵੀਂ ਮਿਹਰਬਾਨ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਆ ਜੋ ਜੀ ਤੁਸੀਂ, ਬਹਿ ਵੀ ਸਕਦੇ ਓ।'

ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਖਿੜਿਆ ਹਾਸਾ ਹੱਸਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਖਲੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਸਿਰ ਪਿੱਛੇ ਦੀਵਾਰ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਸਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਖਿਆਲ ਉਡਦਾ ਜਿਹਾ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਜ਼ਬਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। 'ਜਿਨਾਹ ਸਾਹਿਬ! ਮਜ਼੍ਹਬ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ, ਕੁਰਸੀ ਵਾਸਤੇ ਮੁਲਕ ਤਾਂ ਵੰਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਨੇ, ਇਨਸਾਨੀ ਮੁਹੱਬਤ ਨਹੀਂ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਹੱਬਤ ਖਿੜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ, ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।'

ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਹੱਸਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਵੀ ਮਿੱਠਾ ਜਿਹਾ ਹੱਸ ਕੇ ਕੁਰਸੀ ਰਜਵੰਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਖਲੋ ਕੇ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਬਾਹੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਰਜਵੰਤ ਦੇ ਬਹਿਣ ਲਈ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਆਸਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬਹਿਣ ਲਈ ਰਜਵੰਤ ਵਾਲੀ ਖਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦਿਆਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਇਹ ਕੁਰਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਲਿਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਕੁਰਸੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਏ।'

ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਦੇ ਮੁਹੱਬਤੀ ਬੋਲਾਂ ਨੇ ਸਭ ਦਾ ਮਨ ਮੋਹ ਲਿਆ। ਉਹਦੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚੋਂ ਇਨਸਾਨੀ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਬੁਲੰਦੀ ਝਰ-ਝਰ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਇਹ ਵਤੀਰਾ ਕਿਸੇ ਉਤਲੇ ਅਫਸਰ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਇਨਸਾਨੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਦਾ ਸਹਿਜ ਝਲਕਾਰਾ ਸੀ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਜਵੰਤ ਕੁਰਸੀ ਅੱਗੇ ਖਲੋ ਕੇ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਦੋਵਾਂ

ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ। ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਵਰੋਲੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ! ਆਪ-ਮੁਹਾਰੇ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਬਰੂਆਂ ਦੀ ਝੜੀ ਵਹਿ ਤੁਰਦੀ ਹੈ।

ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਕੁਮੈਂਟਰੀ ਜਾਰੀ ਹੈ, '...ਲਓ ਜੀ! ਇਹ ਕੈਸੀ ਮੁਹੱਬਤ ਹੈ! ਕਿਆ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਔਰ ਉਹ ਇਸ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹਨ। ਰੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਕੁਰਸੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਪੂ ਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਹੀ, ਕਿ, ਕਦੀ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ... ਬੇਸ਼ਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ। ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ ਬਦਲ ਗਈਆਂ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਿਹੜੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ!'

ਅਹਿਮਦ ਰਜ਼ਾ ਸਿਆਣਾ ਬੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਲੇ ਦੀ ਨਜ਼ਾਕਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਿਆਨਣਾ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਰਜਵੰਤ ਹੌਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਲਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਭਾਵੁਕ ਮਾਹੌਲ ਤੋਂ ਪਸੀਜ ਕੇ ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਰਜਵੰਤ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਹੀ ਫੜ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ-ਮਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਖਲੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਖਲੋਤਾ ਛੋਟਾ ਥਾਣੇਦਾਰ ਮੁਖੱਸਰ ਕਾਹਲੀ ਕਦਮੀਂ ਜਾ ਕੇ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਖਲੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਅੰਦਾਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਥਾਣੇਦਾਰ ਰਵਾਇਤੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਾਟ ਪੁਲਸੀਏ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਕਲਾਕਾਰ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਮੋਹ ਵਿਚ ਭਿੰਜੇ ਹੋਏ। ਉਚੇਰੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬਣ ਕੇ ਰਜਵੰਤ ਦੇ ਅਦਬ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਸੱਜੇ-ਖੱਬੇ ਖਲੋਤੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਰਜਵੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਵਦੀ ਹੋਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਉਸ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਔਂ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤ ਉਹਦੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਉਹਨੂੰ ਆਸਰਾ ਤੇ ਧਰਵਾਸ ਦੇਣ ਲਈ ਆ ਖਲੋਤੇ ਹੋਣ!'

ਕੁਰਸੀ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਹਿੱਲਣ ਨਾਲ ਰਜਵੰਤ ਨੇ ਸਵਾਹਰੀ ਹੋ ਕੇ ਬਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਥਾਣੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਉੱਠਣ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਮੁਖੱਸਰ ਨੇ ਹੱਥ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ, 'ਬੈਠੋ! ਬੈਠੋ!'

ਉਹ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾਕਿ ਰਜਵੰਤ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਿਉਂ ਵੇਖ/ਸੁਣ ਸਕੇ। ਮੁਖੱਸਰ ਰਜਵੰਤ ਦੇ ਕੋਲ ਖਲੋਤਾ ਰਿਹਾ।

ਰਜਵੰਤ ਰੋਂਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। 'ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਏ ਪਰ ਮੇਰੇ ਫ਼ਾਦਰ ਐਥੇ, ਐਸ ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਰਹੇ ਆ।' ਉਹ ਕੁਰਸੀ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹੀਆਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਘੁੱਟਦੀ ਹੈ।

'...ਮੈਂ ਇਸ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦੀ ਆਂ। ਹੁਣ ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਆ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੀ ਆਂ।' ਉਹ ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਵੱਲ ਹੱਥ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੋਹ ਭਿੰਜੀ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ 'ਹਾ' ਵਿਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੋੜਦਾ ਹੈ।

'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਕੋਈ ਕੁਰਸੀ ਛੱਡਦਾ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਿਰਫ ਮਾਣ ਵਾਸਤੇ।...ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ਾਦਰ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹਿੱਕ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੀਂਦੀ ਰਹੀ ਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ਾਦਰ ਆਪਣੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਜਦ ਮੇਰੇ ਫ਼ਾਦਰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਧਰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਹ ਏਥੇ ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਸਾਨੂੰ 'ਥਾਣੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ' ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਨਿੱਘ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਥਾਣੇਦਾਰ ਦੀ ਧੀ ਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੋਂਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜੀ ਉਮਰ ਆ, ਉਹ ਵੀ ਅਗਾਂਹ ਜਾਣ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਆ। ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਮਾਂ-ਪਿਉ ਦਾ ਨਿੱਘ, ਪਿਆਰ ਏ, ਉਹ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਅਧੂਰੀ ਆਂ। ਮੇਰੀ ਅੱਧੀ ਬਾਂਹ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਅੱਧਾ ਪਾਸਾ ਹੈ ਨਹੀਂ।'

ਰਜਵੰਤ ਬੜੇ ਵੈਰਾਗ ਭਾਵ ਵਿਚ ਗੜੱਚ ਹੈ। ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਹਿਚਕੀਆਂ ਤੇ ਹਾਉਕੇ ਹਨ।

'...ਮੈਂ ਸਦਾ ਇਹੋ ਸੁਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਫ਼ਾਦਰ ਬੜੇ ਲੰਮੇ-ਉੱਚੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਸੀ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਸੀ। ਉਨ

ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ?

ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਲਿਖਣ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦਾ। ਲਿਖਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਮੌਜ। ਅੰਤਰੀਵੀ ਆਵੇਸ਼। ਮਨ ਵਿਚ ਛਿੜੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਵਾਜ਼। ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਤੇ ਖੁਦਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋਣਾ।

ਪਰ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਲਿਖਦਾ? ਕਿਸ ਲਈ ਲਿਖਦਾ? ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਸਰੋਕਾਰ? ਕਿਹੜੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਉਦੈ ਹੁੰਦੀ? ਇਸ ਲਿਖਤ ਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ? ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਨਕਸ਼ਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕਲਮ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ? ਮੇਰੀ ਲੇਖਣੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਕੁ? ਇਹ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ? ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਿਖਤ ਦੇ ਆਰ-ਪਾਰ ਵਿਚੋਂ ਝਾਕ ਕੇ ਪਾਠਕ ਕਿਹੜੇ ਅਣਛੋਹੇ ਨਕਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰੇਗਾ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਲਈ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਭਾਲ ਵਿਚ ਨਿਕਲਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ? ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ? ਕਿਹੜੀ ਘਟਨਾ, ਵਰਤਾਰਾ, ਵਸਤ, ਬੋਲ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦਸਤਕ ਦਿੰਦੇ, ਮੇਰੇ ਅਚੇਤ ਮਨ ਵਿਚ ਹਲਚਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹੀ ਹਲਚਲ ਸ਼ਬਦੀ ਰੌਅ ਵਿਚ ਸਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਲਦੀ?

ਦਰਅਸਲ ਮੇਰਾ ਲਿਖਣਾ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੰਦਸ਼ ਦਾ ਕੈਦੀ। ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਉਤੋਜਨਾ ਦਾ ਉਭਾਰ। ਇਹ ਉਭਾਰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਜਦ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਉਛਲ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ, ਮੇਰੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਬਣ ਕੇ ਵਰਕਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਲ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਆਪਣਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਰੂਪ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟਦੀ।

ਮੈਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕੰਪਿਊਟਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਫੋਨ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਆਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਲਹਾਮੀ ਅਵਸਥਾ 'ਚ ਕਈ ਅਣਛੋਹੇ ਵਿਸ਼ੇ, ਵਿਕਲੋਤਰੀ ਸ਼ਬਦਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗ ਜਾਂਦੀ।

ਮੇਰਾ ਲਿਖਣਾ ਕੋਈ ਉਚੇਚ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਸ ਵਕਤ ਜਾਂ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੰਮੀ ਸੈਰ ਕਰਦਿਆਂ ਨਜ਼ਮ ਅਜੇਹੀ ਨਾਜ਼ਲ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਬੰਮੂਣ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾ ਲੈਂਦੀ। ਲੰਮੀਆਂ ਨਜ਼ਮਾਂ 'ਲਾਸ਼ਾਂ' ਅਤੇ 'ਘਰ ਉਦਾਸ ਹਨ' ਮੈਂ ਸੈਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਫੋਨ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ। 'ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਫ਼ਿਜ਼' ਨਜ਼ਮ ਵੀ ਮੈਂ ਕਾਰ ਵਿਚ ਜਾਂਦਿਆਂ ਫੋਨ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬੇਟੀ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਵੀਹ ਕੁ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਗਈ।

ਦਰਅਸਲ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਰਤੀ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਅਜੇਹਾ ਨਿਰੰਤਰ ਅਹੁਤਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤ ਦੀ ਵੰਨਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ।

ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦਾ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਰ ਲਿਖਤ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਖੁਦ ਸਿਰਜਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪ-ਮੁਹਾਰਾ ਸ਼ਬਦੀ ਮੁਹਾਣੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਕਦੇ ਵਾਰਤਕ ਬਣਦੀ ਅਤੇ ਕਦੀ ਕਵਿਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਇਸਦੀ ਬਹੁਰੰਗਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ, ਜਿਹੜੇ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬਾਵਸਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਹੜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਅਚੰਭਤ ਕਰਦੇ, ਜਿਹੜਾ ਵਾਕ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸਰਸਾਰ ਕਰਦਾ, ਜਿਹੜੇ ਬੋਲ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁੰਨ ਕਰ ਜਾਂਦੇ, ਜਿਹੜੇ ਵਰਤਾਰੇ ਮੇਰੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਖਲਬਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ, ਉਹੀ ਮੇਰੀ ਅਰਧ-ਚੇਤਨਾ ਵਿਚ ਆਲੂਣਾ ਪਾ ਬਹਿੰਦੇ। ਇਹੀ ਅੰਦਰਲੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤਹਿਰੀਕ ਵਿਚ ਬਦਲ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।

ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਥ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਦਾਇਰਿਆਂ ਦਾ ਕੈਦੀ। ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਖੁਦ ਸਿਰਜਣ ਦੇ ਮਾਰਗੀਂ ਤੁਰੇ, ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਇੰਝ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ, ਸਮਝਾਇਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦੇ? ਨਿਯਮਿਤ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਹੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਫਕੀਰਾਨਾ ਰੂਪ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ।

ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਫਰੋਲਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਲੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ, ਖੁਦ ਕਈ ਜੀਵਨੀ ਪੜਾਅ ਜਿਉਂਦੇ ਪੈਂਦੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਜਿਉਣਾ ਤੇ ਮਰਨਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ, ਹੱਸਣਾ ਤੇ ਰੋਣਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਉਤਰੀ ਨਮੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਹਲੂਣਦੀ, ਉਸਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਤਰੰਗਿਤ ਕਰ ਜਾਂਦੀ।

'ਕੇਰਾ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ ਕੇ ਕਲਮ ਹੁੱਬਕੀ ਰੋਈ ਸੀ; ਐ ਸੱਜਣ! ਗੁਲਾਬ ਦੀਆਂ ਪੱਤੀਆਂ ਮੇਰੇ ਫੋਟੋ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤਾਂ ਆ ਹੀ ਗਿਆ ਚਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਦਲੀ ਰੁੱਤੇ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚਾਹਿਆ ਨੈਣਾਂ 'ਚ ਉਗੇ ਖੁਆਬਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਰਖ ਫੁੱਲ ਅਰਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਗਨਾਂ 'ਚ ਵੀ ਇਹ ਫੁੱਲ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੇ

ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਜਾਂ ਰਾਂਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਫੁੱਲ ਟੰਗ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਹੀ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਤਾਂ ਉਡੀਕਦਾ ਹੈ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਇਹ ਫੁੱਲ ਫਰੇਮ 'ਚ ਜੜੀ ਫੋਟੋ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਕਾਹਲ ਆ

ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੇਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਭੈੜਿਆ! ਦੇਰ ਤਾਂ ਕਰ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਬਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਾਹਲ ਆ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸਮਾਉਣ ਦੀ। ਵੱਸਦਾ ਰਹਿ ਵੇ ਸੱਜਣਾਂ!

ਅਸੀਂ ਫਰੇਮ ਦੀ ਸੂਲੀ 'ਤੇ ਟੰਗੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਹੀ ਲਟਕਦੇ ਰਹਿਣਾ।

ਹੁਣ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਫੁੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਮਰਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਰੁੱਤ ਬੇਦਾਵਾ ਦੇ ਗਈ ਮਰ ਕੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੀ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਤੈਥੋਂ ਇਹ ਵੀ ਨਾ ਸਰਿਆ ਜਾ ਵੱਸਦਾ ਰਹਿ!

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਖੁਦ ਵੀ

ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਵੇਸ਼ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲਥਾਇਆ। ਮੇਰੇ ਸੂਖਮ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਹਰਫ਼ਾਂ ਦੀ ਜੁਹੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀ ਉਗਾਈ।

ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਟਿਕੀ ਰਾਤੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ, ਅੰਦਰ ਉਤਰਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਫ਼ਰ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਕਈ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ। ਬੀਤੇ ਵਕਤ ਅਤੇ ਹਯਾਤੀ ਨੂੰ ਚਿਤਾਰਦਿਆਂ ਕੁਝ ਅਜੇਹਾ ਅਹੁਤਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਵਰਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਕਰ ਕੇ ਬੋਲਣ ਜੋਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਕਈ ਵਾਰ ਇੰਝ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਨਾ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਇਹ ਵਪਸ ਪਰਤਣੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੋ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਲਾਡ ਲਭਾਉਂਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਭਿੰਨ ਪਰਤਾਂ ਵਿਚ ਜੁਗਨੂੰ ਟਿਕਾਉਂਦਾ। ਕਦੇ ਹਰਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਗੰਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਉਂਦਾ।

ਮੈਂ ਕੋਈ ਲੇਖਕ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਲਿਖਣ ਦੇ ਆਹਰ ਵਿਚ ਹਾਂ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਵਿਚੋਂ ਨਵੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਅਗਵਾਈ ਲੈਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਮੇਰਾ ਸ਼ਾਇਦ ਵਹਿਮ ਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰਫ਼ਾਂ ਦੀ ਜੂਨੇ ਪੈ ਕੇ, ਹਰਫ਼ਾਂ ਦੀ ਵੇਦਨਾ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਦਬ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਹੀ ਏ।

ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁੰਨ-ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ-ਸਫ਼ਰ ਖੜੋਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਲੀਨਤਾ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕੁਝ ਨਿਵੇਕਲਾ ਮੇਰੀ ਸੋਚ-ਸਾਧਨਾ ਵਿਚ ਪਨਪਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਰਤਾਰੇ, ਸਮਾਜਿਕ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ-ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ। ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੈਪਕਿਨ ਬਣ ਗਏ ਨੇ। ਸਾਕ-ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਪੂਰਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਲੋਕ। ਜਦ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵੇ ਸੇਕਦੇ ਦੇਖਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਸਿਸਕਣ ਲੱਗਦੇ। ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਹਟਕੇਰੇ ਭਰਦੀ। ਇਹ ਸਿਸਕੀਆਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜੋ ਹਰ ਵਾਕ ਵਿਚ ਹੁੰਗਰਦੀਆਂ, ਹੁੰਗਾਰੇ ਦੀ ਲੋਚਾ ਮਨ ਵਿਚ ਪਾਲਦੀਆਂ। ਪਰ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕੌਣ ਭਰਦਾ ਏ ਹਿਚਕੀਆਂ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰੀਵ ਫਰੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪਲ ਦੁੱਖ ਦੇ, ਕੁਝ ਸੁੱਖ ਦੇ

ਤੇ ਕੁਝ ਭੁੱਖ ਦੇ ਮਿਲੇ।

ਕੁਝ ਗਮਾਂ ਦੇ ਪਲ ਕੁਝ ਦਰਦਾਂ ਦੇ ਪਲ ਕੁਝ ਸਬੂਤੇ ਪਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲ ਟੁੱਕੜੇ-ਟੁੱਕੜੇ ਮਿਲੇ। ਬਸ

ਜਿਹੜੇ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਸਨ ਉਹ ਸਨ ਬਚਪਨ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਪਲ ਹਰ ਵਕਤ ਖੇਡਣਾ ਤੇ ਖਿਡੌਣੇ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੀ ਖਿਡੌਣਾ ਜੋ ਕਦੇ ਟੁੱਟਦੀ ਤੇ ਕਦੇ ਜੁੜਦੀ।

ਚੌਗਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਾਪਰਦੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਕਦੇ ਵੀ ਅਣਭਿੰਜ ਜਾਂ ਬੇਲਾਗ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਮਾਏ ਹੁੰਦੇ ਸੂਖਮ ਪਰ ਸੁਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਜੋਕੀ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਮਾਰੂ ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ ਰੰਗ। ਪਾਠਕ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਜਾਣਾ, ਇਹ ਪਾਠਕ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਾ, ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤਨਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ। ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਹਰਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਝਦਾ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੈਰਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਨਿਹਾਰਦਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਸਿੱਧ ਲੈਂਦਾ?

ਜਦ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੱਗਦੀ ਤਾਂ ਲਿਖਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖਿੜਦਾ। ਇਹ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਦਾ ਪਰਤ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਲਿਖਤ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਫ਼ੀ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਪੀੜ ਅਤੇ ਦਰਦ-ਗਾਥਾ ਨੂੰ ਉਚੇਚ ਨਾਲ ਲਿਖਦਾ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਸਕੂਨ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਂ 'ਤੇ ਹੀ ਹਨ।

ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਦਾ ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੂਲ ਕੀ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਪਿਛੋਕੜ ਕੀ ਸੀ? ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਰਾਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਹੰਢਾਉਂਦਿਆਂ, ਖੁਦ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਖੁਦ ਵਿਚੋਂ ਉਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸਾਂ?

ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਕਿ ਸਮਝ ਆਵੇ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਹਾਰਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਮਿਲਿਆ ਧੋਖਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੇਤੰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਮਕਸਦ। ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈ ਠਿੱਬੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਦਮੀ ਤੁਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ। ਨੇੜਲਿਆਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਸਬਕ ਪੜ੍ਹਾ ਜਾਂਦੀ। ਜਾਣ ਦੀ ਈਰਖਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਰਦਾਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਧੋਬੀ ਪਟਕਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਰਤ-ਸਾਧਨਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦਾ ਵੱਲ ਸਿਖਾ ਜਾਂਦਾ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਲਬੂਤੇ 'ਤੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਤਹਿ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਸਫ਼ਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਹਮਸਫ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਦ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਆਪਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਨ ਦਾ ਜੇਰਾ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਉਸਦਾ ਨਸੀਬ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਦਾ।

ਪਰ ਲਿਖਦਿਆਂ ਵੀ ਅਕਸਰ ਹੀ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ;

ਜਦੋਂ 'ਕਿਲੇ' ਨੇ ਸਾਨੂੰ 'ਜਿੱਤ' ਲਿਆ!

(ਪਿਛਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਸਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹਿੱਕ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਅੱਜ ਮੈਂ ਇਥੇ ਆਈ ਆਂ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਆਈ ਆਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਦਰ, ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ, ਮੇਰੀ ਸਿਸਟਰ ਉਹ ਐਥੋਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਐਥੇ ਅਸੀਂ ਐਹਨਾਂ ਕਵਾਟਰਾਂ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ। ਐਥੇ, ਇਸ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਫ਼ਾਦਰ ਬਾਣੇਦਾਰ ਸਨ। ਐਥੇ ਬੱਚੇ ਖੇਡਦੇ ਸੀਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਕਵਾਟਰਾਂ ਵਿਚ ਖੇਡਦੇ ਸੀਗੇ, ਉਹ ਮਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪਿਕਚਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਤੇ ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ਾਦਰ ਦੀ ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋਣ ਆਈ ਆਂ, ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਆਈ ਆਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਫ਼ਾਦਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਥਾਂ ਤਾਂ ਵੇਖ ਸਕਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠਦੇ ਰਹੇ। ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਉਹਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਿੜਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੈਮਰਾ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਮੁਬੱਸ਼ਰ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਖਲੋਤਾ ਰਜਵੰਤ ਵੱਲ ਗੌਰ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰਜਵੰਤ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਵੱਲ ਹੈ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੱਖ ਝਮਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦ੍ਰਵਿਤ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ੋਨ ਵਿਚ 'ਸੇਵ' ਕੀਤੀ ਸ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲੱਭ ਕੇ ਰਜਵੰਤ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਫਤਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਸਵੀਰ ਕੈਮਰੇ ਵੱਲ ਸਿੱਧੀ ਕਰ ਕੇ ਫ਼ੋਨ ਨੂੰ ਹਿੱਕ ਨਾਲ ਘੁੰਟ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

'... ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਆਂ, ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਮੈਨੂੰ ਏਥੇ ਲੈ ਕੇ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਫਸਰਾਂ

ਸ਼ਬਦ ਜੋਤ

ਡਾ. ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ

ਫੋਨ: 216-556-2080

ਅਜੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਅਲੋਕਾਰੀ ਲਿਖਣਾ ਬਾਕੀ ਏ ਲਿਖਤ ਵਿਚੋਂ ਲਾਪਤਾ ਮਨ-ਰੂਹੀ ਬੇਬਾਕੀ ਏ ਕਲਮ-ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਸਾਕੀ ਏ ਨਾ ਹੀ ਪੂਰੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਮੇਰੀ ਅੰਤਰੀਵੀ ਤਾਕੀ ਏ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਸੀਬ ਹੋਈ ਸੂਰਜ-ਝਾਕੀ ਏ।

ਮੈਂ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਇਹ ਨਾ ਕਹੇ ਕਿ ਇਹ ਸਖ਼ਸ਼ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਹਰ ਜ਼ਬਰ ਨੂੰ ਸਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸਦੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਜੰਦਰਾ ਲੱਗਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇਸਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਸੁੰਨ ਦਾ ਜੰਗਲੀ ਰਾਜ਼ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਵੀ ਚੱਲ ਪਿਆ।

ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਚਾਰ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿਵਿਆਂ ਵੰਨੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਸਖ਼ਸ਼ ਤਾਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖਤਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਵਰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਦਰਦ ਛੁਪਾਇਆ। ਹੋਨਾਂ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ। ਇਸਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਣਗੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬੀਤੇ ਦੀ ਤਵਾਰੀਖ਼ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੰਨੀਂ ਫੁਸਫੁਸਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਈ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ-ਨਾਦ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦ ਤੱਕ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਇਸ ਨੇ ਵੀ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਬੰਦੇ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਜਿਹੜੇ ਚਿਰੰਜੀਵਤਾ ਦਾ ਰਾਗ ਹੁੰਦੇ।

ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਲੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂ। ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਲੀ ਕੂੜ-ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਤੱਕਾਂ। ਇਸਦੀ ਜੂਹ ਵਿਚ ਜਗਦਾ ਚਿਰਾਗ ਰੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਚਾਨਣ ਦੀਆਂ ਰੱਖਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕੂੜ-ਅਮਾਵਸ 'ਚ ਜਾਗ ਪੈਣ ਅੱਖਾਂ।

ਸ਼ਬਦ-ਸਫ਼ਰ ਦਰਅਸਲ ਮੇਰੀ ਖੁਦ ਦੀ ਖੁਦ ਨਾਲ ਵਾਰਤਾਲਾਪ। ਖੁਦ ਦਾ ਖੁਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਚਨ। ਖੁਦ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ-ਸਰੂਪ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਆਹਰ ਕਰਨਾ। ਰੂਹ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਮਨ ਦੀ ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰਲੇ ਸੱਚ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਹੀ ਦਰਅਸਲ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਹਰਫ਼ਨਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਰਾਂ ਲਈ ਇਨਾਇਤ, ਕਦਮਾਂ ਲਈ ਤਾਕਤ, ਸੋਚ ਲਈ ਪਰਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਕਿਰਤਕਾਰੀ ਲਈ ਅੰਦਾਜ਼ ਹੁੰਦੀ।

ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਹੀ ਮੇਰਾ ਸਕੂਨ, ਸੁਖਨ, ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਸਹਿਜ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਮਾਨਸਿਕ ਭੱਟਕਣ ਤੋਂ ਸਦਾ ਅਲੁਫ਼ਾ। ਆਪਣੀ ਤੋਰੇ ਤੁੰਰਦਾ ਜੋਗਤਾ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਪਲ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਜਾਣਾ, ਕਲਮ ਦਾ ਕਰਮ-ਧਰਮ।

ਦਾ। ਆਪਣੇ ਹਸਬੈਂਡ ਦਾ ਵੀ ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੀ ਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਉਹ ਥਾਂ ਦਿਖਾ ਦਿਓ, ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖ ਲਵਾਂ। ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਥਾਂ ਵੇਖ ਸਕਾਂ। ਬਹੁਤੀ ਸਰਵਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਥੇ ਵੀ ਸੀ। ਇਧਰੋਂ ਫ਼ਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਬਦਲ ਕੇ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ 26 ਜਨਵਰੀ ਵਾਲੇ, ਐਨ ਡਿਊਟੀ ਡੈਂਥ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾ ਰੀਪਬਲਿਕ ਡੇ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਦਿਨ ਮਨਾ ਰਹੇ ਸੀ... ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, 'ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ ਉਹ!' ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਭੈਣਾਂ। ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਸੀ ਮੈਂ ਤਾਂ। ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ। ਇੱਕ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਮੇਰੇ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਸੀ, ਜਿਹਦਾ ਬਰਬ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਇਸਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਲਫ਼ਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈਗੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਚੇਅਰ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉਠ ਖਲੋਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਉਠ ਖਲੋਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਨਸ ਭੱਟੀ ਤੇ ਮੁਬੱਸ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਥਾਣੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿਖਾਉਣ ਲੱਗਦੇ ਨੇ। ਰਜਵੰਤ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫ਼ਸਰ ਥਾਣੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਉਸਨੂੰ ਬੜੇ ਅਦਬ-ਇਹਤਰਾਮ ਨਾਲ ਥਾਣਾ ਵਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਪਰੂ ਦੂਜਿਆਂ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ ਪਰਦਾ-ਨਸ਼ੀਨ ਔਰਤਾਂ ਉਹਲੇ ਵਿਚੋਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਛੋਟੀ ਨਾਲ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉਹਲੇ ਹੋ ਗਈਆਂ।

(ਚੱਲਦਾ)

ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੈਂਡ ਪੁਲਿੰਗ

ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 'ਲੈਂਡ ਪੁਲਿੰਗ' ਨੀਤੀ ਰੱਦ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ। ਇਸ 'ਲੈਂਡ ਪੁਲਿੰਗ' ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟਾਂ, ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬੋਲੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅੰਦਰ ਖਾਤੇ ਤਿਆਰੀ ਵੀ ਵਿੱਢ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗੇੜ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਮੋਹਾਲੀ ਤੇ ਖਰੜ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ 17 ਪਿੰਡਾਂ (ਭਾਗੋਮਾਜਰਾ, ਨਾਨੂਮਾਜਰਾ, ਗਿੰਦੜਪੁਰ, ਰਾਏਪੁਰ ਖੁਰਦ, ਚੱਪੜਚਿਤੀ, ਤੰਗੋਰੀ, ਬਤੀ, ਰੁੜਕਾ, ਰਾਏਪੁਰ ਕਲਾਂ, ਸਫੀਪੁਰ, ਸੁਖਗੜ੍ਹ, ਦਾਉ, ਮਾਣਕਪੁਰ, ਕੰਬਾਲੀ, ਬਹਿਰਾਮਪੁਰ, ਕੱਲਰ, ਕੰਡਾਲੀ ਆਦਿ) ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬੋਲੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਕੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੇਚਣ ਦੇ ਲਈ ਮਤੇ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੰਚਾਇਤ ਇਸ ਮਤੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ 'ਆਪ' ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਕੀਮਤੀ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੇ ਭੱਠੇ-ਮਾਫੀਆ ਵੱਲੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਕ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਪਿੰਡਾਂ

ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚ ਕੇ ਵਧੇਰੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਤਹਿਤ ਗਮਾਡਾ, ਗਲਾਡਾ, ਪੁੰਡਾ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਕੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚਣ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਹੋਣ ਦੇ ਖਦਸ਼ੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ

ਰਾਹ ਅਪਨਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਕਮਾਏ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਐਫ.ਡੀ. ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ 'ਆਪ' ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਾਮਰਾਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਹੀ ਲੈਂਡ ਪੁਲਿੰਗ ਨੀਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਦੇਸੀ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਹੁਕੌਮੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ

ਮੁਤਾਬਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੀਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਅੰਦਰ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਬਣਾਏ ਜਾਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੀ ਸਾਮਰਾਜੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਤਾਂ ਹੀ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਂਡ ਪੁਲਿੰਗ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਕੇ ਲੈਂਡ ਬੈਂਕ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ 'ਲੈਂਡ ਪੁਲਿੰਗ' ਨੀਤੀ ਰੱਦ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਮਰਾਜੀ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਧੁੱਸ ਐਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖੋਹਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬੋਲੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਢੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮਨਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੱਗ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਾਮਰਾਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਸਤੇ ਭਾਅ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮੋਹਾਲੀ ਤੇ ਖਰੜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੱਖ ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਡੀਆਂ ਦੇ ਭਾਅ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾ ਕੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਕਮਾਉਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉਪਰ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਕਲੋਨੀਆਂ ਵੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪਰਲੀ ਪਰਤ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ ਕਿ ਆਮ ਕਿਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਲੁੱਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀਆਂ ਸਾਮਰਾਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜਾਮਨੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬੇ-ਸ਼ਰਮੀ ਭਰਿਆ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਉਪਰ ਭੱਠੇ-ਮਾਫੀਆ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭੱਠੇ-ਮਾਫੀਆ ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਛਤਰ ਛਾਇਆ ਹੋਣ ਹੀ ਪਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਰਾਹੀਂ ਹੱਡੀ ਹੰਢਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਡਰੋਂ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਹ ਤਰਕ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਿੰਡ ਜਿਉਂਦੇ 'ਚ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖੋਹਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਝੋਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਫੁਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਜਿਉਂਦੇ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੱਟ ਬੇਜ਼ਮੀਨੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਿੱਧੇ-ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਜੂਨ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਆਸਰਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜ਼ਰੂਰਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੰਤਵਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਤੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸਮਾਜ ਅੰਦਰ ਬੇ-ਘਰਾਂ ਤੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇ-ਘਰਾਂ ਤੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੀਆਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਜਿਹੜੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਜਬਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਬੇਅਬਾਦ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡੀਆਂ ਦੇ ਭਾਅ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਤੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਤੇ ਗ਼ਰੀਬ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਬਣਦੀ ਹੈ।

—ਸੁਰਖ ਲੀਹ ਦੇ ਪੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਨ (6 ਸਤੰਬਰ 1995) 'ਤੇ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ 'ਚ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਗ਼ੁੰਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਫਰੇਲੋਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੈਂਕੜੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਪਛਾਤੇ ਕਹਿ ਕੇ ਸਸਕਾਰਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1984 ਤੋਂ 1995 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਕਲੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਕਤਲ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ

ਡਾ. ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਿਲਗੀਰ ਰਚੇਤਾ: 'ਨਵਾਂ ਤੇ ਵਡਾ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼'

'ਅਣਪਛਾਤੀਆਂ' ਕਹਿ ਕੇ ਸਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵੇਖਣ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਪਛਾਤੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਸਸਕਾਰਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਨੇਡਾ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਜੂਨ 1984 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ 1994 ਤਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਸ਼ੀਨਾ ਤੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ (2097 ਅਣਪਛਾਤੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਸਕਾਰ) ਦੀ ਲਿਸਟ ਰਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਸ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਕੇ.ਪੀ. ਗਿੱਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਾਲਮ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਅਜੀਤ ਸੰਧੂ ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਾਲਮ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕੰਬਨ ਲੱਗ ਪਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਨੂੰ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ।

6 ਸਤੰਬਰ 1995 ਦੇ ਦਿਨ ਅਜੀਤ ਸੰਧੂ ਦੇ ਭੇਜੇ ਪੁਲਸੀਆਂ ਨੇ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਐਚ., ਸਰਹਾਲੀ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀਪਾਲ ਸਿੰਘ ਹੈਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਮਾਨੋਚਾਲ ਪੁਲਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ

ਸਨ) ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ, ਕਬੀਰ ਪਾਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਦੇ ਮੂਹਰਿਓਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਧੌਂਦੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਝਬਾਲ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ। ਉਥੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਜਸਪਾਲ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿਚ 7 ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੇਹੀ ਪਾਸੀਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਠੁੱਡੇ ਮਾਰੇ; ਫਿਰ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਹਰੀਕੇ ਨਹਿਰ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ।

ਮਗਰੋਂ, ਬਹੁਤ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ, ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਮਗਰੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਹੱਥੋਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨੌਂ ਪੁਲਸੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਤਲ ਦੇ 10 ਸਾਲ ਮਗਰੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 18 ਨਵੰਬਰ 2005 ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਛੇ ਮੁਜਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ-ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਮਗਰੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ 2007 ਦੇ ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਰ-ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਤਿੰਨੇ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ) ਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਹੈਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ) ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਧਾ ਕੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਇਸ ਕਤਲ ਕੇਸ ਦੇ ਦੋ ਮੁਜਰਿਮ (ਕੇ.ਪੀ.ਗਿੱਲ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਸੰਧੂ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ.) ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ। ਅਜੀਤ ਸੰਧੂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਛਪੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੈਦ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ 23 ਮਈ 1997 ਦੇ ਦਿਨ ਗੱਡੀ ਅੱਗੇ ਛਾਲ ਮਰ ਕੇ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਪਾਸਪੋਰਟ 'ਤੇ ਆਪ ਅਮਰੀਕਾ ਦੌੜ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਥੇ ਲੁਕ ਕੇ ਰਹਿਣ ਲਗ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਜਰਿਮ ਕੇ.ਪੀ. ਗਿੱਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸੱਚ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਯੋਧੇ

ਸੰਜੀਵ ਭੱਟ...ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ...!

ਉਪਰੋਂ ਹੁਕਮ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਬਾਸ਼ਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਰੇ ਕਰਕੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਪੁੱਤ ਬਣਾਉਣਾ...ਪੁਲਸ ਛੱਤੀ ਘੰਟੇ ਦੰਗਾਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਲੋਂ ਰੋਕੇ-ਟੋਕੇ ਨਾ...!

ਬਾਕੀ ਦੇ ਛੇ ਅਫਸਰ ਤਾਂ ਮੰਨ ਗਏ ਪਰ ਇਹ ਅੱਗਿਓਂ ਅੜ ਗਿਆ...ਅਖੇ ਸੇਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਦੀ ਟਰੇਨਿੰਗ ਵੇਲੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਸਭ ਬਰੋਬਰ ਨੇ...ਸੋ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜੇ ਉਸਦੀ ਖੈਰ ਨਹੀਂ...ਬਾਕੀ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ

ਵੱਡੀ ਕੱਟ-ਵੱਢ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਵਾਹ ਲੱਗਦੀ ਕਿੰਨੇ ਸਾਰੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਬਚਾ ਲਏ...!

ਮਗਰੋਂ ਹੁਕਮ ਅਦੁਲੀ ਕਰਕੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਮਚੂ ਵਾਂਙ ਚੁੱਭਣ ਲੱਗਾ...ਪਹਿਲੋਂ ਉੱਝ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਬੱਤੀ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਕਸਟੋਡੀਅਲ ਕਿਲਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲੱਭ ਅੰਦਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ...ਅਖੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸਾਹਮਣੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਵਰਨਾ ਜਾਨ ਦੀ ਖੈਰ ਨਹੀਂ...!

ਫੇਰ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਡੇਟ ਵੀ ਲੰਘ ਗਈ...ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਬਕੇ ਤਸੱਦਦ ਮਾਨਸਿਕ-ਸਰੀਰਕ ਤਸੀਹੇ...ਜ਼ਾਲਾਤ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ...ਪਰ ਅਜੇ ਤੀਕਰ ਚਟਾਨ ਵਾਂਙ ਡਟਿਆ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਮਾ

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਜਵੰਦਾ

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਜਵੰਦਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਿੱਕੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੋਂ ਬੜੇ ਸੁਖਮ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਲੈ ਕੇ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਸੁਨੇਹਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਜਾਂ ਅਸਲੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਮੇਟਣਾ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿਚ ਲਾਜਵਾਬ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਜਵੰਦਾ ਦਾ 'ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਮਾ' ਕਾਲਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੋਇਆ...ਸਿਸਟਮ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ...ਸੱਚ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਗਵਾ ਦਿੱਤਾ...ਪਰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਨ ਨਹੀਂ, ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ...!

ਘਰਵਾਲੀ ਸਵੇਤਾ ਭੱਟ ਅਕਸਰ ਰੋ ਪੈਂਦੀ ਏ ਪਰ ਫੇਰ ਛੇਤੀ ਸੰਭਲ ਕੇ ਆਖਦੀ ਮੇਰੇ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ...ਬੱਸ ਸੱਚ ਦੀਆਂ ਬਰੂਹਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ...ਜਿਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਏ...!

ਸੋ ਭਾਈ ਖਾਲੜੇ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਨੇ ਪਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੈਸ, ਅਖਬਾਰ, ਮੀਡੀਆ ਹਾਊਸ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ...ਸਬੱਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਖਾਲੜਾ 6 ਸਤੰਬਰ 1995 ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਤੌਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਸੰਜੀਵ ਭੱਟ ਪੰਜ ਸਤੰਬਰ 2018 ਦਾ ਸਲਾਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਡੱਕਿਆ...!

ਐਸੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਕੌਮ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਏ!

ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਬੰਮੂ ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ

ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਫਨਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਉਪਰੰਤ ਰਾਵੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਵਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਲੀ ਰੱਖਿਆ। ਲਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਆਲਮ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਜਵਾਂ ਪਿਆਰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਚਿਮਟੇ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਜੁਥਾਨ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਉਹ ਚਿਮਟਾ ਜੋ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਬੈਰ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ

ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਆਲਮ ਦੀ 1 ਅਰੰਭਿਕ ਗਾਇਕੀ ਨਵਾਬ ਘੁਮਾਰ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਆਲਮ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪਿੰਡ ਚੱਕ ਦੀ ਲੋਕ ਸੱਥ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਫਿਰ ਪਿੰਡਾਂ ਹੁਕ ਕੇ ਨਾ ਵੇਖਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਮੇਵਾ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਫਨਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਥੇ ਆਲਮ ਨੂੰ 1 ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। 13 ਕੁ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਨ ਦਾ ਐਸਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਕਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕ ਹੋਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਇਥੇ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਨਕੀ ਦਾਸ ਨੇ ਆਲਮ ਨੂੰ ਤਵਾਰਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤਸਵੀਰ-ਏ-ਯੂਸਫ (ਟਾਈਟਲ: ਜੈਨਬ ਦੀ ਫਰਿਆਦ) ਵਜੋਂ ਹੋਈ।

ਆਲਮ ਅਨੁਸਾਰ ਬੀਏਟਰ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਇਕ ਬਣਾਇਆ। ਬੀਏਟਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖਦਾ ਗਿਆ। 35 ਕੁ ਸਾਲ ਤੱਕ ਉਹ ਬੀਏਟਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਮੰਚ ਉਤੇ ਗਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦ ਉਹ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਤੇ ਬੀਏਟਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਹੌਰ ਰੇਡੀਓ ਨੇ ਆਲਮ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਈ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਸ ਦੇ ਗਾਏ ਹੋਏ ਗੀਤ/ਲੋਕ ਗੀਤ/ਕਿੱਸੇ ਅੱਜ ਵੀ ਰੇਡੀਓ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹਨ। 1960-70 ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਆਲਮ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਸਭ ਹੱਦਾਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਵਸੀ। ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਗਾਇਕੀ ਤਵਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਚਿਮਟਾ, ਅਲਗੋਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਢੋਲਕ ਦੀ ਥਾਪ ਨਾਲ ਗਾਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਦੀ ਏਕਲ ਅਵਾਜ਼ ਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਛੂ (ਸਹਾਇਕ ਕਲਾਕਾਰ) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਨੇ ਸੈਫ-ਉਲ-ਮਲੂਕ (1948), ਕਿੱਸਾ ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ (1959), ਕਿੱਸਾ ਯੂਸਫ ਜੁਲੈਖਾਂ (1961), ਕਿੱਸਾ ਹਿਰਨੀ (1963), ਗੀਤ ਬੋਲ ਮਿੱਟੀ ਦਿਆ ਬਾਵਿਆ (1964), ਜੁਗਨੀ (1965), ਕਿੱਸਾ ਮਿਰਜ਼ਾ ਸਾਹਿਬਾਂ (1967), ਮਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ (1971),

ਉਸ ਆਪਣੀ ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਗਾਇਆ। ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਦੇ ਗਾਏ ਹੋਏ ਕਈ ਗੀਤ ਅੱਜ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਬੀਤ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਵੀ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਰੇਡੀਓ/ਟੀ.ਵੀ. ਤੇ ਆਮ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ 'ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਦੁਖੜਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈਦਾ, ਬੋਲ ਮਿੱਟੀ ਦਿਆ ਬਾਵਿਆ, ਜੁਗਨੀ, ਵਾਜਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਬੁਲਾਇਆ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ, ਮਾਰੀਆਂ, ਟੱਪੇ, ਹੀਰ, ਮੈਂ ਰਮ ਗੱਭਰੂ ਜੱਟ ਪੰਜਾਬ ਦਾ, ਧਰਤੀ

ਕਲਾ ਪਰਿਕਰਮਾ

ਪੰਜ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ, ਸੁੱਤੀ ਰਹਿ ਗਈ ਵੇ ਮੈਂ ਪੱਟ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ, ਮਿਰਜ਼ਾ, ਛੇਤ ਨਾ ਗੱਲਾਂ ਡੋਲ ਨ ਹੁੰਦੀ ਕੀ-ਕੀ ਦੁੱਖਤੋਂ ਝੱਲੇ, ਐਥਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਰੱਬਾ ਐਥ ਕੱਜੀ, ਲੱਗੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਦ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ, ਯੂਸਫ ਪੁੱਛੇ ਦੱਸ ਜੁਲੈਖਾਂ, ਬਾਗ ਬਹਾਰਾਂ ਤੇ ਗੁਲਜ਼ਾਰਾਂ, ਹੱਸ ਕੇ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਣਾ, ਇਸ਼ਕ ਅਵਲੱਤੀ ਪੀਤ, ਦੱਬਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਾਹ ਲੁੱਟ ਲੈ ਮੈਂਜਾਂ ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਹ ਕਿਸਾਨਾ ਦੇਸ਼ ਦਿਆਂ ਆਇ।

ਦੋਗਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਬਾਲੀ ਜੱਟੀ, ਨਜ਼ੀਰ ਬੇਗਮ, ਕੇ.ਬੀਬਾ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੋਚਰ, ਸਮਰ ਇਕਬਾਲ, ਚਰਨਜੀਤ ਭੰਵਰਾ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਨਿਭਾਇਆ। ਦੋਗਾਣਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:- ਬਾਗ ਲਾਵਾਂ ਬਗੀਚਾ ਲਾਵਾਂ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਜਾ ਮੁਟਿਆਰੇ, ਗੱਲ ਮੇਰੀ ਸੁਣ ਬੋਲੀਏ, ਜੇ ਕਰਨਾ ਏ ਪਿਆਰ, ਮੇਲਾ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ, ਖੂਹੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਭਰੋਂਦੀਏ ਮੁਟਿਆਰੇ ਨੀ, ਜਦ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪੇਚਾ, ਬੋਲੇ-ਬੋਲੇ ਤੋਰ ਪੰਜਾਬਣ ਦੀ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀਰ ਸਿਆਲਾਂ ਦੀ, ਬਾਗੇ ਵਿਚ ਸੀ ਮੇਰਿਆ ਨੀ, ਸਾਡਾ ਇਸ਼ਕ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇ, ਬੂਹੇ ਬੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ (ਟੱਪੇ) ਆਇ। ਮਨਜ਼ੂਰ ਝੱਲਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਐਸਾ ਸ਼ਾਇਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਗੀਤ/ਸ਼ਿਅਰ ਗਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਾਇਕ ਹਿੱਟ ਹੋਏ।

ਚਿਮਟੇ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿਚ ਆਲਮ ਦਾ ਨਾਮ ਫਖਰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੋਲਦਿਆਂ 'ਮਸਕੀਣ ਲੁਹਾਰ ਆਫਗੋਛੀ ਆਂਹਦੇ ਜੀ' ਬੋਲਣਾ ਨਾ ਭੁੱਲਦਾ। ਲੁਹਾਰ ਬੋਲਣਾ/ਅਖਵਾਉਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ। ਜੁਗਨੀ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਇਕ ਬੰਦ ਵਿਚ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਓ ਛੱਡ ਲੁਹਾਰਾ ਗਾਉਣ ਦਾ ਖਹਿਤਾ ਤੇ ਸੰਨੀ ਬੋੜਾ ਵਾਹੀਏਓ ਸਾਈਂ ਮੇਰਿਆ ਵੇ ਜੁਗਨੀ।

ਸ਼ੇਰ-ਏ-ਪੰਜਾਬ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਆਲਮ 3 ਜੁਲਾਈ, 1979 ਨੂੰ ਉਹ ਇਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਗਿਆ।

ਡਾ.ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਆਲਮ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਲੋਕ ਸਾਜ਼ ਬਣ ਗਿਆ। ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਦਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰ, ਕੱਦ ਦਰਮਿਆਨਾ, ਗਲ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਰੰਗੀਲਾ ਕੁਤਤਾ, ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦਾ ਲਾਚਾ (ਧੋਤੀ), ਪੈਰੀਂ ਚਮਕੀਲੇ ਤਿੱਲੇ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਰਿਵਾਇਤੀ ਖੁੱਸਾ, ਲੰਮੀਆਂ ਜੁਲਾਫਾਂ ਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਚਿਮਟਾ ਫੜਕੇ ਜਦ ਉਹ ਢੋਲਕ ਦੀ ਥਾਪ ਤੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਝੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਗੇੜਾ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਪੰਡਾਲ ਵਿਚ ਚੁੱਪ ਪਸਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਆਲਮ ਦੀ ਗਾਈ ਜੁਗਨੀ ਨੂੰ ਕੌਣ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੱਕੋ-ਨੱਕ ਭਰੇ ਪੰਡਾਲ ਵਿਚ ਲੋਕ ਜੁਗਨੀ ਨੂੰ ਸਾਹ ਸੂਤ

ਕੇ ਸੁਣਦੇ। ਸੱਤ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਵੀਰ ਆਲਮ ਨੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁਲਤਾਨ ਬਾਹੂ ਦੇ ਕਲਾਮ, ਬੁੱਲੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਕਲਾਮ, ਬਾਬਾ 1 ਫਰੀਦ ਦੀ ਬਾਣੀ, ਮੁਹੰਮਦ ਬਖ਼ਸ਼ ਦੇ ਦੋਹਿਤੋ, ਹੀਰ ਰਾਂਝਾ, ਸੋਹਣੀ ਮਹੀਂਵਾਲ, ਸੱਸੀ ਪੁੰਨੂ, ਯੂਸਫ ਜੁਲੈਖਾਂ, ਮਿਰਜ਼ਾ ਸਾਹਿਬਾਂ, ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਯਾਦ ਕਰ ਲਏ ਸਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 4 ਨੂੰ ਸਾਰੀ-ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹਿਫਲਾਂ, ਮੇਲਿਆਂ ਤੇ ਗਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਲੋਕ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਸੁਣਦੇ ਨਾ ਅੱਕਦੇ।

ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਆਫ/ਆਸਕੋਸ ਨੇੜੇ ਕਸਬਾ ਲਾਲਾਮੂਸਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੁਹਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰ 22 ਅਗਸਤ, 1928 (ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 1 ਮਾਰਚ, 1928) ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਜੁੰਮਾਂ ਖਾਂ ਦੇ ਘਰ 1 ਆਲਮ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਪੁਰਾ ਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਆਲਮ ਸੀ। ਸੁਰੀਲੀ ਗਾਇਕਾ ਰੋਸ਼ਮਾ ਵਾਂਗ ਆਲਮ ਨੇ

ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ 'ਬਾਈਕਾਟ', 'ਅਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਮੌਤ', 'ਹਥਿਆਰ', 'ਖਾਨਾਜੰਗੀ', 'ਖ਼ਾਨ-ਏ-ਆਜ਼ਮ' ਵਿਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਏ। ਸੰਨ 1964 ਵਿਚ ਬਣੀ ਫਿਲਮ 'ਲਾਈਲੋਗ' ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਏ। ਗੀਤ 'ਐ ਧਰਤੀ ਪੰਜ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ' ਅਤੇ 1966 ਵਿਚ ਬਣੀ ਫਿਲਮ 'ਅਜ਼ਾਦੀ ਔਰ ਮੌਤ' ਦੇ ਗੀਤ 'ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣੇ ਮੇਰੇ ਵਤਨ ਕੀ ਸ਼ਾਨ' ਅਤੇ 'ਹਥਿਆਰ' ਫਿਲਮ ਦੇ ਗੀਤ 'ਗੱਭਰੂ ਜੱਟ ਪੰਜਾਬ ਦਾ' ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਮਕਬੂਲੀਅਤ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬਾਵਾ' ਰਲੀਜ਼ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀ।

ਕਿੱਸਾ ਸੱਸੀ ਪੁੰਨੂ (1972), ਵਾਜਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਬੁਲਾਇਆ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ (1973), ਕਿੱਸਾ ਬਾਰਹ ਮਾਹ (1974), ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਦੁੱਖਤਾ (1975) ਆਦਿ ਹਿੱਟ ਕਿੱਸੇ/ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਾਏ। ਵਾਰਿਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਹੀਰ ਨੂੰ 36 ਤਰਜਮਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਬੱਝਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਉਣਾ ਨਾ ਭੁੱਲਿਆ। ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ, ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਹਾਲੁ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ, ਉਚ ਆਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਦਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 20 ਸਤੰਬਰ 2025 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-708

ਜਾਨ ਹੈ ਪਿਆਰੀ ਸਭ ਨੂੰ, ਪਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਪਿਆਰਾ, ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਣੀ ਬਗਲਾਂ ਤੱਕ, ਮਨ ਚਿੰਤਾ ਡੁੱਬਾ ਹੈ ਸਾਰਾ। ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਾਂ ਰੱਬ ਅੱਗੇ, ਮੇਰਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਲੰਘਾ ਦੇ, ਸਿਰ ਕੁਨਾਲੀ, ਕੁੱਛੜ ਜਿੰਦ, ਮੇਰੀ ਝੋਲੀ ਸ਼ੈਰ ਤੂੰ ਪਾ ਦੇ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-706

ਰੁੱਤ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਈ ਅਫਸਰਾ
ਰੁੱਤ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਈ।
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਅੰਬਰ ਘਿਰਣ ਘਟਾਵਾਂ,
ਤੈਨੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸਵਾਈ।
ਨਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਦਰਿਆ ਭਰ ਜਾਵਣ।
ਸੁੱਖੇ ਸੁੱਖੇ ਤੂੰ, ਬੰਨ੍ਹ ਭੀ ਟੁੱਟ ਜਾਵਣ।
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਲੋਕੀਂ ਤ੍ਰਾਹ-ਤ੍ਰਾਹ ਕਰਦੇ,
ਤੇਰੀ ਵਧਦੀ ਜਾਏ ਕਮਾਈ।

ਨਾਲ ਲੀਡਰਾਂ ਏ ਤੇਰੀ ਭਿਆਲੀ।
ਘੁੰਗੀ ਮਾਰੇ ਉੱਤੇ ਬਿਲ ਜਾਹਲੀ।
ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਤੇਤੇ ਨਾ ਕੋਈ,
ਜਦ ਕੁੱਤੀ ਨਾਲ, ਚੋਰਾਂ ਰਲਾਈ।
ਚੜ੍ਹੇ ਸਾਲ ਹਰ, ਘਾਤਤਾਂ ਘੜਦੇ।
ਵਿਚ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵੀ ਲੋਕੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ।
ਐਤਕਾਂ ਤਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਹੈ ਪੂਰਾ,
ਹੈ ਸਹੁੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਾਈ।
ਮਾਲ ਡੰਗਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਰਦੇ।
ਘਰ ਬੋਝੇ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਦੇ।
ਉਠੇਗਾ ਕੋਈ ਲੋਕ-ਹਿਤੈਸੀ,
ਨਾਲ ਡੰਡੇ ਈ ਕਰੁ ਸਫਾਈ।
-ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ 'ਨਾਕਾਮ'
ਫੋਨ: +1 864-318-5500

ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੜ੍ਹ ਹੈ ਆਇਆ,
ਮੇਢੇ ਮੇਢੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਪਾਣੀ,
ਸਭ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਪੈ ਗਈ,
ਸੋਚਦੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਾਨ ਬਚਾਈ।
ਅਚਨਚੇਤ ਨੇ ਭਾਜਤਾਂ ਪਈਆਂ,
ਸਾਂਭ ਤੁਰੇ ਹਰ ਸ਼ੈਅ ਨਿਆਰੀ,
ਬਣਾ ਕਾਫਲੇ ਠਿੱਲੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ,
ਸਰਵਣ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਮਾਂ ਪਿਆਰੀ।
-ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨੂਰਪੁਰੀ

ਸਰਕਾਰਾਂ ਗਈਆਂ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਈਆਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਫਿਕਰ ਦਿਖਾਏ ਨੇ।
ਸੱਪ ਲੰਘੇ ਤੋਂ ਲੀਹ ਕੁੱਟਣ ਲਈ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਦਾ ਪਖੰਡ ਰਚਾਏ ਨੇ।
ਵਿਪਤਾ ਵਾਲੀ ਘੜੀ ਵਿਚੋਂ ਵੀ
ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵੇਟ ਦੇ ਪੜਤੇ ਲਾਏ ਨੇ।
ਡੁਬਦੇ ਤਾਈਂ ਬਚਾਵਣ ਖਾਤਰ
ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੰਮ ਆਏ ਨੇ।
-ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧੇਰ

ਹਨੇਰੀ, ਮੀਂਹ, ਝੱਖੜ, ਤੁਫ਼ਾਨ, ਔਤ
ਸਭ ਹਨ ਮੌਜੂਦ ਕੁਦਰਤ 'ਚ
ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੋਰੇਕ ਰਫ਼ਤਾਰ
ਦਿਸਦੀ ਮੌਤ ਜਦ ਸਾਹਵੇਂ।
ਮਰਦਾ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਦਿਲ ਹੀ ਤੋ ਹੈ ਜੋ
ਡਿੱਗਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਇਰਾਦਾ
ਦੇਖ ਛੱਲਾਂ ਬਿਰਧ ਮਾਂ
ਭੈਅ 'ਚ ਡੁੱਬੀ
ਚੜ੍ਹ ਜਾ ਮਾਂ ਘਨੇਤੀ
ਫੜ ਲੈ ਘੁੱਟ ਕੇ ਲੋਕ ਮੇਰਾ
ਮੈਂ ਪੁਤ ਹਾਂ ਤੇਰਾ
ਨਹੀਂ ਡੁੱਬਣ ਦਿੰਦਾ ਤੈਨੂੰ
ਡੁੱਬਦੇ ਨੂੰ ਤੀਲ੍ਹੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੀ
ਕੰਮ ਕਰ ਜਾਂਦਾ।
-ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੋਸਾਂਝ

ਲੰਡਨ ਦੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਅਦਬੀ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਏ ਅਹਿਮ ਮਤੇ

ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਪਸਾਰ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਏਸ਼ੀਅਨ ਲਿਟਰੇਰੀ ਅਤੇ ਕਲਚਰਲ ਫੋਰਮ ਯੂ.ਕੇ. ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਦਬੀ ਮੇਲਾ ਆਪਣਾ ਚੌਥਾ ਮੁਕਾਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ

ਨਿਰਮਲ ਜੌੜਾ
ਫੋਨ: 98140-78799

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਮੇਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਅਦਿਬ ਤਲਿਸਮੀ ਕਾਮੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਇਸ ਮੇਲੇ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸਮਾਗਮ ਅਤੇ

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਕੱਦ-ਬੁੱਤ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵੀ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ, ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ, ਰੰਗਮੰਚ, ਲੋਕ ਧਾਰਾ, ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੰਜੀਦਾ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰਵੀਂ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਨੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਸਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸੁਗੰਧਾਂ ਭਰੀਆਂ। ਇਸ ਵਾਰ ਦੂਸਰਾ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਅਦਬੀ ਮੇਲਾ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਸਾਉਥਾਲ (ਲੰਡਨ) ਸਥਿਤ ਡੋਰਮਰਸ ਵਿਲਸ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੀਏਟਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਲਾ ਦੋ ਦਿਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਇਸ ਮੇਲੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀਆਂ। ਭਾਰਤ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਕੈਨੇਡਾ, ਅਮਰੀਕਾ, ਯੂਰਪ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ਅਦਬੀ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਕਲਮਕਾਰ ਇਸ ਅਦਬੀ ਮੇਲੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਬਣੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ, ਵਿਚਾਰ, ਕਲਾ, ਹੁਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਅਦਬੀ ਰੰਗ ਭਰਿਆ।

ਇਹ ਫੋਰਮ ਇਸ ਮੇਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਅਦਬੀ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਮਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰੇ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਖਰੜੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਡਾ. ਆਤਮਜੀਤ ਨੇ ਮਾਨਵੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਉਸਾਰਦਿਆਂ ਅਦਬ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ। ਉਘੇ ਚਿੰਤਕ ਡਾ. ਰਜਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀਪ ਨੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਅਦਬ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ 'ਤੇ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਗੀਤਾਂ, ਨਜ਼ਮਾਂ, ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਨਸੂਫੀ-ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਮੁਹੱਬਤੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅੱਖੋਂ-ਪਰੋਖੇ ਹੋਣ ਦਾ ਤੌਖਲਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਬਦਲ ਰਹੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਝਲਕਦੀ ਸੀ। ਸੋਮਪਾਲ ਹੀਰਾ ਨੇ ਨਾਟਕ ਰਾਹੀਂ ਮਾਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦਾ ਫਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਡਾ. ਆਤਮਜੀਤ ਵੱਲੋਂ 'ਕਿਸਤੀਆਂ ਵਿਚ ਜਹਾਜ਼' ਨਾਟਕ ਦੇ ਕੀਤੇ ਪਾਠ ਦੌਰਾਨ ਡਾ. ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਨੋਖੀ ਗਾਥਾ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਧੁਰ ਅੰਦਰੋਂ ਝੰਜੋੜਿਆ। ਪਰਵਾਸ, ਪਰਵਾਸੀ, ਲੋਕ ਧਾਰਾ, ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਵੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪੰਮੀ ਹੰਸਪਾਲ ਨੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵੀ ਲਗਵਾਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਉਭਰੇ ਫਿਕਰ, ਚਿੰਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਤੌਖਲਿਆਂ ਨੇ ਜੋ ਮਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਏ ਉਹ ਮੰਚ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ।

ਪਹਿਲਾ ਮਤਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੇਖ-ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਸਲੇ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ। ਸੰਵਾਦ ਰਾਹੀਂ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੀ ਹੱਲ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਮਤੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਜੰਗ ਛਿੜਨ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣੇ ਤਣਾਓ ਤੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

ਤੀਸਰਾ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਹੋਈ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਪਿਆਰ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸਦੀਵੀ ਰਹੇ। ਚੌਥਾ ਮਤਾ ਵੱਧ ਰਹੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਮਾਨਵੀ

ਸੰਦਰਭ ਵਿਚੋਂ ਉਭਰਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੇਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਰਾਹੀਂ ਹੱਥੀਂ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਛਾਂਟੀ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦੁਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਤ ਜਿਉਂਦੀ ਰਹੇ, ਕਿਰਤੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ। ਪੰਜਵਾਂ ਮਤਾ ਡਾ. ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਕਾਲੇਪਾਣੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅੰਡੇਮਾਨ ਨਿਕੋਬਾਰ ਦੇ ਟਾਪੂਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਡਾ. ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਉਥੇ ਵਸਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾਇਆ।

ਰਾਜਿੰਦਰਜੀਤ, ਅਜ਼ੀਮ ਸ਼ੇਖਰ, ਮਹਿੰਦਰਪਾਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਅਤੇ ਅਬੀਰ ਬੁੱਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਭਰਵੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਉਪਰੰਤ ਇਸ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਅਦਬੀ ਮੇਲੇ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਹਾਲ ਤਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜਿਆ।

ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਤੇ ਯਾਦਾਂ

ਬੀਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਦਾ ਬੇਟਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਉੱਤੇ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨੀ ਤ੍ਰੇਹਨ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਮਿਹਰਬਾਨ ਨੂੰ ਭੂਪਿੰਦਰ ਮਲਕ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਤੇ ਤ੍ਰੇਹਨ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੁੱਸ ਕਲੱਬ ਵਾਲੀ ਅਰਸ਼ਦੀਪ। ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ (8.10.37 ਤੋਂ 7.5.73) ਅਲਪ ਆਯੂ ਵਿਚ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਕਵੀ ਸੀ। 1960 ਤੋਂ 1966 ਦੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਸੱਤ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਪੀਤਾਂ ਦਾ ਪਰਾਗ', 'ਲਾਜਵੰਤੀ', 'ਆਟੇ ਦੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ', 'ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ', 'ਬਿਰਹਾ ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨ', 'ਦਰਦਮੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਆਹੀ' ਤੇ 'ਲੂਣ' ਪੁਸਤਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਛਪ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਲੀ ਰਚਨਾ 'ਲੂਣ' ਉਸਦਾ ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਡਮੀ ਨੇ 1967 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ। ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਹੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਜਿਊਰੀ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁੱਗਲ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਵੋਟ ਸਭ ਤੋਂ ਹਾਵੀ ਮੰਨੀ ਗਈ। ਉਦੋਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਦੁੱਗਲ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ। ਸ਼ਿਵ ਦਿੱਲੀ ਜਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇ ਘਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਧੰਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸੱਜ ਵਿਆਹੀ ਵਹੂਟੀ ਅਰੁਣ ਨੂੰ ਮਥੋਲਤਨ 'ਮੁੰਡਾ ਪੰਝੀਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ, ਅੱਗੇ ਤੇਰੇ ਭਾਗ ਲੱਛੀਏ', ਲੋਕ ਟੱਪਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਛੇੜਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਾਪੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਵੇਲੀ ਵਾਲੀ ਬੈਠਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਟਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਜੱਟ ਮੇਰੇ ਬਾਪੂ ਨਾਲ ਏਸ ਕਰਕੇ ਬਣਾ ਕੇ ਰਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ।

ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਖੱਟੀ ਤਾਂ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਿੱਲੀ ਦੱਖਣ ਹੀ

ਨਹੀਂ ਦੇਸ-ਪਰਦੇਸ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਵਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਾਲੀ ਫੇਰੀ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਬੈਠੀ। ਓਥੋਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਨ ਤੇ ਮਾਨਣ ਲਈ ਮਹਿੰਗੀ ਤੇ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਹੜੀ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੌਕੇ ਨਾਲ ਪਿਲਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਏਨੀ

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕੈਲਗਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ। ਮਿਹਰਬਾਨ ਦੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਸੱਜਰੀ ਫੇਰੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਚਲਣੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਪਚਵੇਂ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਮੰਤ੍ਰਾਂਗ ਤੇ ਨਰੁਮਾ ਸ਼ਿਵ ਵਾਲਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ।

ਲੇਖਕ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮਿਹਰਬਾਨ

ਦਾਰੂ ਪਿਲਾਈ ਕਿ ਉਥੋਂ ਪਰਤ ਕੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਤੇ ਅੰਤ 36 ਸਾਲ ਦੀ ਅਲਪ ਆਯੂ ਵਿਚ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਗਿਆ।

ਜੇ ਉਸਦੀ ਖੱਟੀ ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਤੋਲਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੰਝੀਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪਟਵਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਚੋਗੁਣੀ ਸੀ ਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪੱਖੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ। ਇਹੀਓ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਲੋਕ ਸਿਧਾਰਨ ਪਿਛੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਣਦੀ ਸਰਦੀ ਨੌਕਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਏਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਤੇ ਬੇਟੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਸਮੇਂ ਮਿਹਰਬਾਨ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਪੂਜਾ ਉਸ ਤੋਂ ਛੇ ਸਾਲ ਛੋਟੀ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹੀਓ ਪੂਜਾ

ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਬਟਾਲਵੀ 'ਤੇ ਫਿਲਮ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਨੀ ਤ੍ਰੇਹਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪਰੈੱਸ ਕਲਬ ਵਾਲੀ ਅਰਸ਼ ਦੀਪ ਮਿਹਰਬਾਨ ਦੇ ਬੈਠਿਆਂ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਈ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ 'ਅੱਗ ਦਾ ਸਫਰ' ਵਿਚ ਲਿਖ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਲੋਕਗੀਤ ਮੁਹਾਲੀ ਵਾਲਾ ਹਰੀਸ਼ ਜੈਨ ਹੈ। ਪਰ ਹਥਲੀ ਗੱਲ ਮੈਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁੱਗਲ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੀ 1967 ਦੀ ਉਸ ਮਹਿਫਿਲ ਨਾਲ ਅੰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮਹਿਫਿਲ ਦੁੱਗਲ ਨੇ ਸ਼ਿਵ

ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣ ਹਿੱਤ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਸਫ਼ੀਰ, ਅਲੀ ਸਰਦਾਰ ਜ਼ਾਫ਼ਰੀ, ਸੱਜਾਦ ਜ਼ਹੀਰ, ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਆਦਿ ਦੇ ਦਰਜਨ ਮਹਾਰਬੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਸ਼ਿਵ ਦੀਆਂ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਏਸ ਲਈ ਕਿ ਦੁੱਗਲ ਨੇ ਦਾਰੂਪੀਣ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਕੀ ਲਿਆ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਜੇ ਦੁੱਗਲ ਦੇ ਪਟੌਦੀ ਹਾਊਸ ਵਾਲੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ। ਦੁੱਗਲ ਨੇ ਇਹ ਟਾਈਮ ਸ਼ਿਵ ਬਟਾਲਵੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਦੁੱਗਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਉਡੀਕਿਆ ਪਰ ਸ਼ਿਵ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਪਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਤੇ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੁੱਗਲ ਨੇ ਖਾਣਾ ਲਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਦਿਆਂ ਖਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਖਾ ਪੀ ਕੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਉਸਦਾ ਕਾਰ ਵਾਲਾ ਮਿਤਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਪੀ ਰੱਖੀ ਸੀ।

ਦੁੱਗਲ ਨੇ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਨਾਲਾਇਕ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਿਲਾਏ ਬਿਨਾ ਤੌਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ ਘਰ ਪੰਡਾਰਾ ਰੋਡ ਕਲੋਨੀ ਵਿਚ ਦੋ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਾਈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢਾਬੇ ਤੋਂ ਖਾਣਾ ਖੁਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਰਾਤ ਭਰ ਸੌ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਸਵੇਰੇ ਪਤਾ ਲਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਗੀਤ ਲਿਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਸੀ ਇੱਕ ਗੀਤ ਦਾ ਜਨਮ। ਉਸ ਮੁਆਫੀਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਹਥਲੇ ਲੇਖ ਦਾ ਅੰਤ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ:

ਅੱਜ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤੇਰੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ
ਤੈਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਪਿਛਲੀ ਸੰਗ ਵਰਗਾ
ਹੈ ਕਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਨਸ਼ਾ ਜਿਹਾ
ਕਿਸੇ ਛੀਬੇ ਸਪ ਦੇ ਡੰਗ ਵਰਗਾ
ਕੁਦਰਤੀ ਕਰਤੂਤਾਂ ਤੇ ਮਾਨਵੀ ਸਾਂਝਾਂ
ਮੈਂ ਨੱਬਿਆਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਪਰ ਆਪਣੀ
ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕੁਦਰਤੀ ਕਹਿਰ ਦਾ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਨਹੀਂ ਤੱਕਿਆ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਨੇ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਫੋਨ: 91-98157-78469
Sandhugulzar@yahoo.com

ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਥਾਂ-ਥਾਂ ਬੱਦਲ ਫਟ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਰੁੱਖਾਂ-ਬੂਟਿਆਂ, ਕੱਚੇ ਪੱਕੇ ਘਰਾਂ ਤੇ ਮਾਲ ਢਾਂਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸਤੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਰਸੀ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬੰਦੇ ਹੀ ਬੰਦੇ ਦਾ ਦਾਰੂ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਘਰਾਂ ਵਾਲੇ ਨੀਵੇਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਵੱਡਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਮਾਨਵਾਂ ਨੇ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰੋਪੀ 1947 ਦੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਿਵਸ ਪਿੱਛੋਂ ਤੱਕੀ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਓਦੋਂ ਅੱਜ ਵਾਲਾ ਕਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਰਤਿਆ। ਇਸ ਵਾਰੀ ਏਧਰਲੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀਓ ਹਾਲ ਹੈ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਹਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਸਦੇ-ਰਸਦੇ ਘਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਰਹੇ ਨੇ।

ਜੇ ਭਾਰਤ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇਸ ਕਰੋਪੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਕਰੋਪੀ ਭੂਚਾਲ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਹਾਵੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਡੇਢ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੁਗਣੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੇ ਮਲੂਮ ਪੱਟੀ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਅਮਲਾ ਨਹੀਂ ਅਹੁਤ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਣਕਿਆਸੇ ਭੂਚਾਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਅੰਤਿਕਾ
ਨਜ਼ੀਰ ਕੈਸਰ॥
ਉਸ ਤੋਂ ਰੱਬ ਇਬਾਦਤ ਮੰਗੇ,
ਰੱਬ ਤੋਂ ਰਹਿਮਤ ਮੰਗੇ ਓਹ
ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਕਾਸਾ,
ਕਿਹੜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਲੰਘਾਂ ਮੈਂ।

ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਟਰੱਕ ਹਾਦਸਾ- ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਫਲੋਰੀਡਾ ਰਾਜ ਵਿਚ ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ ਵਾਪਰੇ ਭਿਆਨਕ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲਈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਯੂ-ਟਰਨ ਲੈਣ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਡਰਾਈਵਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁੱਖ

ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ
ਫੋਨ: 70098-07121

ਦੋਸ਼ੀ ਨਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ 28 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਾਹਨੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 45 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੜਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਹੈ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਨਿਆਂ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਕਸੂਰਵਾਰ ਨਹਿਰਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੱਲ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਫਲੋਰੀਡਾ ਟਰਨਪਾਈਕ ਤੇ ਵਾਪਰੇ ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਯੂ-ਟਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਟਰੱਕ ਜੈਕਨਾਈਡ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੜਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਇੱਕ ਮਿਨੀਵੈਨ ਇਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸਨ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਰੰਗ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਲਡ ਟਰੰਪ

ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਨੀਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਹਰਜਿੰਦਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੋਡ ਸਾਈਨ ਟੈਸਟ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੜਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਪਡੰਡਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਵਿਚ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਹੀ ਕਸੂਰਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਮਿਨੀਵੈਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਵੱਡੇ ਟਰੱਕ ਵਰਗੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਯੂ-ਟਰਨ ਲੈਣ ਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਮਿਨੀਵੈਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਬ੍ਰੇਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਟਲ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਰਾਈਵਰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਵਿਹਾਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ? ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਰ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਅਤੇ ਸਤਰਕਤਾ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੂਰੋਂ ਵੱਡੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਅਸਧਾਰਨ ਹਰਕਤ ਵੇਖ ਕੇ ਵੀ ਬ੍ਰੇਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਗਲਤ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੜਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਚੇਤ ਨਾ ਰਹਿਣਾ, ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਬਰੇਕਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੱਡੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦਮ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਹਾਈਵੇਆਂ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਦਸੇ ਅਕਸਰ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਤੱਕਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਵੇਖੇ।

ਸੜਕੀ ਹਾਦਸੇ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਵੀ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਯੂ-ਟਰਨ ਲੈਣਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇੱਕ-ਪਾਸਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਨੀਵੈਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ

ਨੂੰ ਵੀ ਸੜਕ ਤੇ ਪੂਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈਵੇਆਂ ਤੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੂਰੀ ਰੱਖਣੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵੀਡੀਓ ਫੁਟੇਜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਕ ਦੀ ਹਰਕਤ ਦੂਰੋਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਟੱਕਰ ਵਾਪਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਮਿਨੀਵੈਨ ਦੀ ਗਤੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੋ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗਲਤ ਯੂ-ਟਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੜਕ ਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਰਤਣਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪੂਰੇ ਹਾਦਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਨਰਮੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਚੇਂਜ ਡਾਟ ਓਆਰਜੀ ਤੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਰਮੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਲਈ ਇੰਨੀ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ, ਨਿਆਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਗਲਤ ਯੂ-ਟਰਨ ਲੈਣ ਦੀ

ਸਜ਼ਾ ਇੰਨੀ ਸਖਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ?

ਸੜਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਹਰ ਸਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹਾਦਸੇ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵੱਡੇ ਵਾਹਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਜਟਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਭਾਸ਼ਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਨੇ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਟੈਸਟ ਵਿਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਸਟਮ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਰਗੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਹੀ ਗਲਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕੀ ਡਰਾਈਵਰ ਵੀ ਅਕਸਰ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਜਾਂ ਫ਼ੋਨ ਵਰਤਣ ਕਾਰਨ ਹਾਦਸੇ ਵਰਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਸਲੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਰੰਗ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਸੜਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਦਸੇ ਸਾਨੂੰ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾ ਪਾਉਂਦੇ। ਭਾਰਤੀ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਯੂ-ਟਰਨ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਮੋੜ ਆਮ ਹਨ, ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇਹ ਸਖਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਵਰਗੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਚਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ

ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਾਦਸੇ ਰੋਕੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਨਾਲ ਹੀ, ਸਾਰੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਲਈ ਬ੍ਰੇਕਿੰਗ ਅਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਿਨੀਵੈਨ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਜਾਨਾਂ ਬਚ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਛੋਟੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬ੍ਰੇਕਿੰਗ ਦੂਰੀ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਬਾਈਡਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਾਧਿਆ ਹੈ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਬਾਈਡਨ ਵੱਲੋਂ ਵਰਕ ਪਰਮਿਟ ਮਿਲਣ ਨੂੰ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਆਸੀ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਡ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵੀਡੀਓ, ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਡਾਟਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮਿਨੀਵੈਨ ਦੀ ਗਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ? ਕੀ ਡਰਾਈਵਰ ਫ਼ੋਨ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੇਸ਼ੀ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦਸਤਾਰ ਜਾਂ ਪਰਨੇ ਤੋਂ ਲਿਆਉਣਾ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਅੰਤ ਵਿਚ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਪਤਲੀ ਲਕੀਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਗਲਤੀ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖੀਅਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕਲਾ ਕਸੂਰਵਾਰ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਦਸੇ ਰੋਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਤੇ ਸਤਰਕਤਾ ਜੀਵਨ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬਕ ਵਜੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਦਸੇ ਨਾ ਵਾਪਰਨ।

ਮਿਨੀ ਕਹਾਣੀਆਂ

ਆਪਣਾ ਘਰ

ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤੇ ਸੁਖਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬੱਸਾਂ ਦਿਨੇ-ਦਿਨੇ ਹੀ ਚਲਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਬਖਤੌਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ ਲੇਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੱਸ ਸ਼ਹਿਰ ਹੀ ਰੁਕਣਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੂਰ ਦੀ ਮਾਸੀ ਦੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮਾਸੀ ਨੇ ਉਪਰੋਂ ਉਪਰੋਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚਾਅ ਕੀਤਾ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ ਪੁੱਛੀ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਮਾਮਲਾ ਠੀਕ ਠਾਕ ਹੀ ਸੀ। ਮਾਸੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਚਾਹ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿਹਾ ਨਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਪੁੱਤ ਚਾਹ ਨਾਲ ਕੀ ਲਵੇਗਾ? ਪੇਂਡੂ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚਾਰਾ ਬਖਤੌਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਮਾਸੀ ਆਪਣੇ ਘਰੇ ਤਾਂ ਇਕੱਲੀ ਚਾਹ ਹੀ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਕਿਤੇ ਗਏ ਆਏ 'ਤੇ ਚਾਹ ਨਾਲ ਪਕੌੜੇ, ਸਮੋਸੇ ਤੇ ਬਰਫੀ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮ ਜਾਮਨ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ! ਮਾਸੀ ਕਹਿੰਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਤ ਇਸ ਨੂੰ 'ਆਪਣਾ ਘਰ' ਹੀ ਸਮਝ ਝੱਟ ਕੁ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਪੱਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਖਾਵਾਂਗੇ।

ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ
ਫੋਨ: 480-794-0325

ਵਜੂਦ

ਲੰਮੀ ਮੁਸ਼ੱਕਤ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਦਸ-ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕਾ ਪੱਕਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣਿਆ। ਪਾਸਪੋਰਟ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ, ਟਿਕਟ ਲੈ ਕੇ ਇੰਡੀਆ ਜਾਣ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੇਜਰ ਕੋਲੋਂ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਜਾਣ ਦਾ ਚਾਅ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਹੀ ਝਲਕ ਰਿਹਾ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਦੱਸ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜੂ ਚੱਲਿਆ ਹਾਂ।

ਜਹਾਜ਼ 'ਚ ਬਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਦਾ ਚਾਅ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤਾਂਘ ਇਸੇ ਉਦੇਤ ਬੁਣ 'ਚ ਪਤਾ ਹੀ ਨੀ ਲੱਗਾ ਕਦੋਂ ਸਫਰ ਗੁਜ਼ਰ ਗਿਆ। ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਗਿਲਿਆ ਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪਿੰਡ ਦਾ ਗੇੜਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸੋਚੀ। ਦਸ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੌਂਧ 'ਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਤਾਣੇ ਬੰਨੇ ਨੇ ਅਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਆਜਾ ਪਰਦੇਸੀਆ ਬਹਿ ਜਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਦੋ ਘਤੀਆਂ ਕਿਤੇ। ਪਰਦੇਸੀ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕਾਲਜੇ ਡੁੰਘੀ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚੀ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਹੀ ਨੀ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਪਰਦੇਸੀ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ 'ਚ ਹੁਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪਰਦੇਸੀ।

—ਪਰਮਪ੍ਰੀਤ ਸੰਧ, ਰੋਜ਼ਵਿੱਲ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ

ਅਨਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਬੋਸਾਂਸਕਾ ਕਰੁਪਾ

ਦੂਜੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਦੌਰਾਨ ਫਰਵਰੀ 1943 ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਕਤਾਕੇ ਦੀ ਠੰਢ ਵਿਚ, ਬੋਸਾਂਸਕਾ ਕਰੁਪਾ ਨਾਮਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ—ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਜਰਮਨ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ, ਜੋ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਸਨ ਸਕੇ।

ਉਸ ਲੜਕੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਲੇਪਾ ਰਾਦਿਚ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਹਾਕੇ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਾਹਸ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਬਣ ਕੇ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ।

1925 ਵਿਚ ਬੋਸਨੀਆ ਅਤੇ ਹਰਜੇਗੋਵਿਨਾ ਵਿਚ ਜਨਮੀ ਲੇਪਾ ਨੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੀ ਫਾਂਸੀਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੜਨ ਲਈ ਯੂਗੋਸਲਾਵੀ ਦੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਕੋਈ ਸੈਨਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਸਗੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤੀਬਰ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਨੇਰੋਤਵਾ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ ਅਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਜੋਖਮ ਵਿਚ ਪਾਈ। ਫਾਂਸਿਸਟਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਇਹੀ ਭਾਵਨਾ ਆਖ਼ਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਜਰਮਨ ਫੌਜ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤ ਵਿਚ ਲੈ ਗਈ।

ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਵਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਉਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਲਾਉਣ ਲਈ

ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਅੰਤਮ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ

ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।

ਜਰਮਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅੰਤਮ ਵੇਲੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ: ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸ ਦੇ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਰ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ—ਸਾਫ਼, ਠੰਢਾ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ: 'ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਖੁਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਗੇ।'

...ਅਤੇ ਫਿਰ—ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਉਹ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਯੋਧਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਅਡੋਲਤਾ ਦਾ।

1951 ਵਿਚ, ਯੂਗੋਸਲਾਵੀਆ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਹੀਦ ਲੜਕੀ ਨੂੰ “ਆਰਡਰ ਆਫ ਦ ਪੀਪਲਜ਼ ਹੀਰੋ” ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਪਰ ਲੇਪਾ ਰਾਦਿਚ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਗਮੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਉਸਨੇ ਅਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਛੱਡੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਲਿਖੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ - ਸਾਹਸ ਦੀ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਅਨਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਡਿੱਗ ਖੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ।

ਜਿਉਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਗੱਡੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾ ਕੇ ਖੜੀ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਥਾਂ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ ਕੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਮਾਸਟਰ-ਮਾਸਟਰਣੀਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਆ ਟਪਕਣ ਕਾਰਨ ਹਲਚਲ ਜਿਹੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਕੁਝ ਮਾਸਟਰਣੀਆਂ, ਅੱਖ ਜਿਹੀ ਬਚਾ ਕੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਗਈਆਂ। ਬਾਕੀ ਸਟਾਫ਼ ਵੀ ਕੌਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਇਆ, ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਕੀ ਕਰਨ ਆਇਆ? ਦਾ ਕਿਆਫ਼ਾ ਲਾਉਣ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਂਜ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਠ ਖਲੋਤੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਹੈਂਡ ਟੀਚਰ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਲਈ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਭੈਣ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਪਕ ਹੈਰਾਨ ਜਿਹੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।

‘ਇਹ ਮੇਰਾ ਲਾਡਲਾ ਸਾਗਿਰਦ ਐ...ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਿਆਰਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਚ ਬੜਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ... ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਇਹਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨੂੰ ਟੁੱਟਿਆ ਕਿਸੇ ਤੋਂ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਾਣ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟੀਚਰਾਂ ਦਾ। ਲਿਖਾਰੀ ਵੀ ਐ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਇਹਦਾ ਨਾਉਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਸੀਨਾ ਮਾਣ ਨਾਲ ਚੌੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।’ ਮੇਰੀ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਸਨ।

‘...ਹੁਣ ਵੇਖ ਲਵੋ ਮੇਰਾ ਇਹ ਸਾਥੀ ਸਾਗਿਰਦ ਅਫ਼ਸਰ ਬਣ ਕੇ ਸਕੂਲ ਚੈੱਕ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਐਡਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਜੁਆਕ ਈ ਜਾਪਦਾ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਨਲਕੇ ਮੁਹਰੇ ਬੈਠ ਕੇ ਫੱਟੀ ਪੋਚਦਾ। ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਬੋਲ ਕੇ ਪਹਾੜੇ ਯਾਦ ਕਰਦਾ।’ ਭੈਣ ਜੀ ਨੇ ਡਾਹਵੇਂ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਉਹ ਭਾਵੁਕ ਹੋਈ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਸੀ, ‘ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਐਡਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਨਾ-ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਐ, ਮੈਂ ਬਾਈ ਬਾਵਾ ਸਿਹੰ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਬੁਲਾ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਤੰਗੀ ਆਜੇ ਏਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸਕੂਲੋਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ, ਅਸੀਂ ਆਪੇ ਇਹਦੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੁੰਡਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ। ਕੁੱਛ ਬਣਜੂ, ਨੂੰ ਰਹਿਜੂ ਬਗਾਨੀਆਂ ਖੁਰਲੀਆਂ 'ਚ ਹੱਥ ਮਾਰਨ ਜੋਗਾ। ਬਾਈ ਬਾਵਾ ਸਿਹੰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਸੀ। ਆਹ ਦੇਖਲਾ ਰੰਗ ਭਾਗ ਲੱਗੇ ਪਏ ਆ ਪਰ ਬਾਈ ਵਿਚਾਰਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇਖਣ ਤੋਂ

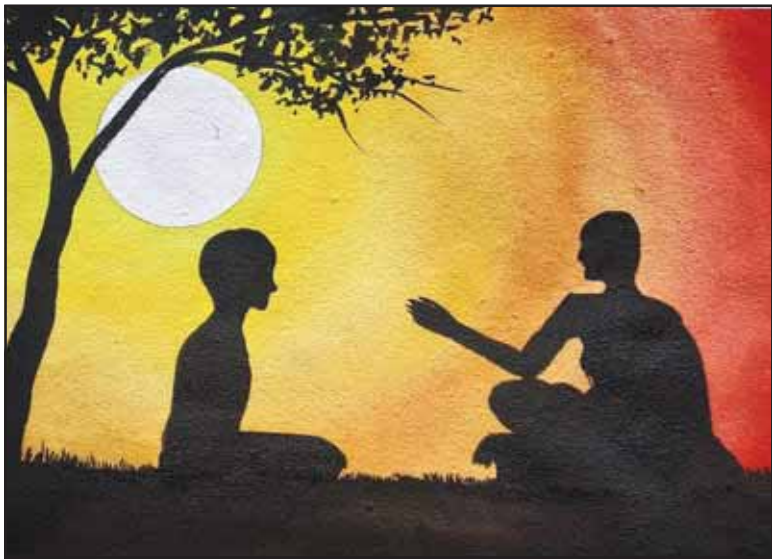
ਢਾਈ ਰੁਪਈਆਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਰ ਗਿਆ।’ ਭੈਣ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ, ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਕੇ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਇਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਣੀ ਸਿੱਮ ਆਇਆ ਸੀ।

‘ਬੇਟਾ ਅੱਜ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣੇ ਹੋਏ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਐਸ.ਸੀ. ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ

ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਪੀ ਕੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਪਾਰਟੀ ‘ਤੇ ਪੁੱਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਆ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭੈਣ ਜੀ ਬੋਤ੍ਰੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੈਂਟਰ ਹੈਂਡ ਟੀਚਰ ਵਜੋਂ ਪਦ-ਉਨਤ ਹੋ ਕੇ ਪਿੰਡ ਧੌਲੇਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਆ ਗਏ। ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ

ਵਜ਼ੀਫੇ ਸਬੰਧੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਹੋ ਰਹੀ ਐ?’ ਭੈਣ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਸੁਆਲ ਕਰਕੇ ਆਪ ਹੀ ਜੁਆਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

‘ਮਲਕੀਤ ਕੌਰ! ਜਾਹ ਸੁਰਿੰਦਰ ਭੈਣ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਵਜ਼ੀਫੇ ਦੀ ਵੰਡ ਵਾਲਾ ਰਜਿਸਟਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਗਿਰਦ ਐ, ਪਰ ਇਹਨੇ ਆਵਦੀ ਡਿਊਟੀ ਤਾਂ ਵਜ਼ਾਉਣੀ ਐ।’ ਭੈਣ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਨੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

‘ਭੈਣ ਜੀ, ਕਿਉਂ ਸਰਮਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਓ?’ ਮੈਨੂੰ ਨੂੰ ਸੀ ਪਤਾ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ...ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਉਣਾ ਨੂੰ ਸੀ।’ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠ ਕੇ ਪੈਰ ਫੜ ਲਏ ਸਨ।

‘ਬੇਟਾ ਜੀ! ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਅਪ੍ਰੈਲ ਮਹੀਨੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਣੇ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਸਮੇਂ ਪਾਰਟੀ ‘ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮਾਣ ਹੋਜ਼ੂ। ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ, ਮੇਰੇ ਸਾਗਿਰਦ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ।’

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਮੈਂ ਸਕੂਲ ਵਿਚੋਂ ਸਟਾਫ਼ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਕਰਕੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਸਮੇਂ ਵਿਦਾਇਗੀ ਸਮਾਗਮ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਸਾਂ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਭੈਣ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਦੇ ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਪੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਟੇਜ ਸੰਚਾਲਕ ਨੇ ਚੰਦ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਹਾਕ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

‘ਭੈਣ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਢਾਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ। ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ, ਮੈਂ ਚਾਹੁਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਅਜੇ ਤਕ ਕਰਜ਼ਾ ਉਤਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਭੈਣ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ।’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਹਾਜ਼ਰ ਬੱਚੇ, ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗੇ ਸਨ।

‘ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗਿਆਂ ਵਿਚ ਸਕੂਲ ਦੀ ਨਿਗੂਣੀ ਫੀਸ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ। ਉਦੋਂ ਸਾਡਾ ਬਾਲ ਮਨ, ਹੀਣਤਾ ਦੇ ਭਾਵ ਵਿਚ ਡੁੱਬਾ, ਸਕੂਲੋਂ ਦੇਤ ਜਾਣ ਲਈ ਸੋਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ

ਇਹ ਗੁਰੂ ਮਾਤਾ ਸਾਡੇ ਵਰਗਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੰਜਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿਚ ਸਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੇਂਦਰਾਂ ‘ਤੇ ਵਜ਼ੀਫਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਈ। ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਢਾਈ ਰੁਪਏ ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਨੂੰ ਸੀ ਲਿਆ ਸਕਿਆ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਉਦਾਸ-ਉਦਾਸ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸਾਂ। ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ‘ਤੇ ਪਸਰੀ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੇਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਲ ਬੁਲਾ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਮੂੰਹ ਲਮਕਾਈ ਬੈਠਾ, ਤੂੰ ਟੈਸਟ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ, ਦਾਖਲਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮੈਂ ਭੇਜ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਐ।’

‘ਫਿਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਜ਼ੀਫਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਇਆ, ਭੈਣ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਦਾ ਚਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਵਧਾਈਆਂ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਵਜ਼ੀਫੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਵਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਅੱਗੇ ਦੀ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਨੌਕਰੀ ਲੱਗ ਕੇ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਢਾਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅੱਜ ਤਕ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਮੈਥੋਂ ਉਤਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ।’

ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਕੀ ਬੋਲਦਾ?... ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਭੈਣ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ, ‘ਔਲਾਦ ਸਿਰ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਗਿਰਦਾਂ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ। ਬੁਢਾਪੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਔਲਾਦ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਗਿਰਦ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਫੈਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਅ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਾਹ ਸਕਦੇ ਹਨ।’ ਭੈਣ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ‘ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਮਹਿਕਮਾ ਹੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਐ। ਗਰੀਬਾਂ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜਨ ਵਾਲਾ। ਤੇਰੇ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣਾ ਕੀ ਔਖਾ?’ ਭੈਣ ਜੀ ਨੇ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰ ਗਿਆ ਸਾਂ। ਅਜੋਕੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ/ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਰੀਬਾਂ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਆਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਪੈਰ-ਪੈਰ ‘ਤੇ

ਗੁਰਮੀਤ ਕੜਿਆਲਵੀ

ਗੁਰਮੀਤ ਕੜਿਆਲਵੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਉੱਘਾ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਅਤੇ ਵਾਰਤਕਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਥਾ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਤੇ ਵਾਰਤਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾਟਕ ਵੀ ਲਿਖ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਆਤਮ ਖੋਜੀ ‘ਤੇ ਲਘੂ ਫਿਲਮ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਨਾਟਕੀਕਰਨ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਿਲੇਬਸ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਲੜੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਮੇਤ ਕਈ ਸਨਮਾਨ ਹਾਸਲ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਕੜਿਆਲਵੀ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹਿੰਦੀ, ਮਰਾਠੀ, ਗੁਜਰਾਤੀ ਤੇ ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ ‘ਚ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦ/ਲਿਪੀਅੰਤਰ ਹੋ ਕੇ ਛਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਕਾਲਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਮੀਦ ਹੈ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰਾਹ ਰੋਕੀ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ, ਟੋਚੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨੀਤੀਆਂ। ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਫਾਈਲ ਵਰਕ। ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਬਾਅ। ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਚਾਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਭਲਾਈ ਦੀ ਆਸ ਲਾ ਕੇ ਦਫਤਰ ਆਏ ਗਰੀਬ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਪਰਤ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚ ਗਰੀਬਾਂ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਕਿਵੇਂ ਫੜ ਹੋਵੇ?

ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਯਤਨ ਤਾਂ ਕਰਨੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਭੈਣ ਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਤਾਂ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਕਿਉਂ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਸਾਗਿਰਦਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ।

ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਏ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤਕ ਹਾਲਾਤ: ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ!

ਪੰਜਾਬ 1988 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਹੋਈਆਂ ਬਾਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਹਾਲਾਤ ਬੇਹੱਦ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੜ੍ਹ 1988 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਹੜ੍ਹ ਮੰਨੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਹਤ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ 12 ਜਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਠਾਨਕੋਟ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਾਨਸਾ,

ਮੁਹੰਮਦ ਅੱਬਾਸ ਧਾਲੀਵਾਲ
ਫੋਨ: 98552-59650

ਬਰਨਾਲਾ, ਬਠਿੰਡਾ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮੋਹਾਲੀ ਅਤੇ ਰੂਪਨਗਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਰੀਬ 30 ਲੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਸ਼ੂ ਪਾਣੀਆਂ ‘ਚ ਵਹਿ ਗਏ ਹਨ।

ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਲਗਭਗ 1,044 ਤੋਂ 1,312 ਪਿੰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬ ਚੁੱਕੇ

ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਗਭਗ 2.56 ਲੱਖ ਲੋਕ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਕੈਂਪਾਂ ‘ਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਢਾਂਚਾਗਤ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਲਗਭਗ 96,000 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜ਼ਮੀਨ (ਲਗਭਗ 3 ਲੱਖ ਏਕੜ) ਵਿਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੜਕਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਨਕਸ਼ੀਰਾਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਤਲੁਜ, ਬਿਆਸ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ ਆਪਣੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਖੜਾ, ਪੋਂਗ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਾਗਰ ਡੈਮ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੀਤੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸੁਖਨਾ ਝੀਲ ਦੇ ਪਾਣੀ ਪੱਧਰ ਖਤਰੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਗੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੀ ਕੁੱਝ ਕੁ ਇੰਚ ਫਲੱਡ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪਾਣੀ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਘੱਗਰ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਵਧਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਧਰ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਹੜ੍ਹ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦਿਆਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ 60,000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਸੂਬੇ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੇਂਦਰ ਕੋਲ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਟੇਟ ਡਿਜ਼ਾਸਟਰ ਰਿਸਪਾਂਸ ਫੰਡ (ਐੱਸਡੀਆਰਐੱਫ) ਅਧੀਨ ਹਾਸਲ ਰਕਮ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਇਸ ਵੇਲੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਏਕੜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਝੋਨੇ ਦੀ ਫਸਲ, ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।” “ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੇਂਡੂ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਡੇਅਰੀ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ‘ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

“ਪੰਜਾਬ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਹੜ੍ਹ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ 1000 ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪਠਾਨਕੋਟ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਅਤੇ

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚਲੇ ਪਿੰਡ ਹੜ੍ਹ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ।”
ਪਰ ਉਧਰ ਵਧੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਾਸੀ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਦ ਮੋਹਰੀ ਵਾਲੇ ਰਵੱਈਏ ਤੋਂ ਮਾਯੂਸ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਉਕਤ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਰਾਅ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੀਨ ਦੇ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨਾਲ ਫੋਨ ‘ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਥੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਨੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਬੋਤ੍ਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤਿਆਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਐਨ.ਜੀ.ਓਜ਼ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਵਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੌਮੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਸ਼ਨ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਟਰੈਕਟਰ-ਟਰਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਟਰੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣ। ਦਰਅਸਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੈਂਕੜੇ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਕੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਕੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਸਲਿਮ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹੀ ਇਮਾਮ ਉਸਮਾਨੀ ਸਮੇਤ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੇਵਾਤ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣਗੜ੍ਹ ਤੇ ਕੁੱਝ ਮੁਜ਼ੱਫਰਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਕਿੱਟਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਵੰਡਣ ਦੀਆਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ 15,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਸ਼ਿਕਾਰੀ

ਨੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇ

ਦੱਸੋ ਕਿੱਦਾਂ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਈਏ ਐਸੇ ਹੋਏ ਆਗਾਜ਼ ਦੇ।
ਦੋ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦੋ ਟੁਕੜੇ
ਹੋ ਗਏ ਲਹਿੰਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ।

ਸੰਤਾਲੀ ਪਿੰਡ ਤੇ ਹੱਡਾਂ ਲਈ ਦੋਹਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨੇ
ਚੁਰਾਸੀ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿੱਦਾਂ ਭੁੱਲ੍ਹ?
ਗਲ ਵਿਚ ਟਾਇਰ ਦਿਨ ਦਿਹਾੜੇ ਪੱਤ ਲੁੱਟੀ ਸਾਡੀ
ਲੱਗਦਾ ਮਨਸ਼ੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧੂਰੇ ਨੇ ਜਨਾਬ ਦੇ।
ਦੋ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦੋ ਟੁਕੜੇ
ਹੋ ਗਏ ਲਹਿੰਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ।

ਹਿੱਕਾਂ ਡਾਹ ਡਾਹ ਸਿੱਖ ਯੋਧੇ ਖੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ
ਜੇ ਅੱਗੇ ਬਾਰਡਰ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਨ ਹੁੰਦੀ।
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਿੰਘ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ
ਜਲਵੇ ਤੱਕਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਤਾਬ ਦੇ।
ਦੋ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦੋ ਟੁਕੜੇ
ਜੇ ਨ ਹੁੰਦੇ ਲਹਿੰਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ।

ਸਾਥੋਂ ਸਾਡੇ ਪਾਣੀ, ਰਾਜਧਾਨੀ, ਇਲਾਕੇ ਖੋਹ ਲਏ
ਲੱਗਤੇ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਪਾਣੀ ਮੰਗਣ ਹਰ ਦਮ।
ਸੋਕੇ, ਭੁੱਖੇ, ਹਿਜਰਤ, ਜਬਰ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾਲ ਜਦ ਨਹੀਂ ਝੁਕੇ
'ਅਮਰ' ਜਾਬਰ ਨੇ ਫਿਰ ਗੇਟ ਖੋਲ 'ਤੇ ਦੋ ਆਬ ਦੇ।
ਦੋ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦੋ ਟੁਕੜੇ
ਹੋ ਗਏ ਲਹਿੰਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ।

—ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਸ਼ਿਕਾਰੀ

ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਾਂਘ

ਸੱਤਰਵਿਆ ਵਿਚ ਵੱਲ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ, ਪੰਜਾਬੀ ਘੱਤ ਵਹੀਰਾਂ ਆਏ।
ਕੋਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਕੋਈ ਅਮਰੀਕਾ, ਬਹੁਤੇ ਵਿਚ ਕਨੇਡਾ ਧਾਏ।
ਤੱਕ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ, ਖੁਸ਼ੀ 'ਚ ਫੁੱਲੇ ਨਾ ਸਮਾਏ।
ਚਮਕ ਦਮਕ ਡਾਲਰਾਂ ਪੌਂਡਾਂ ਦੀ, ਦੇਖ ਮਨ ਫਿਰ ਲਲਚਾਏ।

ਹੋਤ ਲੱਗੀ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ, ਨਾ ਤੱਕਿਆ ਮੁੜ ਕੇ ਪਿੱਛੇ।
ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਕਾਹਲੇ ਪੈ ਗਏ, ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਟੰਗਿਆ ਛਿੱਕੇ।
ਕਈਆਂ ਘਰ ਬਾਰ ਲੁਟਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਚੜ੍ਹੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਢਿੱਕੇ।
ਕਿਸਮਤ ਮਾਰੇ ਭੁੱਬੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਲੰਘ ਗਏ ਮਾਰਨ ਛਿੱਕੇ।

ਕੀ ਦੁਆਬਾ ਕੀ ਮਾਝਾ ਮਾਲਵਾ, ਭੱਜਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ।
ਕਰਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚਾਂ, ਚਾਹੇ ਵੀਜ਼ਾ ਭੀ ਨਾ ਲੱਗੇ।
ਧੀਆਂ ਪੁੱਤ ਸਨ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਾਏ, ਹਵਾ ਚੜ੍ਹੀ ਪਾਸੇ ਇਹੋ ਵੱਗੇ।
ਛੱਡ ਸਰਦਾਰੀਆਂ ਦੌੜਨ ਲੱਗੇ, ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਬੋਲਦ ਬੱਗੇ।

ਦੂਜੇ ਦੌਰ 'ਚ ਸਮੇਤ ਪਰਿਵਾਰ, ਆਣ ਲੱਗੇ ਬੰਨ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹ ਡਾਰਾਂ।
ਕਈਆਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਗੁਆਚਾ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਮਾਰਾਂ।
ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵਿਚ ਹੱਡ ਤੁੜਵਾਏ, ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਖਾਧੀਆਂ ਮਾਰਾਂ।
ਜਵਾਨੀ ਖਾ ਗਏ ਕਾਰਖਾਨੇ, ਬੇਬੇ ਬਾਪੂ ਚੁਗਦੇ ਰਹੇ ਖਾਰਾਂ।

ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਰਹਿ ਗਏ ਪਿੱਛੇ, ਨਾ ਜੀਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੱਗਿਆ।
ਆਪਣੇ ਸਾਡੇ ਮਾਤੋ ਭਾਗ, ਚੰਦਰੀ ਕਿਸਮਤ ਸਾਨੂੰ ਠੱਗਿਆ।
ਜਾ ਵਸੇ ਸਵਰਗਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਗਏ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਨੂੰ 'ਕੱਲਿਆਂ'।
ਕੱਢਣ ਲੋਲੂਤੀਆਂ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ, ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਬੂਹਾ ਮੱਲਿਆ।

ਸਖਤ ਕਮਾਈਆਂ ਕਰ ਇੱਥੇ, ਡਾਲਰਾਂ ਪੌਂਡਾਂ ਕੀਤੀ ਬਰਸਾਤ।
ਮੌਜਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ, ਭੁੱਲ ਗਏ ਅੱਖੇ ਦਿਨ ਰਾਤ।
ਖਰੀਦੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਟ੍ਰੈਕਟਰ ਕਾਰਾਂ, ਨਾ ਪੁੱਛਣ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਾਤ।
ਪਈਆਂ ਹਰ ਘਰ ਲੜਾਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਫੁੱਲਣ ਲੱਗੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ।
—ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ 'ਨੂਰਪੁਰੀ'

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦਾ ਬਾਕੀ)

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਰਾਹਤ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚ ਲਗਭਗ 7,100 ਲੋਕ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਫ਼ਾਜ਼ਿਲਕਾ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ
ਵਿਚ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਾਅ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ 20 NDRF ਟੀਮਾਂ, ਭਾਰਤੀ
ਫੌਜ (10 ਕਾਲਮ ਅਤੇ 35 ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ), IAF,
ਬੀ.ਐੱਸ.ਐਫ, SDRF, ਕਈ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਅਤੇ NGO ਸੰਸਥਾਵਾਂ
ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਖਾਲਸਾ ਏਡ ਵਰਗੀਆਂ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ, ਪਾਣੀ, ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖਾਸ
ਟੀਮਾਂ (IMCTs) ਹੜ੍ਹ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ
ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਇੱਕ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਆਈ ਜੋ ਬਠਿੰਡਾ
ਨੇੜਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੇਗੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਕਾਵਿ-ਕਿਆਰੀ

ਗਜ਼ਲ

ਓਧਰ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰੇ, ਜਾਨਾਂ ਗਵਾ ਰਹੇ ਨੇ।
ਪਰ ਬੇਜ਼ਮੀਰੇ ਲੋਕੀਂ, ਰੀਲ੍ਹਾਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਨੇ।

ਸਭ ਨੂੰ ਰਜਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ, ਪੰਜਾਬ ਭੁੱਬ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਸੰਸਦ ਦੇ ਬੂਹੇ ਐਪਰ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾ ਰਹੇ ਨੇ।

ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੇ, ਫਸਲਾਂ ਮਧੋਲ ਛੱਡੀਆਂ,
ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਭ ਜਨਾਜ਼ੇ, ਲਹਿੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ।

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਗਰਜ ਅੰਦਰ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਮ ਰਹੀ ਹੈ,
ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਘਰਾਂ 'ਤੇ ਲੋਕੀਂ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਨੇ?

ਕਿੱਦਾਂ ਦੇ ਹਨ ਪੰਜਾਬੀ, ਫਿਰਦੇ ਨੇ ਭੁੱਖੇ ਭਾਣੇ,
ਜਲ-ਬਲ ਘਰਾਂ 'ਚ ਜਾ ਕੇ, ਲੰਗਰ ਛਕਾ ਰਹੇ ਨੇ।

ਕਿੱਥੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੇ, ਗੂੰਮ ਹੈ ਕਿਸਾਨ ਯੂਨੀਅਨ,
ਮਜ਼ਬੂਰ ਸੂਲੀਆਂ 'ਤੇ, ਪਲ ਪਲ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਨੇ।

ਜ਼ਿੰਦ 'ਤੇ ਅਤੀ ਹੈ ਬਾਰਿਸ਼, 'ਰੋਸ਼ਨ' ਹਨੂਰਾ ਘੁੱਪ ਹੈ,
ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੁੱਝ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀਵੇ ਜਗਾ ਰਹੇ ਨੇ।
—ਗੁਰਦਿਆਲ ਰੌਸ਼ਨ

ਬੁਲੰਦ ਵਜੂਦ

ਲੱਭਦੀ ਫਿਰੂਗੀ ਦੁਨੀਆ, ਆਪ ਤੇਨੂੰ
ਕਿਸੇ ਖਾਣ ਦਾ ਹੀਰਾ, ਅਮੁੱਲ ਬਣਜਾ
ਆਉਣ ਭੱਜੀਆਂ ਤਿਤਲੀਆਂ, ਮਗਰ ਤੇਰੇ
ਕਿਸੇ ਬਾਗ ਦਾ ਸੋਹਣਿਆ, ਫੁੱਲ ਬਣਜਾ।

ਤੇਰੇ ਬਾਝ ਨਾ ਇੱਕ ਵੀ, ਸਾਹ ਆਵੇ
ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਣਜਾ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਭੁੱਲ ਬਣਜਾ
ਸਦਾ ਯਾਦ ਐਵੇਂ, ਐਸਾ ਜਖਮ ਦੇ ਦੇ
ਯਾਦ ਸੋਹਣਿਆ ਐਸੀ, ਅਭੁੱਲ ਬਣਜਾ।

ਤੈਨੂੰ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਸਦਾ, ਸਜਾਉਣ ਲੋਕੀਂ
ਤੂੰ ਪੱਗ ਬਣਜਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਤਾਜ ਬਣਜਾ
ਆਹ ਤੂੰ ਛੱਡ ਦੇ ਝੁੰਡ, ਬਟੋਰਿਆਂ ਦਾ
ਉੱਚੇ ਅੱਬਰੀ ਉੱਡਦਾ, ਬਾਜ਼ ਬਣਜਾ।

ਕਬਰਾਂ ਤੱਕ ਜੋ ਮੇਰੇ, ਨਾਲ ਜਾਵੇ
ਮੇਰੇ ਸੋਹਣਿਆ ਐਸਾ ਤੂੰ, ਰਾਜ਼ ਬਣਜਾ
ਹਰ ਸਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ, ਯਾਦ ਆਵੇ
ਵੇ ਤੂੰ ਸੱਜਣਾ ਦੇਸ, ਪੰਜਾਬ ਬਣਜਾ।

ਕਿਸੇ ਬਾਪੂ ਦੀ ਪੱਗ ਦਾ ਨਾਜ਼ ਬਣਜਾ
ਕਿਸੇ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਦੀ, ਲਾਜ਼ ਬਣਜਾ
ਡਾਕਟਰ ਬਣੀ ਨਾ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ, ਪੜ੍ਹ ਲਿਖ ਕੇ
ਕਿਸੇ ਜਖਮ ਦਾ ਬੰਦੇ, ਇਲਾਜ ਬਣਜਾ।
ਤੈਨੂੰ ਰੱਖਾਂਗੇ ਗਹਿਣਿਆਂ, ਵਾਂਗ ਪਾ ਕੇ
ਵੇ ਤੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਰੀੜ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਹਾਰ ਬਣਜਾ
ਤੈਨੂੰ ਪੂਜਾਂਗੇ ਰੱਬ ਦੇ, ਵਾਂਗ ਦੇਖੀਂ
ਡਾਣਸੀਵਾਲੀਆ ਸਾਡਾ ਤੂੰ, ਯਾਰ ਬਣਜਾ

—ਕੁਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਡਾਨਸੀਵਾਲ
ਫੋਨ: 778 863 2472

ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਮਾਰ

ਬੱਦਲਵਾਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ 'ਸੰਨੀ ਡੇਅਰ'
ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਠਣਾ ਪਊ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।

ਬੈਠਿਆਂ ਗੱਲ ਨੀ ਬਣਨੀ

ਉਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਪਊ
ਪੈਰੀਂ ਜੁੱਤੀ ਪਾਉਣੀ ਪਊ
ਸੋਟੀ ਵੀ ਹੱਥ ਫੜਨੀ ਪਊ
ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਦਾਂ ਨੀ ਮੰਨਣਾ
ਨਾਸੀਂ ਧੁੰਆਂ ਲਿਆਉਣਾ ਪਊ
ਸੁਆਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲੈਣੇ ਪੈਣਗੇ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਟ ਕੱਪੜੀਆਂ ਨੂੰ
ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਲਾਹੁਣਾ ਹੀ ਪਊ
ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੇਤ ਬੱਜਰੀ ਖਾਧੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰੇਆਮ ਖੁਆਈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰੱਖਤ ਵੱਢੇ ਤੇ ਵੇਚੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਪਾਈ
ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਿੱਚੀਆਂ ਤੇ ਗੋਡੇ ਰੱਖਣੇ ਪੈਣਗੇ
ਹੱਡਾ ਰੋੜੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ
ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ
ਬਾਹਾਂ ਮਰੋੜਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ
ਚੀਖ ਮਰਵਾਉਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ
ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੜ੍ਹੀਸਣਾ ਪਊ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ
ਛਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਾਰ ਪਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ
ਖੋੜੇ ਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਪਊ
ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਲਵਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ
ਕੱਦੂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਰਨਾ ਪਊ
ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਤੇ ਲੱਗੀ
ਕਾਲਖ ਨੂੰ ਮਲ ਮਲ ਕੇ ਲਾਹੁਣਾ ਪਊ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰਜ਼ ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ
ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ

ਜਿਹੜੇ ਜੱਥੇ ਮਾਰੀ ਬੈਠੇ ਨੇ
ਧੂਹ ਘੜੀਸ ਕੇ, ਗਲਾਵੇਂ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹ ਕੇ
ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਗੰਦ ਨੂੰ
ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣਾ ਪਊ
ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਪਊ
ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਸੰਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।
ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਾ ਸਹੀ
ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ
ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਲਈ
ਇਹਨਾਂ ਖੂਨ ਪੀਣੀਆਂ ਜੋਕਾਂ 'ਤੇ ਚਿੱਚੜਾਂ ਨੂੰ
ਖਿੱਚ ਖਿੱਚ ਕਿ ਲਾਹੁਣਾ ਪਊ
ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।

ਜੇ ਹੁਣ ਉਠਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿਸ਼ਵਤਾਂ ਲੈ ਲੈ ਕੇ
ਚੋਰੀ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਕਰ ਕਰ ਕੇ

ਚਿੱਟਾ ਕਾਲਾ ਵੇਚ ਵੇਚ ਕੇ
ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ
ਜਮਾਂਦਰੂ ਹੱਕ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲੈਣਾ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫ਼ਾਰਮ ਹਾਊਸਾਂ ਵਿੱਚ
ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ
ਦੀਆਂ ਚੀਖਾਂ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ
ਸਾਡੇ ਕੰਨ ਬੋਲੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ
ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ
ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਢਿੱਡਾਂ ਨੂੰ
ਹੁਣ ਫੁਟਬਾਲ ਬਣਾਉਣਾ ਪਊ
ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਥਾਪਾ ਪੈਸਾ
ਵਾਪਸ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਊ
ਦੇਖ ਲੈਣਾ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਤਾਂ
ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ
ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ
ਬਿਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ
ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ
ਕਬਰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ
ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੰਜੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣੀ ਪਊ
ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।

ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੀਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਵਾਂਗ ਸੋਚਦੇ ਰਹੇ
ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਵੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰੁੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ
“ਸੰਨੀ ਸੰਨੀ” ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਇਆ ਕਰੋ
ਆਪਣੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ
“ਸੰਨੀ ਡੇਅਰ” ਲਿਆਉਣ ਲਈ
ਸਭ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ।

ਚੱਲ ਉਠੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇ ਝਾੜੇ ਪਰਨੇ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਊ।

—ਸੰਨੀ ਧਾਲੀਵਾਲ

ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਸਵਾਲ

ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਸਵਾਲ
ਮਾਂ ਰੋਟੀ ਕਦੋਂ ਆਉਗੀ?
ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋ ਗਏ ਦਿਨ ਚਾਰ,
ਮਾਂ ਰੋਟੀ ਆਉਗੀ?

ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਅੱਜ ਡੈਣ ਬਣ ਆ ਗਈਆਂ
ਘਰ ਸਾਡੇ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ ਤੇ ਮੱਝਾਂ ਗਾਵਾਂ ਖਾ ਗਈਆਂ
ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਬਚਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਮੁਹਾਲ,
ਮਾਂ ਰੋਟੀ ਕਦੋਂ ਆਉਗੀ?
ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋ ਗਏ ਦਿਨ ਚਾਰ।

ਖੇਤ ਕਿਤੇ ਦਿਸਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਏ,
ਕਿਸ਼ਤੀ ਜੇ ਨਾ ਆਈ ਫਿਰ ਰੋਟੀ ਕਿਥੋਂ ਆਉਣੀ ਏ,
ਕਿਸ਼ਤੀ ਹੈ ਕਿਥੇ?
ਇਹ ਉਠਦੇ ਸਵਾਲ?
ਮਾਂ ਰੋਟੀ ਕਦੋਂ ਆਉਗੀ?
ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋ ਗਏ ਦਿਨ ਚਾਰ।

ਨਾ ਮਾਂ ਕੁਝ ਬੋਲੇ, ਨਾ ਪਿਉ ਦੇਵੇ ਸਾਰ,
ਮੌਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅਖਬਾਰ
ਅਸੀਂ ਪੁੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾ ਮੰਨੀ ਕਦੇ ਹਾਰ
ਅਣਖੀਂ ਹਾਂ ਉਠਾਂਗੇ ਫਿਰ ਚੌਤਾ ਸੀਨਾ ਤਾਣ।
ਮਾਂ ਰੋਟੀ ਕਦੋਂ ਆਉਗੀ
ਸਾਨੂੰ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋ ਗਏ ਦਿਨ ਚਾਰ
ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਸਵਾਲ ਮਾਂ ਰੋਟੀ ਕਦੋਂ ਆਉਗੀ?
—ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਧਾਲੀਵਾਲ

ਵਿਖੇ ਹੜ੍ਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਵੇਗੀ।
ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੈਲੀਬ੍ਰਿਟੀ ਵੀ ਦਿਲ
ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆ ਰਹੇ
ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਦਿਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਨੇ
ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ 10 ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਿੰਡ ਗੇਟ
ਲੈਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਨ, ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਦਦ ਭੇਜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਧਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰੀ
ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਲਾਕਿਆਂ
ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਕੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕੇਂਦਰ
ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਰ ਸੰਭਵ ਮਦਦ ਦੇਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ
ਅੱਜ ਮਾਝੇ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ
ਤੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲਿਆ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ

ਆਏ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਟੀਮਾਂ
ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭੇਜੀਆਂ ਹਨ। ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ
ਧਰਮਕੋਟ ਰੰਧਾਵਾ 'ਚ ਹੜ੍ਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ
ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਮੁੱਚੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਹ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਗੇ। ਚੌਹਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਘਰਾਂ, ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ
ਲਗਾ ਪਾਉਣਾ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ
ਉੱਥੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਤੇ ਘਰ ਦਾ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ
ਸਾਮਾਨ ਵੀ ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਸਰਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ

ਵਲੋਂ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਰਾਹਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰ ਪਾਉਣਾ
ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਿਸਾਨ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਅੰਨ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬੇਬਸ ਤੇ
ਲਾਚਾਰ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ
ਕੁਦਰਤੀ ਕਰੋਧੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜਦੋਂ
ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨਦੀਆਂ-ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ
ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ
ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮੰਦਭਾਗੇ
ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਜੁਲ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ
ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਬਣਾਏ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਾਨੀ ਤੇ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

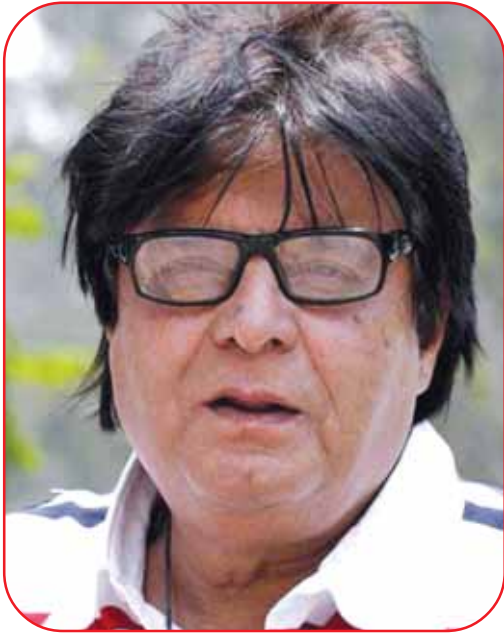

ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਸਦਾ ਬਹਾਰ ਹੀਰੋ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਜਾਣਿਆ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਨਾਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਅਮਿਤਾਬ ਬੱਚਨ ਕਹਿ ਕੇ ਮਾਣ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਆਪ ਦੱਸਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਦ ਮੈਂ ਜਵਾਨ ਸੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ 'ਚ ਪੂਰਾ ਨਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਈ-ਬਾਈ ਘੰਟੇ ਦਿਨ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਹਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦ ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਅਰਾਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਚਾਅ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਥਕਾਵਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਿੰਡਾਂ 'ਚ ਜਾਣਾ। ਸਰ੍ਹੋਂ ਦਾ ਸਾਗ, ਮੱਕੀ ਦੀ ਰੋਟੀ, ਦਹੀਂ, ਲੱਸੀ, ਮੱਖਣ ਦਾ ਪੇੜਾ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜਦ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਣੀ। ਮਨ ਭਰ ਆਉਣਾ। ਉਹ ਵੇਲਾ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ।

ਜਨਮ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਪੰਡਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ 'ਚ ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਤਨੀ ਤੂਤੀ ਬੋਲਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਘੱਟ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਫਿਲਮ 'ਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਹਿੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਘੱਟ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਫਿਲਮ 'ਚ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਫਿਲਮ ਤਾਂ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਟ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਦਾ ਜਨਮ 8 ਸਤੰਬਰ 1948 ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮੋਹਨ ਲਾਲ

ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਕਈ ਟੀ.ਵੀ ਸੀਰੀਅਲ ਵੀ ਕੀਤੇ। ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ- 'ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਬਤ', 'ਫਾਸਲਾ', 'ਮੇਰੇ ਸਿਰਤਾਜ਼', 'ਵਾਰੰਟ', 'ਕਸਮ', 'ਭਗਤੀ ਮੋ ਸਕਤੀ', 'ਸੀਤਲਾ ਮਾਤਾ', 'ਇਲਜ਼ਾਮ', 'ਕਰਮ', 'ਇਨਾਮ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ', 'ਆਗ ਹੀ ਆਗ', 'ਡਾਂਸ- ਡਾਂਸ', 'ਖੂਨੀ ਮਹਲ', 'ਮਰਦੋਂ ਵਾਲੀ ਬਾਤ', 'ਪਿਆਰ ਕਾ ਮੰਦਿਰ', 'ਹੱਤਿਆ', 'ਕਮਾਂਡੋ', 'ਰਾਮ ਲਖਨ', 'ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ', 'ਖੇਲ', 'ਪਿਆਰ ਹੁਆ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ', 'ਬਹੁ ਬੇਟਾ ਔਰ ਮਾਂ', 'ਐਲਾਨ', 'ਇਤਕਾਮ ਕੇ ਸ਼ੋਅਲੇ', 'ਜਨਮ ਕੁੰਡਲੀ', 'ਯਰਾਨਾ', 'ਜ਼ਿੰਦਗੀ', 'ਆਂਟੀ ਨੰ:1', 'ਪਿਆਰ ਤੇ ਹੋਨਾ ਹੀ ਬਾ' ਆਦਿ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਅਮਿਤਾਬ ਬੱਚਨ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀ

ਦੇ ਪੁੱਤ ਸ਼ੇਰ', 'ਸਹੁ ਮੈਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ', 'ਫੇਰ ਮਾਮਲਾ ਗਤਬਤ ਗਤਬਤ', 'ਅਜ਼ਾਦੀ ਦ ਫਰੀਡਮ' ਆਦਿ ਹਨ।

ਟੀ.ਵੀ ਸੀਰੀਅਲ ਵੀ ਕੀਤੇ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਨੇ ਹਿੰਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਈ ਟੀ.ਵੀ ਸੀਰੀਅਲ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜੋ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਤੇ ਖਰੇ ਉੱਤਰੇ। ਟੀ.ਵੀ ਸੀਰੀਅਲ ਹਨ ਜਿਵੇਂ: 'ਕਿੰਗ ਵਿਕਰਮ ਦਿੱਤਿਆ', 'ਦ ਰਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਿੰਸਸ ਅਨੰਦਸੇਨ', 'ਵਿਕਰਮ ਔਰ ਬੇਤਾਲ', 'ਮਹਾਂਭਾਰਤ' ਤੇ 'ਸਰਕਸ' ਆਦਿ ਟੀ.ਵੀ ਸੀਰੀਅਲ ਕੀਤੇ।

ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਦਾ ਵਿਆਹ 'ਨਿਮੀ ਸਿੰਘ' ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਨਿਮੀ ਸਿੰਘ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਆਖਰ ਤਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਨਿਮੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਦਾ ਇਕ ਬੇਟਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ 'ਰਿਸ਼ਭ' ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਂ ਪੁੱਤ ਡਰਬਨ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ।

10 ਅਪ੍ਰੈਲ 2021 ਨੂੰ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਕਰੋਨਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਚੱਲ ਵੱਸੇ।

ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਇਨਾਮ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਨੇ ਇਕ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ 'ਸੱਸੀ-ਪੁੰਨੂੰ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਿੱਟ ਗੀਤ ਸੀ 'ਲੱਗੀ ਵਾਲੇ ਤੇ ਕਦੇ ਨਈਓਂ ਸੌਂਦੇ, ਨੀ ਤੇਰੀ ਕਿਵੇਂ ਅੱਖ ਲੱਗ ਗਈ। ਅੱਜ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਗੀਤ ਜਨਾਬ ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਸਾਹਬ ਨੇ ਗਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਜਦ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਸਾਹਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਬੋਲ ਸੁਣ ਕੇ ਇੱਕ ਦਮ ਅਚੰਭਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਰਫੀ ਸਾਹਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਟਿਕਾਣੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਰਫੀ ਸਾਹਬ ਦਾ ਇੰਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦ ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਸਾਹਬ ਆਏ ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ 'ਵਾਹ ਵਾਹ ਯੇ ਗੀਤ ਜਿਤਨੀ ਸ਼ਿੱਦਤ ਸੇ ਮੈਨੇ ਗਾਇਆ ਥਾਂ, ਉਸ ਸੇ ਭੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਿੱਦਤ ਸੇ ਤੂੰ ਨੇ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਐਕਟਿੰਗ ਸੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਉਸੇ

ਅਮੀਆ ਤੇ ਮਾਤਾ ਉਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਪਿਤਾ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਕੰਮਪੋਜ਼ਰ, ਸਿੰਗਰ ਤੇ ਉੱਥੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ। ਮਾਤਾ ਹਾਊਸ ਵਾਈਫ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਂਅ ਸੁਸ਼ਮਾ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਸ੍ਰੀਨਗਰ 'ਚੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਬੀ.ਏ ਕੀਤੀ। ਬੀ.ਏ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਫਿਲਮ ਐਂਡ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਪੂਨੇ' ਤੋਂ ਐਕਟਿੰਗ ਦਾ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੀਤਾ।

ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ

ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਲ 1972-73 ਦੀ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਮਾ ਨੰਦ ਸਾਗਰ ਨੇ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਨੂੰ ਪੂਨੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਫਿਲਮ 'ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਬਤ' ਲਈ ਹੀਰੋ ਚੁਣ ਲਿਆ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਲਾਕਾਰ ਹੋਮਾ ਮਾਲਿਨੀ,

ਪਹਿਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ

ਇਹ ਗੱਲ ਸੰਨ 1974-75 ਦੀ ਹੈ। ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਦੀ ਅਜੇ ਤਾਜ਼ਾ-ਤਾਜ਼ਾ ਫਿਲਮ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਦੇ ਘਰੇ ਉਸ ਕੋਲ ਮੋਹਨ ਭਾਖਤੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਚੱਲੀ। ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਨੇ ਸੰਨ 75 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ 'ਮੋਰਨੀ' ਬਣਾਈ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ, ਰਾਧਾ ਸਲੂਜਾ, ਰਜਨੀ ਬਾਲਾ, ਜਯਾ ਸ਼੍ਰੀ, ਰਜਿੰਦਰ ਨਾਥ, ਜੀਵਨ, ਮਦਨਪੁਰੀ ਤੇ ਰਾਮ ਮੋਹਨ ਸਨ।

ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਗੀਤ ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਸਾਹਬ ਨੇ ਗਾਏ ਸਨ ਤੇ ਗੀਤਕਾਰ ਵਰਮਾ ਮਲਿਕ ਸੀ। ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਹੰਸ ਰਾਜ ਬਹਿਲ ਦਾ ਤੇ ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਸੰਨ ਰੂਬਰੂ ਗਇਆ।

300 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਨੇ ਕੋਈ 300 ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਫਿਲਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਅਮਿਤਾਬ ਬੱਚਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਜਿਵੇਂ: 'ਮੋਰਨੀ', 'ਡੋਰਾ ਆਸ਼ਕਾਂ ਦਾ', 'ਮੁਟਿਆਰ ਤੇ ਜੱਟ ਪੰਜਾਬੀ', 'ਜੈ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕ ਨਾਥ', 'ਜੋਸ਼ ਜਵਾਨੀ ਦਾ', 'ਲਾਚੀ ਤੇ ਦੋ ਪੋਸਤੀ', 'ਰਾਣੇ', 'ਯਾਰ ਯਾਰਾਂ ਦੇ', 'ਜੱਟ ਦਾ ਗੰਡਾਸਾ', 'ਛਮਕ ਛੱਲੋਂ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਣ', 'ਵਹੁਟੀਹੱਥ ਸੋਟੀ', 'ਜੈ ਮਾਤਾ ਚਿੱਤਪੁਰਨੀ', 'ਬੱਗਾ ਡਾਕੂ', 'ਸੱਸੀ ਪੁੰਨੂੰ', 'ਵੀਰਾ ਤੇ ਮਾਵਾਂ ਠੰਡੀਆਂ ਛਾਵਾਂ', 'ਜੀਜਾ ਸਾਲੀ', 'ਗੁੱਡੋ', 'ਬਾਬੁਲ ਦਾ ਵੇਹਤਾ', 'ਪਟੋਲਾ', 'ਧੀ ਰਾਣੀ', 'ਸੁਹਾਗ ਚੂੜਾ', 'ਸ਼ੇਰਾਂ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਪੰਡਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ 'ਚ ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਤਨੀ ਤੂਤੀ ਬੋਲਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਘੱਟ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਫਿਲਮ 'ਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਹਿੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਘੱਟ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਫਿਲਮ 'ਚ ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਫਿਲਮ ਤਾਂ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਟ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ 8 ਸਤੰਬਰ 1948 ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਮੀਆ ਤੇ ਮਾਤਾ ਉਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਲਏ ਜਿਹੜੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬਹੁਤ ਸੀ, ਉਹ ਹਸਪਤਾਲਾਂ 'ਚ ਖਰਚ ਹੋ ਗਏ। ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ। ਉਸਨੂੰ ਬੈਡਸ਼ੂਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਈ ਸਾਲ ਬਿਰਧ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਤੇ ਕੁੱਝ ਵੀਡੀਓ ਪਾਈਆਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਪਰੂ, ਯੋਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਉੱਦਮੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਬਾਹਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਪਰ ਘਰ ਨਾਲ ਦੀ ਰੀਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅੰਤ

ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ 'ਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮੈਨੂੰ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਵਕਤ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ।

ਲਾਈਫ ਟਾਈਮ ਅਚੀਵਮੈਂਟ ਐਵਾਰਡ

ਸਤੀਸ਼ ਕੌਲ ਨੂੰ ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ ਲਾਈਫ ਟਾਈਮ ਅਚੀਵਮੈਂਟ ਐਵਾਰਡ ਪੀ ਟੀ ਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਰੱਖੜਾ ਭਰਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਮਾਲੀ ਮਦਦ ਦਾ ਐਲਾਨ !

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਉਘੇ ਬਿਜ਼ਨਸਮੈਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਸ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਖੜਾ ਅਤੇ ਸ. ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ 10 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦਾ

ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਮਿਡਵੈਸਟ ਵਿਚ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਵਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਕਾਰਜ:

- * *Darshan Singh Dhaliwal sponsors the Fourth of July fireworks each year in Mequon.*
- * *He spent \$1 million setting up a chair at the University of Wisconsin-Milwaukee for a professor familiar with Indian culture.*
- * *He donated to every Sikh house of worship in the country, and to causes affiliated with other religions.*
- * *Sep. 11 donation: After meeting with President Bush in Washington, a Sikh gas station owner said he will donate 2 cents a gallon from gas sold at more than 70 stations to a relief fund for victims of the Sept.11 attacks.*
- * *He contributed \$100,000 for a soccer park used by the Mequon United Soccer Club and donates \$7,500 a year to the organization.*
- * *In 2002, Darshan Singh Dhaliwal has donated a sum of Rs 4 million to Punjab Public School, Nabha, in Patiala district*
- * *Dhaliwal also contributes to politicians, a practice that has become a point of contention in the swirl around the Citgo station.*
- * *Mr. Dhaliwal has supported Punjabi Cultural Society of Chicago since its inception*
In 2004, NRI American Sikh businessman from Mequon in Wisconsin has announced donating \$200,000 to the University of Wisconsin- Parkside for reviving its dormant Modern Language Laboratory.
- * *Tsunami Donation In 2005, Darshan Dhaliwal, president of the Bulk Petroleum Corp., Mequon, Wis., spent more than \$1.2 million on mattresses, blankets, medicine and other goods immediately following the disastrous tsunami that hit South Asia in December*
- * *In 2005, Dhaliwal made a \$20,000 donation toward the purchase and installation of smoke detectors for Milwaukee-area homes*